

Závěrečná zpráva 2020

Pražské jaro

75. mezinárodní hudební festival

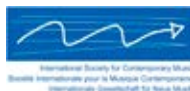
11/5—4/6/2020

f

Pod záštitou prezidenta České republiky Miloše Zemana.
Projekt byl realizován za přispění grantu Ministerstva kultury České republiky.
Festival se uskutečnil za finanční podpory hlavního města Prahy.

Pražské jaro je členem Asociace hudebních festivalů ČR (AHF), Evropské asociace festivalů (EFA), Světové federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC) a přidruženým členem Mezinárodní asociace uměleckých agentur (IAMA) a Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu (ISCM).

Pražské jaro bylo oceněno prestižní evropskou festivalovou značkou EFFE.

Závěrečná zpráva Pražského jara 2020

Redaktoři: Juraj Gerbery, Veronika Koubová, Magdalena Nováčková, Pavel Trojan Jr., Josef Třeštík
Jazyková spolupráce: Petra Drtinová, Jana Pospíchalová
Autoři fotografií: Petra Hajská, Zdeněk Chrapek, Ivan Malý, Roman Bělor, Pavel Trojan Jr., Juraj Gerbery

Vydalo

Pražské jaro, o. p. s.
Hellichova 18, 118 00 Praha 1, Česká republika +420 257 310 414, info@festival.cz
festival.cz

f

Závěrečná zpráva 2020

Pražské jaro

1

Úvodem

Úvodní slovo	8
Ohlédnutí za 75. ročníkem Pražského jara	10
Festival v číslech	14
Pražské jaro žije	16

2

Výjimečná doba

Jakub Hrůša: Z nouze vzešla ctnost	22
Hana Blažíková: Na výrok o zavřených hranicích na dva roky asi nikdy nezapomenu	24
Cyril Höschl: Zvýraznit hodnoty, které jsou pro náš život zásadní	26
Mahan Esfahani: Prostor se zamyslet	28
Petr Václav: Chvilku se bojíme a pak zase ne	29

3

Katalog koncertů

Orchestre National du Capitole de Toulouse: Záznam z Pražského jara 2019	34
Bedřich Smetana: Má vlast	35
Vzpomínkový akt u hrobu Bedřicha Smetany na Vyšehradském Slavíně	37
Narozeninový koncert Pražského jara	38
Martin Daněk – Finále MHS Pražské jaro 2019	40
Chaeyeon You – Finále MHS Pražské jaro 2019	41
Salon ZUŠ	42
Leif Ove Andsnes – z Pražského jara 1993	45
BBC Symphony Orchestra – česká premiéra záznamu z BBC Proms 2019	46
Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704	48
Brno Contemporary Orchestra	50
Mladí hudebníci Pražského jara	56
Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií – Mozart Gala	62
James Ehnes – houslový recitál	68
Zimní cesta	70
Garrick Ohlsson hraje Chopina	74
Debut Pražského jara	74
Jan Bartoš – premiéra záznamu z Firkušného festivalu 2019	77
PKF – Prague Philharmonia	78
Sukovy Křečovice	81
Lukáš Sommer – autorský večer	82
Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK	84
András Schiff & Budapest Festival Orchestra – záznam koncertu Pražského jara 2008	87
Leonard Bernstein – záznam závěrečného koncertu Pražského jara 1990	87
Závěrečný koncert	88
Festival pohledem recenzentů	92
Svatovavřínecká koncertní sezóna – jarní řada 2020	96

4

Partneři Pražského jara 2020

Partneři Pražského jara 2020	100
Mediální partneři	103
Udělené záštity	103
Poděkování	104
Přátelé Pražského jara	104
Spolupráce s Českými centry a zahraničními zastoupeními ČR	105

5

Festivalové momenty

107

6

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

117

7

Vizuální styl Pražského jara v roce 2020

Koncept kampaně	122
Vizuální styl	122

8

Webové statistiky a monitoring médií

Webové statistiky	128
Monitoring médií	130
Echo Pražského jara na obrazovkách ČT art a ivysilani.cz	144
Polední koncerty Českého rozhlasu Vltava	145

9

Tým Pražského jara

Správní rada	152
Dozorčí rada	152
Umělecká rada	152
Stálá soutěžní komise	152
Tým Pražského jara	153

A full-body photograph of a man in a dark suit and black shoes, standing against a solid orange background. Instead of a head, he has a double bass (upright bass) mounted on his neck. He is pointing his right index finger upwards towards the instrument's body. The word "pianissimo" is written in a white, serif font across the middle of his torso.

pianissimo

1

Úvodem

Roman Bělor
Ředitel festivalu Pražské jaro

Úvodní slovo

Vážené dámy, vážení pánové,
do rukou se Vám dostává závěrečná zpráva shrnující 75. Pražské jaro,
které bylo v mnoha ohledech opravdu mimořádné.

V listopadu minulého roku jsme představili program jubilejního ročníku s velkolepě koncipovanými oslavami tři čtvrtě století festivalu a připomínkou 250. výročí narození Ludwiga van Beethovena. Festival měli zahájit Berlínští filharmonikové, po sedmnácti letech měla na dvou závěrečných koncertech zaznít Beethovenova Devátá s „Ódou na radost“, na slavnostním narozeninovém koncertu Pražského jara měla vystoupit plejáda hvězd světa klasické hudby, tržby ze vstupenek dosahovaly rekordních částek a vše směřovalo k mimořádně úspěšnému jubilejnímu ročníku. To vše ale pouze do chvíle, než svět zasáhla pandemie koronaviru a nebylo odvětví lidské činnosti, které by nebylo postiženo.

V březnu vláda vyhlásila stav nouze a my jsme stáli před nelehkou otázkou – jak festival uskutečnit. S jistou nadsázkou jsem při několika příležitostech uvedl, že Pražské jaro ve své úctyhodné historii přečkalo dva politické převraty a jednu vojenskou invazi. I to pro nás bylo inspirací k rozhodnutí nic nevzdávat, festival zcela proměnit, přizpůsobit jej novým podmínkám a veškerý dostupný prostor maximálně a profesionálně využít. S vědomím, že jedním z poslání hudby je přinášet radost a povzbuzení, jsme připravili alternativní podobu festivalu. Za normálních okolností je vše připravováno s několikaleťtým předstihem, v této nové situaci jsme ale na přípravu měli jen několik týdnů. K léty osvojeným pořadatelským dovednostem jsme museli přidat celé portfolio filmové producentů profesí, neboť naším úkolem nebylo koncerty „jen“ zorganizovat, ale zajistit, že se dostanou k divákům po celém světě.

Děkuji proto společnosti Mimesis Film, jejíž tým zajistil přenosy šesti koncertů z jedenácti, České televizi, která se pohotově zhostila tří přenosů a festival dokumentovala osvědčeným pořadem Echo Pražského jara, a Českému rozhlasu, jehož mikrofony (v jednom případě i kamery) byly u deseti koncertů a který do svého programu operativně zařadil desítky archivních rozhlasových snímků z celé historie Pražského jara. Za přímý přenos koncertu Brno Contemporary Orchestra patří dík společnosti Operachot. Děkuji rovněž všem svým kolegům za nasazení, s jakým připravili nový program a pohotově reagovali na všechny nečekané výzvy.

V neposlední řadě patří poděkování partnerům a podporovatelům Pražského jara, kteří nám pomohli přestát tuto složitou dobu a umožnili realizovat Pražské jaro on-line. Náš dík patří jmenovitě společnosti innogy, která se k festivalu zachovala skutečně velkoryse, a společnosti CETIN, jež na pozici technologického partnera festivalu plně souzněla s naším záměrem přivést Pražské jaro k lidem prostřednictvím on-line přímých přenosů. Také společnosti Subterra a Mercedes-Benz se rozhodly Pražské jaro podpořit i v jeho nové podobě.

Dále chci vyjádřit dík všem individuálním dárcům – ať už z řad mecenášského klubu Přátel Pražského jara či široké veřejnosti za to, že nás štědře podpořili, aniž by měli možnost se osobně zúčastnit koncertů.

Do zahraničí byly koncerty šířeny za přispění Ministerstva zahraničí České republiky, v síti Českých center a velvyslanectví České republiky.

Závěrem chci poděkovat těm nejdůležitějším – Ministerstvu kultury České republiky a hlavnímu městu Praze. Bez jejich součinnosti a podpory by se letošní alternativní Pražské jaro neuskutečnilo.

Považuji za malý zázrak, že v době, kdy naprostá většina kulturních institucí po celém světě byla nucena ponechat své dveře zavřené, jsme zprostředkovali divákům a posluchačům jedenáct koncertů on-line a řadu dalších ze záznamu, které zhlédlo více než 1,3 milionu diváků v České republice a dalších 53 zemích světa. Podrobně o letošním mimořádném Pražském jaru, které bylo výsledkem velkého pořadatelského dobrodružství, referuje tato zpráva. Věřím, že Pražské jaro v letošní zkoušce obstálo, i tak si ale s mnohými z Vás moc přeji, abychom se v průběhu příštího ročníku mohli osobně setkávat ve vyprodaných koncertních sálech.

Děkuji Vám za celý tým Pražského jara za důvěru, podporu a sympatie, které jste nám ve složité situaci projevovali.

Roman Bělor
ředitel

Ohlédnutí za 75. ročníkem Pražského jara

Pražské jaro 2020 původně ve znamení oslav

Na tiskové konferenci 12. listopadu 2019 byl ohlášen program jubilejního **75. ročníku** Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. „Připravili jsme silný program, který navazuje na to nejlepší z jedinečné tradice, zároveň však žije současností a v mnohých ohledech udává směr koncertní dramaturgie let následujících,“ uvedl u této příležitosti ředitel festivalu Roman Bělor.

Jubilejní ročník nabízel **53 koncertů široké palety klasické hudby**. Berlínští filharmonikové se měli postarat o **velkolepé zahájení festivalu**, na program **závěrečného koncertu** se v rámci oslav **250. výročí narození Ludwiga van Beethovena** měla vrátit jeho *Devátá symfonie* s „Ódou na radost“ v podání České filharmonie.

Smetanova *Má vlast*, erbovní dílo Pražského jara, měla zaznít tradičně 12. května v podání **České filharmonie** pod taktovkou jejího šéfdirigenta **Semjona Byčkova**. Orchester měl být

u příležitosti oslav 75. ročníku doplněn o laureáty Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a studenty londýnské Royal Academy of Music.

Bohatý program lákal na hostování BBC Symphony Orchestra se Sakarim Oramem a Vilde Frang, Academy of St Martin in the Fields s Murrayem Perahiou, Vídeňské symfoniky s Philipem Herreweghem a Isabelle Faust, Alisu Weilerstein s čistě bachovským programem, Mahler Chamber Orchestra s Leifem Ove Andsnesem či Petrohradskou filharmonií s Jurijem Těmirkanovem. Jako rezidenční umělec festivalu byl vybrán klavírista sir András Schiff.

Slavnostní narozeninový koncert byl plánován na 19. května. Tento večer měli Pražskému jaru popřát přední světoví i domácí sólisté, které s festivalem pojí dlouhý vztah. Lotyšský houslista **Gidon Kremer** by zahrál dnes všeobecně známou skladbu Arvo Pärta *Spiegel im Spiegel*, kterou na Pražském jaru uvedl jako novinku v roce 1979. Mezzosopranistka **Bernarda Fink** měla dát vzpomenout na svých patnáct festivalových vystoupení, klavírista **Garrick Ohlsson** dokonce na plných jednadvacet. Zahraniční hvězdy by dále reprezentovali klavíristka **Julianna Avdějeva** či pozounista **Christian Lindberg**. V pestrém programu měly zaznít skladby, které

odkazují k jejich minulým návštěvám Prahy. Z české scény se diváci mohli těšit na mezzosopranistku **Dagmar Peckovou**, hornistu **Radka Baboráka**, varhaníka **Pavla Svobodu** či **Pražákovo kvarteto**. Dramaturgie slibovala překvapivé formace, ve kterých umělci měli vystoupit vůbec poprvé, speciálně pro tuto příležitost.

Pražské jaro představilo také **nový vizuální styl** z dílny grafického studia **Formata**. Je výletem do zázračného světa hudebního názvosloví. *Pianissimo, allegro, triste, maestoso* a další pojmy ožívají na plakátech a evokují jedinečnou atmosféru, kterou zažívá každý návštěvník festivalu.

K jubilejnímu ročníku si festival nadělil dárek také v podobě **CD s archivními záznamy koncertů** z prvních ročníků festivalu, které pocházejí z archivu Českého rozhlasu. Jedná se o první díl série označené „*Prague Spring Festival – Gold Edition*“. Vůbec první na CD vyšel Dvořákův houslový koncert v mistrovské interpretaci Josefa Suka a České filharmonie pod taktovkou Wolfganga Sawallische – jedná se o záznam koncertu, kdy Josef Suk hrál poprvé veřejně s orchestrem houslový koncert svého pradědečka Antonína Dvořáka. Další historickou perlou je záznam z prvního ročníku festivalu (1946), kde v podání České filharmonie a Charlese Muncha v české premiéře zazněla *První symfonie* Bohuslava Martinů.

Mezinárodní hudební soutěž

V květnu 2020 se měl rovněž uskutečnit 72. ročník **Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro**, tentokrát v oborech **fagot a klarinet**. Mladí hudebníci z celého světa mohli své přihlášky zasílat do 3. prosince 2019.

Do **klarinetové** soutěže se přihlásilo 215 mladých hudebníků z 36 zemí. V oboru **fagot** mělo zájem soutěžit 169 talentů z 34 zemí.

V lednu pak proběhla výběrová předkola, v nichž soutěžní komise na základě anonymních poslechů zaslaných nahrávek vybrala **98 hudebníků z 23 zemí světa**, aby se osobně zúčastnili soutěže.

Avšak dva týdny po vyhlášení stavu nouze museli organizátoři přistoupit ke **zrušení soutěže**.

S ohledem na vysoký počet zahraničních účastníků, nezbytný časový předstih a důležitou koordinaci termínů s dalšími zahraničními soutěžemi nebylo možné klání uskutečnit v náhradním termínu letos ani příští rok, na který je již pro mladé hudebníky naplánována soutěž v oborech klavír a smyčcové kvarteto. Obory fagot a klarinet se tak **usku- teční v roce 2022**.

Historické prvenství

Po vyhlášení stavu nouze nabraly události rychlý spád. Mezinárodní hudební festival Pražské jaro se **poprvé ve své pětasedmdesátileté historii** ocitl v situaci, kdy nebylo možné realizovat koncertní program v podobě, v jaké byl s několikaletým předstihem připravován a několikaměsíčním předstihem

představen veřejnosti. „*Je obtížné předvídat, která restriktivní opatření budou nadále platná v termínu letošního Pražského jara, a závazné stanovisko nelze z pochopitelných důvodů od příslušných orgánů státní správy očekávat. Pražské jaro se proto rozhodlo najít alternativní podobu, aby i v této obtížné situaci hudba přinášela naději,*“ uvedl v tiskovém prohlášení 6. dubna ředitel festivalu Roman Bělor.

Pražské jaro on-line

O dva týdny později organizátoři ohlásili alternativní program Pražského jara 2020. „*Základem se stane jedenáct koncertů, které budou živě přenášeny z pódíí pěti pražských koncertních sálů a jedné brněnské. Ze Spojených států zahraje exkluzivně pro diváky Pražského jara sólový recitál kanadský houslista James Ehnes. Dále se diváci mohou těšit na záznamy legendárních festivalových koncertů uplynulých dekád, program budeme průběžně doplňovat,*“ uvedl ředitel festivalu Roman Bělor. „*Všechny koncerty bude možné bezplatně sledovat na webových stránkách www.festival.cz, vybrané koncerty zprostředkuje Česká televize a Český rozhlas. Festivalovými večery bude provázet Ondřej Havelka. Erbovní dílo festivalu Smetanova Má vlast sice nebude moci zaznít živě, ale 11. května Česká televize odvysílá sestřih významných provedení zahajovacích koncertů Pražského jara,*“ přiblížil Roman Bělor.

Alternativní program připravil také **pět orchestrálních koncertů** s originální dramaturgií. „*Se čtyřmi pražskými tělesy jsme se dohodli na alternativních programech počítajících s menším obsazením. Přenášeny budou vždy z domovských scén jednotlivých orchestrů,*“ uvedl dramaturg festivalu Josef Třeštík. Jak bylo uvedeno výše, sedmdesátý pátý ročník měl být oslaven **narozeninovým koncertem** s hvězdnými protagonisty, kteří pomáhali psát historii Pražského jara. Z pochopitelných důvodů sice umělci nemohli popřát osobně, jak bylo plánováno, ale každý z nich se z domova připojil k interpretaci variací na známou píseň *Happy Birthday* – narozeninové hudební gratulace, kterou pro tuto příležitost Pražské jaro objednalo u skladatele **Petra Wajsara**. V tradiční den zahájení festivalu 12. května mohli diváci zhlédnout on-line koncert, jímž ze střechy pražského Rudolfiny provázel hudebník a režisér **Ondřej Havelka**. Pražskému jaru takto popřáli mezzosopranistky **Bernarda Fink** a **Dagmar Pecková**, klavíristé **Garrick Ohlsson** a **Miroslav Sekera**, laureáti soutěže Pražského jara – trumpetista **Gábor Boldoczki**, hornista **Radek Baborák**, pozounista **Lukáš Motka** a varhaník **Pavel Svoboda**, **Pražákovo kvarteto** a **Epoque Quartet**.

„*I u nás v rakouských Korutanech máme nádherné jaro, ale stýská se nám po vašem jaru – po Pražském jaru,*“ uvedla v osobním pozdravu festivalovým divákům mezzosopranistka **Bernarda Fink** a pianista **Garrick Ohlsson** ji doplnil: „*Pražskému jaru přeji k jeho narozeninám vše nejlepší! Je mi pochopitelně líto, že s vámi nemohu být na narozeninovém koncertě osobně. Ale už nyní mohu slíbit, že se v Praze setkáme příští rok,*

Úvodem

kdy budu mít na Pražském jaru recitál a zároveň budu členem klavírní poroty pražskojarní soutěže," uzavírá Ohlsson.

Letošní ročník Pražského jara si připsal také jedno neobvyklé prvenství – festivalový koncert se vůbec poprvé uskutečnil v Brně. Foyer Janáčkova divadla byl dějištěm koncertu **Brno Contemporary Orchestra**, v jehož rámci zazněla díla světového repertoáru (Pascal Dusapin, Olga Neuwirth, Erkki-Sven Tüür) a světová premiéra skladby *Zběsilost v srdci* (*Wild at Heart*), kterou Pražské jaro objednalo u českého skladatele **Jana Ryanta Dřízala**.

Program připravený speciálně pro tuto příležitost přednesly soubory **Collegium 1704** a **Collegium Vocale 1704** pod vedením Václava Lukse. Na koncertu v Pražské křižovatce vystoupilo 17 instrumentalistů a 12 pěvců, sólového partu se zhostila sopranistka **Hana Blažíková**.

Do alternativního programu byl přenesen pěvecký recitál **Adama Plachetky**, který na koncertním pódiu sugestivně představil *Zimní cestu* Franze Schuberta. Stežší uvěřit, že se jednalo teprve o druhé kompletní provedení tohoto slavného písňového cyklu na Pražském jaru – poprvé jej v roce 1986 přednesl tenorista Peter Schreier za klavírního doprovodu Svjatoslava Richtera.

Radost a optimistický pohled do budoucnosti byly hlavními atributy dvou koncertů, v nichž se představili **mladí hudebníci**. Bylo symbolické, že sérii přímých přenosů zahájil koncert **Salon ZUŠ**, jehož protagonisty se stali nadaní žáci základních uměleckých škol, stipendisté akademie MenART, kteří rok pracovali pod vedením mentorů sopranistky Kateřiny Kněžíkové, houslisty Jana Fišera a pianisty Ivo Kahánka. Druhý koncert svedl dohromady čtyři výrazné talenty nastupující generace českých hudebníků – teprve sedmnáctiletého klavíristu **Jana Čmejlu**, rovněž sedmnáctiletého houslistu **Eduarda Kollerta**, šestadvacetiletého bicistu **Ladislava Bílana Jr.** a sedmadvacetiletou klarinetistku **Annu Paulovou**, laureátku Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro 2015.

V kontrastně koncipovaném alternativním programu zazářil také multižánrový skladatel a kytarista **Lukáš Sommer**, jenž je nepřehlédnutelnou osobností naší hudební scény. Do okouzlujících prostor Národního technického muzea, obklopen unikátními exponáty historických dopravních strojů, byl situován jeho autorský večer, kde jako host vystoupil kontratenorista **Jan Mikušek**.

Ohlédnutí za neobvyklým ročníkem Pražského jara

Nový program Pražského jara se setkal s úspěchem – v součtu tyto přenosy na webu a sociálních sítích Pražského jara, v programu České televize a Českého rozhlasu dosáhly **1,3 milionu zhlédnutí v České republice** a v **53 zemích světa**. Významnou roli v šíření koncertů do zahraničí sehrálo **Ministerstvo zahraničí České republiky** a síť **Českých center a velvyslanectví České republiky**. „*Za normálních okolností program Pražského jara připravujeme s několikaletým předstihem, alternativní program vznikal v řádu*

týdnů. V krátkém čase jsme si museli osvojit mnoho nových dovedností – naším úkolem bylo koncerty vymyslet, organizaci zajistit, ale nově také zprostředkovat divákům, kteří se z koncertních sálů přesunuli k obrazovkám a displejům,“ popsal po závěru festivalu **Roman Bělou**.

„*Cením si, v jaké podobě za daných okolností proběhl letošní festival. Cením si toho nejen já, ale cením si toho celý svět,*“ dodává dirigent **Jakub Hrůša**, člen umělecké rady festivalu. „*Dostávám spoustu zpráv o tom, jak je úžasné, že festival funguje, že se hraje, a především – že nejsou činěny kompromisy v dramaturgii. Některé věci se musely změnit, ale vždy byla zachována kvalita programu a v některých případech změna přinesla i nové impulzy,*“ zdůrazňuje Hrůša.

„*Během příprav nové dramaturgie jsem cítil velkou synergii celé domácí hudební scény, která se pevně semkla. Umělci i managementy orchestrů, s nimiž jsem o programech jednal, měli obrovskou chuť něco vytvořit. I díky našemu společnému úsilí se podařilo festival připravit,*“ doplňuje **Josef Třeštík**, dramaturg Pražského jara. „*Pandemie koronaviru řadě umělců paradoxně rozvázala ruce a umožnila věnovat se do hloubky novým dramaturgickým podnětům, na což by ve standardním provozu neměli potřebný čas a prostor.*“

Ke koncertům Pražského jara se díky bezplatným přímým přenosům dostalo zcela nové publikum – a čísla o zhlédnutí to jasně dokazují. „*Co nás mile překvapilo, obdrželi jsme mnoho zpráv od našich pravidelných návštěvníků, kteří si po léta kupují vstupenky jen na určitou výšeč festivalu, kupříkladu jen na klavírní recitály. Nyní si mohli poslechnout další koncerty z pestré festivalové nabídky a v pozitivním slova smyslu byli překvapeni, co vše Pražské jaro obsáhne,*“ uvádí tiskový mluvčí festivalu **Pavel Trojan Jr.**

Velkou zásluhu na úspěchu alternativního ročníku nese filmový tým režiséra **Petra Václava**, jenž zajistil šest z jedenácti přímých přenosů, **Česká televize** a režisér **Adam Rezek**, v jehož rukou byly dva koncerty, přímý přenos z Brna byl realizován pod vedením režiséra **Jakuba Kořínka** a mozartovské gala České filharmonie vedl německý režisér **Michael Beyer**.

Český rozhlas Vltava do programu zařadil sedm přímých přenosů a dva koncerty zaznamenal pro budoucí vysílání. Polední koncerty Českého rozhlasu Vltava v době konání festivalu pak přinesly desítky archivních rozhlasových snímků z celé historie Pražského jara.

Nové možnosti audiovize

Nový formát on-line koncertů divákům umožnil **nahlédnout do zákulisí** a zprostředkovat rozhovory se zajímavými hosty. Klíčovou roli v tom sehrál **Ondřej Havelka**, jenž se stal průvodcem všech letošních koncertů. „*Byla to pro mě velká čest a radost být součástí festivalového dění, slyšet tolik krásné hudby. Vlastně jsem si užíval hlavně jako posluchač, rozhovory byly pro mě spíš velké dobrodružství,*“ říká Havelka. „*Pražskému jaru samozřejmě přeji, aby se příští rok opět*

Vilde Frang © Marco Borggreve

uskutečnilo tak, jak jsme zvyklí, tedy na jevištích koncertních síní v plném obsazení orchestrů a před vyprodanými hledišti." Skutečnost, že obecnost nemohlo být přítomno v koncertních síních, ale soustředilo se u televizních obrazovek, umožnilo filmařům přistoupit k **jedinečným řešením**. Ať už se jednalo o způsob nasvícení či rozestavění kolejnic pro kamery v bezprostřední blízkosti umělců. „Nabídky ujmout se šesti koncertů si velmi vážím. Pestrý program nám poskytl celou škálu příležitostí," popisuje režisér **Petr Václav**. „Snímali jsme od dětí ze základních hudebních škol, ke kterým jsme přistoupili s určitou dokumentární obyčejností, až po Pražské symfoniky FOK ve Smetanově síni, kde jsme se pokusili postihnout interpretaci hudby Suka a Schönberga za pomoci neustále se pohybujících kamer. Zimní cesta Adama Plachetky nám naopak dala možnost zprostředkovat přednes tohoto velkého pěvce, jehož chápání textu a souznění s jeho významem byly opravdu mimořádným zážitkem. Měl jsem velkou radost, že jsem mohl tento ojedinělý večer zaznamenat nejen pro letošní festival, ale i pro budoucnost," uzavírá režisér Václav.

Refundace vstupného a poděkování za dary

Všem, kteří si vstupenky zakoupili na původně ohlášený program, bylo vstupné refundováno v plné výši. „Nechali jsme na zvážení posluchačů možnost darovat část vráceného vstupného Pražskému jaru – jako podporu alternativního programu, který byl a je dostupný zdarma, a na festivalové projekty budoucí," upřesňuje ředitel festivalu Roman Bělor. Do konce června byla refundací vypořádána podstatná část vstupenek. Vstupné v hodnotě 2 mil. Kč se posluchači rozhodli Pražskému jaru darovat.

Přípravy Pražského jara 2021

Pořadatelé se těší, že Pražské jaro 2021 proběhne již v obvyklé podobě. „Dramaturgie příštího ročníku byla prakticky dokončena už před vypuknutím pandemie a neměly by ji postihnout žádné změny," uvádí dramaturg Josef Třeštík.

Festival v číslech

Přímé přenosy a záznamy koncertů dosáhly

1.340.910 zhlédnutí, z toho **861.910**

na sociálních sítích a internetu a **479.000**

na ČT art. Další desítky tisíc posluchačů se připojilo

na Českém rozhlasu Vltava. On-line přenosy sledovali

diváci z **53** zemí světa. **11** živě vysílaných koncertů

doplnilo **9** pražskojarních koncertů z archivu České

televize. **Poprvé** v historii byl součástí festivalu

i koncert z Brna. Do propagace a vysílání přenosů se

na svých stránkách zapojilo i **82** zastupitelských úřadů,

25 Českých center a **18** generálních konzulátů ČR.

O Pražském jaru 2020 bylo publikováno **697** článků

a reportáží, jejichž celkové AVE přesáhlo **25 mil.** Kč

(kolik by ekvivalentní plocha či vysílací prostor stál, pokud

by byl zakoupen jako reklama).

Pro účinkující, produkci i některé diváky jsme nechali

ušít **300** roušek z neprodaných bavlněných tašek

loňského ročníku. Tržby ze vstupného k 30. březnu dosáhly

25 mil. Kč. Od začátku května byly vstupenky

divákům postupně refundovány. Vstupenky v hodnotě

2.149.005 Kč diváci poukázali Pražskému

jaru jako dar na zajištění alternativního programu a jeho

příštích projektů. Až **80 %** z původně přislíbené

částky nám po proměně festivalového programu potvrdili

zástupci našich sponzorů innogy Česká republika a CETIN.

Poprvé v historii jsme pro organizační zajištění

festivalu využívali elektromobily. Spotřebovali jsme

374 kWh elektrické energie a **169** litrů nafty.

Letos jsme najeli pouze **3.067** km.

Pražské jaro žije

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Helena Cicman Malátová · 12:21

Sledovali jsme, u večere, s dcerkou, z koupelny i z postele! Zdravíme všechny umělce, hlavně paní Dagmar Peckovou a Miroslava Sekeru.

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Dagmar Peckova · 0:00

Helena Cicman Malátová děkuji ❤️

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Rita Javora · 16:39

Gratuluji a děkuji z Guatemaly!
Gratulujeme a děkujeme! 🥳🥳🥳

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Suzanne Langlois Mooney

Všechno nejlepší k narozeninám...Happy Birthday to you, dear Prague Spring. We're the same age! you sound better, though!

My most favourite memory was Handels Water Music being played on a raft, going down the Vltava River, in 1995, I believe. We were at the Canadian Embassy from 1994-1998, and had the joy of your music in person for years. Thank you

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t · Upraveno

Simona Calboli · 16:45

Vše nejlepší z Milana ❤️ držte se! Jsme s vámi !

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Reynold Jaled · 13:29

Zdar Buh Prazské Járo. Fort Myers, Fl, USA

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Amra Boanerges · 1:13:31 My ancestors were teachers and dancers in Prague. This was veery delightful Thanks

To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 6 t

中根 みどり · 1:22:21 🍌🍌🍌🍌🍌🍌🍌🍌

To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 6 t

**Sledovali jsme,
u večeře, s dcerou,
z koupelny i z postele!
Zdravíme všechny
umělce, hlavně paní
Dagmar Peckovou
a Miroslava Sekeru.**

**Gotta chime
in from San
Francisco...
Ding! Ding!
Lova ya!
The massive
response –
so many comments –
speaks volumes.**

Marina Zaretskaya · 47:28 So beautiful you've made me cry. Incredible program and performance, despite everything! ❤️❤️❤️

To se mi líbí · Odpovědět · 5 t

Marta Kusiak · 43:34 Beautiful! 🙏 greetings from Finland

To se mi líbí · Odpovědět · 6 t

Annick-Patricia Carriere · 27:46 Hello from Montreal, Canada!

To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

Julio Švec · 30:01 Hello From Peru !!!

Super · Odpovědět · Zpráva · 5 t

Alena Široká · 53:05 Tomu říkám SOBOTNÍ VEČER!!! Děkuji!!! 🍷🍷🍷🍷🍷

To se mi líbí · Odpovědět · 5 t

Janet Muniz · 12:47 Hello from USA - hope to be there in person in 2021

To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

💎 Přední fanoušek

Hiromi Hattori · 2:53:43 Thank you from Japan

To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t

 Keven Randolph · 40:22 Tuning in from 🇺🇸
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t 1

 Julia Veldkamp · 0:00 Thank you from Amsterdam. Moved to tears. Such a gift.
To se mi líbí · Odpovědět · 6 t   2

 Yvan Lima · 9:45 🇧🇷 přítomni
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva 1 4 t

 Phani Maruska · 0:59 Děkuji z Kypru za krásný festivalový večer!
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t 1

 Anna-Maria Asztely · 6:38 Poslouchám, děkuji ze Stockholm. Krásne! 🦋
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t 1

 John Michel · 28:34 Fabulous! Thanks for posting the live broadcast stream. Watching from Saint Paul, Minnesota (USA).
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t · Upraveno

 Libor Pražan · 0:00 Byli jsme s manželkou u toho. Nádherný večer, který si budu dlouho pamatovat!
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t 1

 Agnès Pellier · 9:03 Chtěla bych být tam!!
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 3 t

 Jitka Vávrová · 20:55 Nádherná, když nemůže být člověk přímo tam, sluchátka na ouška, úžasný relax 🍷
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 3 t

 Libuše Bukvajová · 59:10 úžas
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Miroslava Trnková · 5:30 🍷
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Václav Hanák · 18:34 Paráda
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Jana Vávrová · 48:34 krása
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Veronika Senjukova · 10:02 Nadhera!!!
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Alena Klimešová · 42:46 Super 🍷
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Dagmar Holanová · 9:59 Je to nádherná 🙏
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 5 t

 Jiřina Karoly · 26:25 Pěkný večer z Frenštátu pod Radhoštěm nádherná hudba. Krásný poslech všem 🍷
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t   3

 Silvana Urbanová · 21:30 Zdravím z Ostravy. Děkuji za tuto možnost sledování koncertů. 🍷
To se mi líbí · Odpovědět · Zpráva · 4 t   4

A person dressed in a dark, possibly black, suit is captured in a dynamic, almost dancing pose. They are wearing a large, dark, conical hat that completely obscures their face. In their right hand, they hold a dark cane. Their left arm is extended outwards, and their legs are bent in a lively, expressive manner. The background is a solid, vibrant pink color. The word "allegro" is written in a white, serif font across the lower part of the image.

allegro

Výjimečná doba

Jakub Hrůša: Z nouze vzešla ctnost

Na závěrečném koncertě měla původně zaznít Beethovenova *Devátá symfonie*, s ohledem na okolnosti byla zařazena jiná Beethovenova hudba – proč právě smyčcové kvartety?

Když se jednalo o tom, jak Pražské jaro zachovat v nejkrásnější podobě i v těžkém čase koronaviru a obohatit jej o nové impulzy, z debaty s dramaturgem Pražského jara Josefem Třeštíkem vzešla myšlenka uvést dva pozdní smyčcové kvartety. Přiznám se, že jsem byl chvíli skeptický k tomuto nápadu, protože obecně nejsem přívržencem transkripcí. V dnešní puristické době, kdy všem záleží na přesném čtení autorova zápisu, totiž převládá názor, že má být hudba hrána přesně tak, jak byla napsána. Ale když jsem se pak do této hudby ponořil, abych si otestoval, jak na mě úpravy v orchestrálním hávu působí (existují slavná provedení, kupříkladu s Vídeňskými filharmoniky a Leonardem Bernsteinem), okamžitě jsem se do této výzvy zamiloval. Vlastně jsem pak klepal na dveře Pražského jara s tím, že necítím žádnou skepsi, ale naopak, že to považuji za ideální úkol do této doby.

Beethoven je nesmírně humanistickým a lidským skladatelem, jenž svou hudbou přináší zásadní vzpruhu, katarzi a poselství. Zároveň je autorem, který ve svých dílech dokázal vytvořit ty nejvyšší hodnoty, co v hudebním umění existují. A tyto hodnoty patří na Pražské jaro, ať se děje co se děje. Je to z nouze ctnost – ne v onom zprofanovaném významu, ale v pravém slova smyslu. Máme jistou nouzi, jistá omezení, ale z nich vzešla ctnost v podobě tohoto nádherného programu.

Bylo pro smyčcovou skupinu České filharmonie výzvou hrát party, které jsou určeny pro jednotlivé hráče?

Beethoven nešetřil muzikanty ve svých symfoniích či koncertech. Vždycky psal náročné party, které byly hráčskou výzvou. Ale u těchto kvartetů jde v obtížnosti ještě o řád výš. V každém jediném taktu má každý hráč něco podstatného. Kterýkoliv ansámbl ve světě, nehledě na slávu, historické úspěchy, pověst, při jejich interpretaci stojí před náročným úkolem. A pokud se tato hudba zahraje v orchestru, kde se na interpretaci partů musí shodnout hráči v rámci celé skupiny, je to výzvou dvojnásobnou. Stáli jsme tedy před mimořádně těžkým úkolem – ale takové bychom měli vyhledávat, protože koncertů, kdy je to s jistou mírou nadsázky tzv. „zadarmo“, můžeme mít nad hlavu. Ale Pražské jaro, Česká filharmonie, Beethovenovo výročí jsou přesně tou příležitostí, u které bychom měli k takovým mimořádným výzvám aspirovat.

Mottem poslední věty šestnáctého kvartetu zní otázka „muss es sein?“ – tedy „musí to být?“. Jak si tuto slavnou otázku, v dějinách klasické hudby tolikrát diskutovanou, vykládáte?

V místě, kde v rukopisu stojí tato Beethovenova slova, opravdu zní hudební motiv, v jehož vzednutí slyšíme náznak otázky. Ale hned na to s velkou energií odpovídá motivem, který nelze vyložit jinak, než že Beethoven vehementně souhlasí. Vnímám to jako tečku za jeho velkým filozofickým tázáním – nadšené, aktivní, nikoliv trpné přitakání nad nevyhnutelností věcí. Tato poslední věta ukazuje, že Beethoven sice byl stížen osudem – hluchotou, nevydařeností citového života, starostmi se synovcem Karlem, bojem s naladěním společnosti, Beethoven byl solitérem, který nebyl schopen lehce vyjít se situací kolem sebe – ale přesto, jeho zásadní odpověď bylo ono „musí to být“. Ale zde se neprojevuje jako bojovník, jak můžeme slyšet v jeho „Eroice“ nebo „Osudové“, ale jako energický zralý muž, který je smířený s tím, jak věci jsou. To považuji za ideální finále do korona času. Musí to tak být? Stejně s tím nic neuděláme, ale Pražské jaro je důkazem, že není potřeba nad situací poplakávat. Je potřeba jít dál, přinášet světu hodnoty, dělit se o ně s lidmi a fungovat na té nejlidštější, nejkulturnější úrovni. Pro mě je to mottem letošního festivalu.

Jak na Vás letošní alternativní program Pražského jara zapůsobil?

Tento ročník se do historie zapíše jako zcela mimořádný – jak vnějšími podmínkami, tak i tím, že bezprecedentním způsobem ukázal, že je možné vytvářet nádherné kvality. Že není třeba kompromitovat dané úkoly polovičatými výsledky, ale jít do toho naplno. Byli jsme svědky pozoruhodné odezvy, asi daleko větší, než jsme čekali. Myslí, že to dosvědčuje hlad a žízeň po kultuře. Potěšilo mě, jak košatou a kontrastní dramaturgií poskytl alternativní program.

Jakub Hruša © Pražské jaro – Petra Hájská

Za tímto ročníkem se budu ohlížet s velkou hrdostí, co dokázal, ale pochopitelně si přeji, aby příští rok už takový nebyl. Mně osobně plný sál lidí, kteří koncentrovaně poslouchají koncert, upřímně chybí. Sice si představuji všechny ty nadšené diváky tam venku, ale není to ono. Když přijdou do sálu, je to i pro mě zážitek úplně jiného rázu.

Hana Blažíková:

Na výrok o zavřených hranicích na dva roky nikdy nezapomenu

Jednou z účinkujících letošního Pražského jara, která mimořádnost on-line koncertů pocítila na vlastní kůži, je specialistka na starou hudbu, sopranistka Hana Blažíková.

V březnu museli umělci stejně jako většina z nás naprosto změnit svůj život. S jakými pocity jste přijala novou situaci a co pro Vás znamenalo zrušení všech koncertů a vystoupení?

Na začátku března jsem ještě odjela na evropské turné s japonským barokním orchestrem Bach Collegium Japan. Nejdřív jsem se strchovala, jestli moje japonské kolegy do Evropy vůbec pustí, po cestě se nám pomalu začaly rušit koncerty a nakonec jsem musela narychlo odjet kvůli uzavírajícím se hranicím. Následující dva týdny v karanténě vůbec nebyly veselé, zprávy zněly katastrofálně, na výrok o zavřených hranicích na dva roky asi nikdy nezapomenu. V té době jsem se hroutila, protože jsem hudební nomád a většinu mé práce tvoří zahraniční koncerty. Po těchto dvou týdnech jsem se konečně trochu zklidnila, začala jsem být v kontaktu s domácími soubory, s kterými jsme vymýšleli různé improvizované projekty, a já si řekla, že návštěvu úřadu práce ještě na chvíli odložím.

Pomyslela jste na to, že byste se už nemohla vrátit ke svému povolání v plné míře a musela změnit svůj život trvale?

Ano, a bylo to hrozné. Jako nejhorší jsem tehdy vnímala náladu ve společnosti, která jakoby šmahem odsoudila všechny umělce jako „vyžírky“ a posílala je pracovat do zemědělství. Byl to pocit zmaru. Nejen že naše povolání pro nás většinou znamená mnohem víc než pouhý způsob obživy, ale člověk mu často i mnoho obětoval. Samozřejmě bych asi dokázala dělat i jiné věci, ale představa, že bych přišla o svůj život jak ho znám, nebyla veselá.

Jak pandemie a opatření s ní související změnily Váš postoj k hudbě a k poslání umělce?

Jak jsem již nakousla, umělec není někdo, kdo je nadán zázračným talentem, proto nemusí celý život hnout prstem a jeho práce je mu koníčkem, za který je pohádkově zaplacený. Každý úspěch je více či méně vydřený, jsou za ním léta cvičení, pochybností, překonávání limitů a zápolení se studem. Samozřejmě odměna v podobě uznání publika je nakonec krásná. Velmi se mi líbilo, jak se během nouzového stavu naše scéna staré hudby semkla, začaly se vymýšlet nové alternativní programy, způsoby, jak aspoň v omezené míře zachovat zdejší hudební život a také pomoci hudebníkům, kteří ze dne na den přišli o příjem. Nicméně můj postoj k hudbě a koncertování

se změnil nejvíc asi v tom, že jsem velmi vděčná za jakýkoliv koncert, za jakoukoliv tvůrčí činnost, kterou mohu teď dělat. Často se v životě dostáváme do koloběhu akcí, připadáme si unavení, toužíme po odpočinku, stěžujeme si na velkou vyčerpávanost. Najednou jsem pochopila, že nic není zaručené a neměnné. Určitě jsem si své práce začala mnohem víc vážit!

Koncert s Collegiem 1704 nebyl jedinečný pouze svou formou on-line přenosu, ale už i tím, že to byla jedna z mála příležitostí pro setkání umělců. Jak jste vnímala přípravu koncertu a samotné účinkování?

S muzikanty z Collegia 1704 jsme se potkali ještě během karantény na natáčení tří krátkých videoklipů a jednoho koncertu, takže jsme byli v kontaktu už trochu déle. Musím říct, že bylo osvěžující a až snové být zase pohromadě, i když s odstupy a rouškami, a sdílet svoje příběhy, obavy, a samozřejmě hudbu. Co se týče tohoto koncertu, tak příprava se nijak zvlášť nelišila od normálních zkoušek, až na přísnější hygienická opatření. Během zkoušek jsem také zjistila, že tuto dlouhou a náročnou kantátu s rouškou opravdu zazpívat nelze. Předtím jsem párkrát s rouškou zpívala, ale jednalo se o kratší kousky a hlavně natáčení, kdy se člověk mohl mezi střihy trochu vydýchat. Nicméně u Händela jsem si po chvíli připadala, jako bych podstupovala waterboarding. Proto jsem se také rozhodla na poslední chvíli podstoupit test a roušku odložit. Forma koncertu pro mě určitě neobvyklá byla. Musím se přiznat, že nepatřím mezi ty umělce, kteří různé přímé přenosy zvládají bez větších nervů, o poznání raději mám běžný formát koncertu jako živého organismu, který plyne v čase a není někde zaznamenáván na věky věků. Jsem v tomhle spíš komorněji zaměřená, ale pokud jsem měla lidem v této době něco sdělit a přednést, jinak to prostě nešlo a musela jsem se s tím vyrovnat.

Koncert se uskutečnil 18. května 2020, kdy předpisy umožňovaly odložení roušky pouze těm umělcům, kteří měli negativní výsledek testu na Covid-19.

Jak zmiňujete, Vy jste jako jediná z účinkujících testování podstoupila, nicméně dirigent Václav Luks vedl koncert po celou dobu s rouškou. Byla to pro Vás coby interpretku komplikace?

Václav Luks sice roušku měl, ale jeho vedení to nijak zásadně neovlivnilo, navíc se známe už dlouho a jsme na sebe zvyklí. Během výkonu stejně většinou komunikujete gesty a pak také očima. Musím ale vyseknout poklonu ansámblu – odzpívat takto dlouhé pásmo náročných skladeb v roušce opravdu není samozřejmost, navíc v takové kvalitě!

Duchovní Händelova hudba může být povzbuzením nejenom pro věřící posluchače. Bylo toto konkrétní provedení něčím mimořádným i pro Vás osobně?

Tuto kantátu jsem předtím ještě nikdy nezpívala a musím se přiznat, že to pro mě byl velký oříšek, nejen proto, že je velmi technicky náročná a dlouhá, ale i kvůli té zvláštní bezčasé době, kdy jsem se musela takříkajíc zakousnout a nazkoušet ji. S Händelem se poslední roky setkávám dost často, nejraději od něj zpívám asi světské kantáty. Nicméně doufám, že tuto fantastickou skladbu si budu moci ještě někdy zazpívat na jiném koncertě s trochu uvolněnějším pocitem.

Hana Blažková © Pražské jaro – Ivan Malý

Cyril Höschl: Zvýraznit hodnoty, které jsou pro náš život zásadní

Letošní ročník Pražského jara může být jedním z příkladů toho, jak se do našich životů zasekla koronavirová nákaza se všemi následky. Příroda je zvláště uspořádanou změtí kauzálních a potravinových řetězců, v nichž to, co ničí jednoho, slouží druhému a jako celek to energeticky protiproudě perpetuum místo k tepelné smrti spěje k udržování nekonečné sebeproměny. V této síti vztahů a řetězců se mimo jiné uplatňuje jeden zvláště rafinovaný mechanismus, kterým paraziti ovlivňují chování svých hostitelů tak, aby tito sloužili prospěchu parazita, nikoli svému. Tak třeba předposlední vývojové stadium motolice kopinaté, *Dicrocoelium dendriticum*, žije v těle mravence a pro dokončení svého vývoje se musí dostat do těla ovce. To si zajistí ovládnutím mravenčího nervového systému. Donutí mravence šplhat po stéblu trávy až na vrcholek a tam se zakousnout a viset tak dlouho, dokud ho ovce s trávou nespase.

Dotaženo do extrému vypadá to tak, že živí tvorové včetně nás nejsou nic jiného než obaly „chytrých molekul“, kterým říkáme DNA a jejichž přežití zajišťujeme podle jejich not ve hře zvané Life. Známy oxfordský biolog Richard Dawkins nás označuje jako „survival machines“ (stroje na přežití) svých genů. Představme si tedy, že koronavirus, to nepatrné vlákno ribonukleové kyseliny (RNA) s poměrně jednoduchým obalem, jež nemá ani mozek, ani svaly, ba ani buňky, je tak mazané a mocné, že zamíchá politikou po celé zeměkouli a nezapomene ani na zásadní proměnu kulturního života, včetně festivalu Pražské jaro. Takto je svět ustrojen!

Na první pohled zasadila restriktivní opatření proti koronavirové nákaze kulturní scéně omračující ránu. Zavřela se muzea a galerie, zastavila se výuka, zavřela kina, zrušily se festivaly i koncertní život. Ze dne na den jsme najednou přežívali za nepropustnými hranicemi, bez kultury, bez společenského života a mnozí i bez práce. Zdálo by se, že zmrazení kultury dává za pravdu těm, kteří jako kritérium společenské důležitosti různých povolání navrhuji představu, co by se stalo, kdyby ti či oni důsledně stávkovali. Stávkují-li popeláři, přežije velkoměsto nanejvýš několik týdnů. Stávkují-li historici umění nebo varhaníci, velkoměsto se to ani nedozví, natož aby kolabovalo. To je sice vtipný argument, ale za ním stojící úvaha se pohybuje v časovém rámci, srovnatelném s délkou lidského života.

Z hlediska života kultur a civilizací však platí jiné zákonitosti. Kdyby kdysi „stávkoval“ Leonardo da Vinci, Michelangelo či Mozart, asi by to tehdy obecný lid zdaleka tolik nezasáhlo jako zavřené hospody při morové ráně, ale ruku na srdce: kdo dneska něco ví o těch hospodách? Civilizace ubírala by se jinak, se všemi nedomyšlenými důsledky.

Následná reakce na první obavu z nákazy a izolace byla však úlevná. Lidská mysl ihned zmobilizovala obranné mechanismy včetně racionalizací typu „všechno zlé je pro něco dobré“. Spád událostí si vynutil upouštět páru dosud ne zcela využitými cestami internetových přenosů, streamování a videí. Ukázalo se, že při internetovém přenosu z Rudolfiny má koncert mnohem víc posluchačů, než kdyby v něm skutečně zaplnili sál. Místní umělci dostali najednou síti řetězových odkazů a mezinárodních platform možností oslovit publikum celého světa, o čemž se jim předtím v této míře sotva snilo. Tento posun přinutil i spoluobčany vyšších věkových kategorií, aby překonali svou nechuť k novým informačním technologiím a osvojili si jejich využití v přístupu ke kultuře, zejména k hudbě. Sdílené médium začalo spojovat generace: vnouček sice Beethovena dosud nemusel, ale nyní babičku po síti připojil a tu a tam s ní ze zvědavosti či mimoděk leccos sdílel. Mnohým vrcholným interpretům se rozvolnil pracovní režim a otevřel se jim prostor pro nastudování děl podle vlastní volby, nikoli jen na zakázku agentů. Zářez jedné chytré molekuly do lidské kultury znamenal tedy urychlení nástupu nového způsobu sdílení hodnot, nikoli nepodobný nástupu knihtisku či vynálezu daguerrotypu nebo voskového válečku k záznamu zvuku.

Je to však vskutku změna jednoznačně progresivní? Mnozí chováme přesvědčení, že tak, jako divadlo nezahubilo knihy, kino nezahubilo divadlo a televize nezahubila kino, tak ani nové informační technologie nezahubí naživo sdílenou kulturu. Už od šedesátých let minulého století, kdy reprodukce zvuku dosáhla vysoké Hi-Fi kvality, totiž víme, že sebekvalitnější reprodukce nenahradí přímý zážitek z koncertu. Vědomí, že něco je predestinováno, že to je „vysíláno“, že to je na nějakém nosiči, umenšuje napětí z bezprostředního posluchačova

Cyril Höschl © Pražské jaro – Martin Suchánek

zaujetí dramatem, jež probíhá živě v osobním kontaktu a jeho atmosféra „visí ve vzduchu“. To, čím je živý koncert nenahraditelný, je právě ono „sdílení“ v reálném čase.

Nadšeně jsem uvítal laskavou nabídku zúčastnit se ve velmi omezeném obecenstvu „live“ přenášeného koncertu Adama Plachetky a Davida Švece v Rudolfinu, kde v rámci festivalu provedli Schubertovu *Zimní cestu*. Torzo původně nachystaného obecenstva bylo připuštěno údajně proto, že pěvec si neuměl dost dobře představit, že by měl podat plný výkon tváří v tvář prázdnému sálu. Byli jsme tam tedy „pro něj“. Jenomže na místě mnozí z nás došli k poznání, že kauzalita je přece jen opačná: pěvec je zde „pro nás“. To nelze plně prožít jinak, než když sedíme v jeho gravitačním poli. Scéna byla ponuře tmavá a připomněla jiný schubertovský večer

v Rudolfinu před mnoha desítkami let. Tehdy hrál ve zhasnutém sále s lampičkou na pultu piana Schubertovy sonáty Svjatoslav Richter. Oba zážitky měly kromě Schuberta ještě jiného společného jmenovatele: způsob vnímání. Jste-li u něčeho takového a soustředíte se, nasednete na jakousi meditační vlnu, na níž se bez velkých zvrátů, avšak v niterném prožitku hudby unášíte dál a dál a nechcete, aby to skončilo. Takového rozpoložení nemůžete nikdy dosáhnout otočením knoflíku na čemkoli. Nezbyvá než doufat, že se jak festival, tak celá společnost vrátí tam, kde přestala, byť obohacena zkouškou, jíž jsme všichni prošli a která na principu, že nejvíce milujeme to, co ztrácíme, zvýraznila hodnoty, jež jsou pro náš život zásadní. Ta nepatrná molekula RNA zesílila i Schubertovo poselství do magického maxima.

Mahan Esfahani: Prostor se zamyslet

Jak pandemie ovlivnila Váš profesní život? Přinesla Vám z uměleckého hlediska i něco pozitivního?

V situaci, která byla tak obtížná pro spoustu lidí, nerad otevřeně mluvím o pozitivích. Nechci, aby to znělo nepatřičně. Nicméně jsem rád, že jsem měl prostor zamyslet se nad tím, jakým hudebníkem bych chtěl být. Osobně to pro mě ovšem bylo velice obtížné. Tři moji dobří přátelé, z nichž jeden byl pro mě nesmírně důležitý, na virus zemřeli. V tomto světle je zcela nepatřičné hovořit o uměleckém růstu.

Změnila pandemie Váš pohled na hudební odvětví?

Pouze v tom smyslu, že celé hudební odvětví je odrazem lidských vztahů a charakterů. Přijde mi zajímavé, že žijeme v „kondicionálu“. Klid naší mysli je založen na tom, co bylo, nebo na tom, o čem předpokládáme, že přijde. Když se naše očekávání nenaplní, jsme zrceni. Když se nad tím zamyslíte, je to dost matoucí. Spousta lidí se domnívá, že hudební byznys řídí nějaká dobře organizovaná klika. Ve skutečnosti je vše dost chaotické a tvoří jej milion myšlenkových proudů, které se mohou, ale nemusí protínat. Nedávná krize odhalila křehkost celého odvětví, současně také ukázala vrozenou odolnost umění. Ti, kteří si mysleli, že jim hudební byznys nepřeje, vidí v pandemii jakousi odvetu. Připomíná to rčení „když jste kladivem, ve všem vidíte hřebík“. Ti, kteří dělali svou práci, doufají v brzký návrat k normálu. Nemám na to vyhraněný názor.

Je rozdíl v tom hrát pro internetový stream a pro sál plný lidí?

Věřte mi, že i jediný člověk je publikem. Nedávno jsem hrál v Lipsku na streamované verzi BachFestu v teoreticky „prázdném sále“, ve kterém ovšem sedělo pět mých přátel. Víc publika jsem nepotřeboval. I televizní štáb nebo kameraman jsou publikem. Abych to shrnul, nemám tušení.

Na streamu Pražského jara jste v přímém přenosu České televize v české premiéře provedl *Cembalový koncert* Michaela Nymana. Můžete něco říct o spolupráci s tímto skladatelem?

Jednou s Michaelem vytvoříme novou skladbu. Je pro mě velkou ctí, že jsem na celém světě mohl uvádět jeho *Cembalový koncert*, který žel bohu nevznikl pro mě. Kdykoliv jsem měl na Michaela nějaké dotazy k interpretaci, vždy mi ochotně odpověděl. Je neskutečně trpělivý.

Vystupujete v současnosti na streamovaných koncertech i dalších pořadatelů?

Kromě zmiňovaného BachFestu něco dělám pro kulturní centrum 92nd Street Y v New Yorku a pár dalších drobností. Samozřejmě se ale nemohu dočkat, až se koncertní sály znovu otevrou. Myslím, že se na tom shodnu s publikem.

Petr Václav: Chvilku se bojíme a pak zase ne

Většinu z letošních přímých přenosů svěřilo Pražské jaro režisérovi Petru Václavovi, držiteli Českého lva. Společně s produkční společností Mimesis Film zprostředkovali šest přímých přenosů divákům z pěti desítek zemí po celém světě.

Potkáváme se v kině Pilotů ve Vršovicích hned po festivalu, jelikož za pár dní odjíždíte do Itálie. Co Vás tam čeká?

Já se tam spíše vracím a to na přípravu filmu *Il Boemo*, která byla přerušena covidem. Vypráví o hudebním skladateli Josefu Myslivečkovi. Jak je známo, narodil se v roce 1737 v Praze, udělal velkou kariéru zejména v Neapoli a zemřel v roce 1781 v Římě. Producentem tohoto filmu je Jan Macola, který je také filmovým distributorem a vlastníkem tohoto kina. Hlavní roli v našem filmu hraje Vojta Dyk, o hudební stránku se stará Václav Luks a Collegium 1704. Pracujeme s pěvci, jako jsou Philippe Jaroussky, Emőke Baráth, Raffaella Milanese, Krystian Adam, Juan Sancho nebo Benno Schachtner. Hlavní italské herecké obsazení je hotové. Hledal jsem ještě několik rolí Neapolitánů, když propukla ta výjimečná opatření, a zůstal jsem zamknutý v pronajatém bytě. Díky sousedovu psovi jsem prožil krásné procházky naprosto prázdnou Neapolí, protože psům byla přiznána „práva na venčení“. Viděl jsem Vesuv tak, jak ho mohl vidět Mysliveček v osmnáctém století: bez clony smogu. Všude bylo ticho. Moře bylo nádherně čisté. Bylo to silné a podivné období. Jako ve snu. Některé úvahy v tisku chtěly alespoň věřit, že po epidemii se začneme chovat jinak. Nezačneme. Plundrování se rozjíždí na ještě vyšší obrátky. V Brazílii kácí pralesy jako nikdy předtím, zabíjí Indiány, gumovými rukavicemi a rouškami na jedno použití jsme vytvořili odpad, který si snad ani nedovedeme představit. A odpovědi všech vlád na krizi je to, že vlastenec musí utrácet, konzumovat a brzy zase létat na víkend letadlem.

Co pro Vás vlastně hudba znamená? Jste náruživý posluchač, či ne?

Asi bych odpověděl anekdotou o disputaci, jestli je hudba před jídlem, nebo až po jídle (smích). Hudbu poslouchám téměř pořád. Obávám se, že ji často spíše konzumuji, protože ji poslouchám i při práci, při psaní. Jistě se na ni nesoustředím, jak by si zasloužila, a asi by mnou pohrdal Jean Genet, pro kterého je používání hudby jako kulisy projevem necitlivosti. Ale já ji, a to i jako kulisu, potřebuji. S hudbou jsem vyrůstal. Jako gymnasta jsem chodil do Rudolfiny i třikrát týdně, tenkrát stačilo dát peníze uvaděči a usadil vás. V rámci té komunistické nesvobody to bylo velmi svobodné. Žádný lístek, žádné plánování. Přišel jsem sám nebo ve dvou, ve čtyřech, vždy se nějaká místa našla. A smělo se stát u zdi.

Z Vašich filmů je jasné, že hudba pro Vás není pouze kulisou, že opravdu spoluvytváří příběh. Ale řekněte, co znamená pro Vás coby tvůrce?

V mých filmech jako je *Cesta ven*, *Nikdy nejsme sami* nebo *Skokan* se žádná scénická hudba nevyskytuje. Zejména u filmů s dokumentaristickým laděním používám spíše různé diegetické odrhovačky, tedy vše, co zní v dekoraci z televize, rádia nebo reproduktorů. Kvůli tomu si někdy i píšu scény tak, aby se odehrávaly v místě, kde zní hudba. Ta patří k realitě příběhu. Naproti tomu scénická hudba je skvělý prostředek k podtržení pocitů, k ujasnění smyslu scény. Může hraničit až s citovým vydíráním či s manipulací. Vždy hrozí nebezpečí, že bude příliš naléhavá, patetická, nebo se bude naopak snažit až příliš nenápadně vyprávět a bude vlastně „o ničem“. Má také zlovyk rychle stárnout. Co ale opravdu nesnáším je zneužívání velkých hudebních děl v malých filmech. Zneužívání Mozartova *Rekviem*, Dvořáka, Mahlera, Beethovena, a to hlavně v dokumentech. Čím neschopnější a povrchnější je obsah, tím spíš to autoři podmazávají geniální hudbou. Preferuji, aby pocity diváků vycházely ze samotného filmu, ne ze scénické hudby, která se k filmu přilepí na samotný konec, aby lépe klouzal. Když Vám to takhle říkám, tak si uvědomuji, že vlastně i ve filmu *Il Boemo* budu používat spíše diegetickou hudbu. Protože celý ten film je založen na hudbě, kterou Mysliveček píše nebo provádí, kterou slyší v salonech či v divadlech. Takže asi vznikne absolutně hudební film, ve kterém ale nebude scénická hudba.

Na premiéru filmu se určitě těší nejenom příznivci zmíněných pěvců nebo souboru Collegium 1704! Ale vraťme se dva měsíce zpátky. S jakými pocity jste přijal nabídku na režii přenosů koncertů Pražského jara?

Od začátku bylo jasné, že to bude zajímavá práce, a hned jsem s producentem Janem Macolou přemýšlel, jak snímání koncertů uchopit, s kým se do toho pustit. Natáčení hudby mě baví. V Paříži mám to štěstí si výjimečně zašvenkovat. Mám to deset minut na kole do Filharmonie. Režisér mě do sluchátek požádá o záběr, já to udělám a on mě pochválí. To se mi líbí! Je to pro mě osvěžující a napínavá zábava, lepší, než kdybych šel na kulečník nebo hrál videohru.

Když jste viděl seznam koncertů, kde je na první pohled vysoká různorodost – sólové recitály i orchestrální koncerty, děti i profesionální umělci, kostely, technické muzeum a také velké sály, podle čeho jste začal rozplétat přístup k jednotlivým večerům?

Výchozími momenty jsou pro mne světlo, záběrování a střih, co také jiného, že. Pro každý večer jsem chtěl vytvořit jinou světelnou atmosféru. Přenosům hudby většinou vyčítám pragmatické svícení bez estetického účinku. U koncertu Salon ZUŠ šlo o to zorganizovat výměny sólistů co nejrychleji, protože jednotlivé

výstupy byly často opravdu krátké a já jsem usiloval o to, aby byl večer kompaktní, bez mrtvých míst. Chtěl jsem vytvořit atmosféru, ale nechat tomu obyčejný, trochu workshopový styl. Jinde jsem zase potřeboval vytvořit silnější stylizaci. U kytaristy Lukáše Sommera v Národním technickém muzeu jsem se obával, že nebudeme mít dostatek zajímavých obrazových podnětů. Přece jenom, jeden chlap, jedna kytara na jednu hodinu... Chápal jsem, že základ bude v detailním sledování rukou, hráčské techniky, ale nebyl jsem si jist, co to snese. Když mi Lukáš Sommer řekl, že těch nástrojů je devět, že všechny okomentuje a bude střídat židle, u kterých budou nástroje připraveny, pochopil jsem, že bude mít hodinový recitál vnitřní strukturu, a tu jsem zorganizoval podél jízdy, ze které jsme mohli pohodlně veškeré přesuny sledovat. Pak už šlo jenom promyslet světlo. Museli jsme míchat naše světla s přirozeným světlem, které proniká do toho hangáru obrovskou prosklenou střechou a jde do úbytku s nastávajícím večerem. Nemohli jsme vědět, zdali bude zataženo nebo do toho přijde slunce. Tak jsme tam umístili LED trubice, abychom se měli o co opřít, rozbili ten prostor. V případě *Zimní cesty* s Adamem Plachetkou v Rudolfinu jsem chtěl vše založit na neustále se proměňujícím světle, na barevných změnách. A na rozumné proporcii mezi po-

hyblivými a statickými záběry. Chtěli jsme předejít tomu, aby se divák pořád díval na to samé, aby to nebylo nudné. Střih všech koncertů se vymýšlel takřka jízda za pochodu. Spoléhám více na intuici než předem daný scénář vytvořený podle not. Hudba je abstraktní. Nechci ji snímat mechanicky. Nemusím ukázat hoby v momentě, když partitura předepisuje jeho nástup. Robert Bresson řekl, že někdy je silnějším vjemem zvuk pískání lokomotivy než samotný záběr na přijíždějící lokomotivu. Je nutné se vždy rozhodnout, které z instrumentů, jež právě hrají, mají být i v záběru. A podle mého názoru má být tohle rozhodnutí především estetické, a ne otrocky mechanické. Víím, že v televizi to tak často dělají, ale pro mě je to nudné a necitlivé.

Opakovaně zmiňujete nudu. Je to něco, čemu se chcete ve svých filmech a záznamech vyhnout?

Nuda je něco planého, blbého, co nepřitahuje pozornost, a to samozřejmě není nikdy žádoucí. Ale nepletme si nudu s kontem-plací. Při natáčení koncertů Pražského jara však snad, doufám, nebyl problém se nudě vyhnout. Měli jsme výborné podmínky, velmi ojedinělou svobodu, kdy jsme nemuseli hledět na diváky. Mohli jsme postavit kamery tam, kde nám to nejvíce vyhovovalo. Takového podmínky mi asi málokdo znovu někdy vytvoří.

Dokáže dobrý obraz zachránit nudnou hudbu?

O tom se takhle nesmí přemýšlet. Je třeba nasnímat co nejlépe koncert, ať je to co je to. Soud nad hudbou ani nad její interpretací mi nepřísluší. V případě přenosu jsem pouhý služebník.

Samotné hudební dílo má svou vnitřní dramaturgii a Vy můžete tuto linku podpořit, nebo právě jít proti ní a dosáhnout jisté překvapivosti. Jaké máte jako režisér prostředky, abyste vytvářel obrazovou dramaturgii?

Je to vždy o rozhodnutí, který záběr a z jakého úhlu nabízíte. Je jistě rozdíl, když vrchol hudebního čísla doprovází obraz celkového záběru na dirigenta, nebo detailu nástroje či ruky hráče, který zrovna ukončuje frázi. Využít můžete i záběry na hudebníky, kteří právě nehrají nebo jen otáčejí stránky partitury. Nemusíte vždy snímat pouze hráče, jež se bezprostředně chystají zapojit nebo právě začínají hrát. Podstatným aspektem je ještě živý přenos, kdy musíte rychle vyhodnocovat, který záběr se vám hodí, který vám připadá v tu chvíli nejlepší. Nemáte možnost cokoli opravit. Pokud nechcete stříhat jako otrok podle nástupů jednotlivých sekcí nástrojů, musíte se nebát pracovat čistě instinktivně. Podle toho, co vás v ten okamžik přitahuje. A druhým okem si připravovat to, co přijde vzápětí.

Charakteristickým rysem letošního Pražského jara byly neustále se měnící epidemiologické předpisy. Zatímco na začátku nešlo účinkovat bez roušek, na konci byla pravidla volnější. My jako organizátoři jsme museli dbát na jejich dodržování, ale Vám ty roušky vadily. Proč?

Jako největší překážku jsem to vnímal u koncertu Collegia 1704. U sboru jsme někdy vůbec neviděli, kdo zpívá a kdo ne. Jistě, někdy může soustředění na oči nad krajem roušky přinést zajímavý výsledek. Nicméně to byla dost otrava. Připadám si jako zodpovědný člověk, možná i hypochondr, ale tady to na mě působilo falešně. Jako že si hrajeme na něco, co není. Ale musel se dodržovat předpis. Na druhou stranu nikdo z nás v těchto dnech neví, co vlastně je a co není správné. Že se chvilku bojíme a pak zas ne. To je na tom covidu vlastně to nejzajímavější. Jak jsme všichni zmatení. Jak se liší názory odborníků. Jak nevíme, co děláme z rozumu a co z nezodpovědných ekonomických zájmů nebo pouze z touhy žít a neschovávat se. Jestli je ta touha správná, nebo nezodpovědná. Jiní na covid vůbec nevěří. Nevíme, co je reálné, a co je hra. Václav Luks mi ale říkal, že jsme s tímto záznamem měli pozoruhodný ohlas všude různě po světě, a že jim píše například z Japonska a jinde ze světa, co prý to je za speciální roušky, ve kterých se dá zpívat, o jakou nano surovinu či jinou novolátku se jedná a jak se to dá sehnat, kdo na ni má patent. Luks odpovídá: „rozstříhejte si jakékoli plátěné tašky.“

Když došlo k přesunu Salonu ZUŠ z Jazz Docku do kostela sv. Šimona a Judy, na okamžik jste zpochybnil výběr tohoto prostoru. Nechtěl jste propojovat výkony velmi mladých umělců se sakrálním prostorem. To mě v pozitivním smyslu slova zaujalo. Proč jste takto uvažoval?

Byla to moje bezprostřední reakce. Obával jsem se přílišné nabubřelosti a patetičnosti. Stalo se to v některých přenosech na začátku pandemie, kdy se v Česku ještě nic nedělo, ale hrála se jen česká hudba a ukazovaly prázdné sedačky. V Itálii a ve Francii bylo v tu chvíli reálně zle. V Čechách se nevědělo, lidé se právem obávali především o zdravotníky, mohlo to samozřejmě také propuknout a mít děsivé důsledky, nesmíme soudit a posteriori. Ale i tak to bylo, myslím si, poněkud sebestředné. Proto jsem se lekl toho, aby i tento koncert nevyzněl jako nějaká podivuhodná zádušní mše. Ale mylil jsem se. Ty oprýskané zdi kostela spolu s žárovkovým světlem, které jsme tam vytvořili, přispěly k opravdu hezké, a přitom obyčejné atmosféře. Vyšly i pohledy na okna chrámu, za kterými den pomalu ustupoval večer stejně tak, jako nastávala tma za okny domácností diváků u obrazovek a monitorů.

Režíroval jste maraton přímých přenosů, u nichž jste uplatnil nejrůznější přístupy. Vzpomenete si na nějaký moment, kdy jste měl pocit, že je toho moc? Pocítil jste bezradnost?

To se vůbec nestalo. Naopak, každým dalším koncertem jsme byli sebranější. Jen soustavná práce vede k dobrým výsledkům. Kdybychom měli natočit těch koncertů i daleko víc po sobě, neobávám se, že bychom to nezvládali, neměli nápady, nebo točili rutinně.

Je možné o některém z koncertů říct, že byl pro Vás nejlepší, nejpůsobivější?

Jednoznačně *Zimní cesta* Adama Plachetky. Výsledek je čistý. Pokud bych z toho měl dodatečně možnost vytvořit záznam, nebylo by mnoho záběrů, které bych vyměnil. Velmi mě bavil koncert Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK s Tomášem Braunerem. Díky tomu, že jsme mohli mít čtyři jízdy ze tří stran, mohl jsem snímat orchestr v neustálém pohybu. Nejnáročnější byl koncert Collegia 1704, kvůli těm rouškám, ale i z důvodu, že snímat vokální sbor není jednoduché. Collegium spolupracuje na mém filmu *Il Boemo*, natočil jsem s nimi i dokument *Zpověď Zapomenutého*, a tak jsem nechtěl Václava Lukse zklamat. Velkou radost jsem však měl z více momentů, ze Salonu Základních uměleckých škol a z mladé klavíristky Nory Lubbadové. Nebo z koncertu na HAMU a houslisty Eduarda Kollerta.

Vy se teď vracíte k celovečernímu hranému filmu. Spustila u Vás zkušenost s Pražským jarem aspirace v oblasti zaznamenávání koncertů klasické hudby?

Na snímání koncertů jsem si myslel již od pradávna, ale nikdy jsem se k této práci nedostal. Samozřejmě bych se vždy rád podílel na přenosech koncertů. I archivní cena těchto záznamů je evidentní. A je to také spíš zábava než práce, jako ostatně veškeré filmování.

maestoso

Katalog koncertů

4/5

Po 20.00

Obecní dům, Smetanova síň

Orchestre National du Capitole de Toulouse: Záznam z Pražského jara 2019

Orchestre National du Capitole de Toulouse

Tugan Sochijev – dirigent

Emmanuel Pahud – flétna

Alexander Borodin: *Ve stepích Střední Asie*

Jacques Ibert: *Koncert pro flétnu a orchestr*

Petr Iljič Čajkovskij: *Symfonie č. 4 f moll op. 36*

Adam Rezek – režie

Martin Kubala – hlavní kameraman

Česká televize týden před zahájením festivalu zařadila záznam koncertu z Pražského jara 2019, na kterém se představil jeden z nejlepších francouzských symfonických orchestrů – Orchestre National du Capitole de Toulouse za řízení svého šéfdirigenta Tugana Sochijeva. V jejich podání zazněly skladby Alexandra Borodina a Petra Iljiče Čajkovského. Spolu s vynikajícím sólistou a flétnistou Berlínské filharmonie Emmanuelem Pahudem pak brilantně zahráli *Koncert pro flétnu a orchestr* Jacquesa Iberta. Šlo vskutku o vynikající interpretaci a tak je přirozené, že si publikum ve Smetanově síni Obecního domu v Praze vyžádalo další flétnový přírůstek – tentokrát sólový, legendární Debussyho *Syrinx*. Emmanuel Pahud tak opět prokázal, že právem patří mezi absolutní světovou interpretační špičku.

Tugan Sochijev a Emmanuel Pahud © Pražské jaro – Zdeněk Chrapek

Symfonický orchestr Pražské konzervatoře a Jiří Bělohlávek © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

11–12/5

20.00

Obecní dům, Smetanova síň

Bedřich Smetana: Má vlast

Vyšehrad – Česká filharmonie, Karel Ančerl (1968)

Vltava – Česká filharmonie, Václav Neumann (1981)

Šárka – Česká filharmonie, Rafael Kubelík (1990)

Z českých luhů a hájů – Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Libor Pešek (1993)

Tábor – Symfonický orchestr Pražské konzervatoře, Jiří Bělohlávek (2011)

Blaník – Wiener Philharmoniker, Daniel Barenboim (2017)

Erbovní dílo Pražského jara – Smetanova *Má vlast* – ze záznamu zazněla hned třikrát. V pondělí 11. května uvedl kanál **ČT art** unikátní stříhový pořad celého cyklu symfonických básní. *Vyšehrad* byl zařazen z pohnutého roku 1968, kdy Českou filharmonii dirigoval Karel Ančerl, *Vltava* v interpretaci České filharmonie a Václava Neumanna z festivalu roku 1981, *Šárka* pak z památného roku 1990 pod taktovkou Rafaela Kubelíka, *Z českých luhů a hájů* z Pražského jara 1993, kdy byl festival poprvé v historii zahájen zahraničním orchestrem – Royal Liverpool Philharmonic Orchestra řídil Libor Pešek, *Tábor* z festivalu 2011, kdy pod vedením Jiřího Bělohlávky vystoupil Symfonický orchestr Pražské konzervatoře. Závěrečná báseň *Blaník* zazněla v jedinečném provedení Vídeňských filharmoniků za řízení Daniela Barenboima v roce 2017.

O den později pak **Český rozhlas Vltava** odvysílal legendární zahajovací koncert festivalu z roku 1990, kdy v čele České filharmonie po více než čtyřiceti letech emigrace stanula zakladatelská osobnost Pražského jara, dirigent Rafael Kubelík.

RECENZE

Netradiční zahájení

1.7. 2020, Hudební rozhledy, Vojtěch Mojžíš

Restriktivní opatření, zavedená jako obrana proti koronavirové nákaze letos na jaře, každý pochopil, nikdo neprotestoval, jenom jsme litovali, o co všechno přijdeme. Zrušeny byly všechny hromadné akce, tedy i festivaly. Hrozilo, že vše pohltí i ona krásnou ideu Pražského jara. Díky moderní sdělovací a záznamové technice, nápaditosti a elánu pořadatelů se tak však nestalo. Letošní ročník festivalu totiž zcela přenesli z koncertních síní do prostředí internetu, rozhlasového a televizního vysílání. V předvečer tradičně zahajovacího dne Pražského jara, 11. 5., byly letos Českou televizí vysílány dva pořady, které se jako vzdor probíhající epidemii pokusily nahradit zažité formy fes-

tivalu. Nejprve byla ze záznamu zařazena *Má vlast*, následoval dokument, zabývající se nastudováním a interpretací tohoto Smetanova slavného symfonického cyklu předním světovým dirigentem s předními evropskými symfonickými tělesy. /.../

Je dobře, že jsme si již zvykli vnímat *Mou vlast* nikoliv jen prostřednictvím jednotlivých symfonických básní, ale jako jeden kompaktní celek, tedy jako těsně vnitřními vazbami provázaný cyklus. Nepochybně tomu napomohla tradice Pražského jara s jeho zahajujícími koncerty. Obdivujeme tak stále znovu a znovu, jak se k sobě jednotlivé symfonické básně přibližují, jak na sebe navazují, jaká je hierarchie kulminací jednotlivých částí až k té nejvýznamnější v *Blaníku*, kde jsme svědky dvojitého geniálně vystavěného prolnutí hlavních témat cyklu

nejen v jejich melodicko-harmonické substanci, ale i v té výsostně symbolické. Když dramaturgové hledali něco, čím by to letošní nouzové zahájení ozvláštnili, přišli s myšlenkou cyklus opět rozkouskovat a sestavit ho stříhem dohromady z různých nastudování. Jistě, výše popsanou jednotu tím narušili, ale zato se před námi otevřely zase jiné pohledy. A nebylo jich málo. Mohli jsme si díky tomu uvědomit, že vnitřní vazby mezi jednotlivými částmi Smetanova díla jsou tak silné, že je nezpřetrhají ani odlišnosti různých interpretačních pojetí, ani dobové estetické preference, ani vyvíjející se úrovně záznamově reprodukčních technologií. Mohli jsme si uvědomit, že pokud nás výraznější švy mezi částmi při sledování celku něčím překvapily, tak to bylo svým způsobem i dobře. Jinak by nás možná ani nenapadlo, jak bytostně je tato téměř jedno a půl století stará hudba a její ideová podstata úzce spjata nejen s naší historií, ale i se současností. /.../

Výběr závěrečné části stříhového uvedení cyklu z provedení Barenboimova se stal mostem, spojujícím zahajovací koncert s bezprostředně následujícím pořadem, televizním dokumentem, zaměřeným na umělecké působení významného dirigenta Daniela Barenboima. Jeho záměru nastudovat a provádět Smetanovu *Mou vlast* na významných světových pódiiích si povšiml dokumentarista Martin Suchánek a rozhodl se na toto téma vytvořit televizní film. Navázal s dirigentem kontakt, získal svolení provázet jej při práci na jeho projektu, a vydat tak o něm svědectví. Suchánkovu dílo bylo veřejnosti za přítomnosti Daniela Barenboima představeno 5. 9. 2017 v pražském kině Lucerna. /.../

Dokument nabídl dvě tváře dirigenta. Jednu ze zkoušek, kdy velmi názorným gestem a k detailům směřujícím slovem prosazuje svůj interpretační názor a koriguje každý detail, a tu druhou z koncertních provedení, která je celistvá, mnohdy jen náznaková, přitom však hluboce emotivní.

12/5

Út 10.00

Vzpomínkový akt u hrobu Bedřicha Smetany na Vyšehradském Slavíně

© Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

12/5

Út 20.00

Rudolfinum, střecha

Narozeninový koncert Pražského jara

Bernarda Fink – mezzosoprán

Dagmar Pecková – mezzosoprán

Gábor Boldoczki – trubka

Radek Baborák – lesní roh

Lukáš Mořka – pozoun

Garrick Ohlsson – klavír

Miroslav Sekera – klavír

Pavel Svoboda – varhany

Epoque Quartet, Pražákovo kvarteto

Petr Wajsar: *Happy Birthday Prague Spring Festival*

Kateřina Hager – režie

Jakub Šimůnek – kamera

Sedmdesát pět let. Pro festival klasické hudby je to číslo úctyhodné. Za těch 75 let jsme měli možnost setkat se na koncertech Pražského jara nejen s největšími hvězdami světového interpretačního umění, ale také s mladými hudebníky, z nichž mnohým právě Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro pomohla nastartovat jejich kariéru.

Je samozřejmé, že hudební festival oslavil své narozeniny koncertem. A s kým jiným než s těmi, kteří jeho historii pomáhali psát. Gratulanty se stali umělci, kteří na festivalu vystupovali opakovaně a získali zde, s nadsázkou řečeno, své domovské místo. Blahopřáli ale i ti, kteří na festivalu zanechali jen krátkou, a přesto intenzivní stopu.

Z pochopitelných důvodů nemohli sice popřát osobně, zato každý z nich se z domova připojil k interpretaci variací na známou píseň **Happy Birthday – narozeninové hudební gratulace**, kterou pro tuto příležitost Pražské jaro objednalo u skladatele **Petra Wajsara**. Pořadem ze střechy Rudolfiny diváky provedl hudebník a režisér **Ondřej Havelka**.

RECENZE

**Všechno nejlepší – Feliz cumpleaños –
Vse najboljšje – Alles Gute, Pražské jaro!**

13. 5. 2020, klasikaplus.cz, Markéta Ottová

Pražské jaro slaví své třičtvrtěstoletí v době, která zhatila nejen jeden velký flám ... tedy plán. Pořadatelé však nesložili ruce do klína a spojují se se svým publikem on-line. 12. května jsme sice zvyklí slýchat *Mou vlast*, letošní ročník byl však zahájen ve jménu oslav: narozeninovou zdravicí: „Happy Birthday!“ Nakonec jsme ale ani o toho Smetanu nebyli zcela ochuzeni, neboť narozeninový koncert začal na sekundu přesně, a to polkou z *Vltavy*. Ze střechy pražského Rudolfiny nás pod blan-kytným nebem přivítal Ondřej Havelka, který představil skladbu, jejího autora i jednotlivé členy improvizovaného souboru. Variace na známou narozeninovou píseň *Happy Birthday* zkomponoval Petr Wajsar, absolvent Pražské konzervatoře a AMU v oboru skladba, který se věnuje kompozici napříč žánry. Pro tuto příležitost vytvořil nejen skladbu samotnou, ale také podklady pro 10 umělců, respektive těles tak, aby své party mohli nahrát doma. Jejich sólové výstupy pak poslepoval dohromady do jedné audiovizuální gratulace. /.../ Skladbu zahájil oktet smyčcových nástrojů, do jejichž prodlev se postupně představili oba klavíristé. Poté první vstup smyčců přebraly žestě a celý dosud zapojený ansámbl se spojil v jedno těleso. A už slyšíme i nápěv – varhany potvrzují své královské postavení i v preferencích skladatele... Ale kam ta známá melodie vede?

Ani se nenadějeme a je z toho fuga. Téma si předávají houslisté, Radek Baborák, Gábor Boldoczki, a pak si zase berou slovo varhany. Avšak ne na dlouho – *Happy Birthday* v moll hraje Lukáš Motka na trombon. Kontrapunkt mu záhy vytvoří Miroslav Sekera a pak zpět k žestům, přes smyčcový kvartet

až k hromadnému finále, v němž nám střídání klavíristů autor přibližuje zvýrazňováním jejich videookének. Ještě troška reminiscence *Vltavy*, aby to bylo správně „pražskojarní“, a už jsou tu dámy Bernarda Fink a Dagmar Pecková i s textem „Happy Birthday Prague Spring Festival, Happy Birthday to You!“ A nebyly by to varhany, kdyby neměly poslední slovo: tématem Vyšehradu z konce *Vltavy*. I my se připojujeme ke gratulacím a přejeme našemu nejstaršímu festivalu klasické hudby, aby překonal spolu s českým uměním těžké doby a přinášel nám zážitky minimálně do té stovky, dvou, tří...

Na střeše i ve starých záznamech

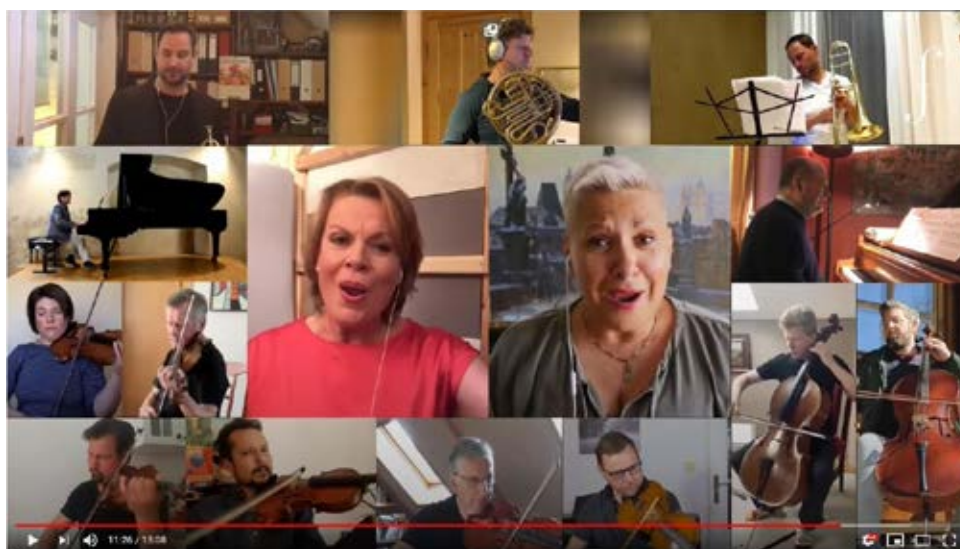
14. 5. 2020, Lidové noviny, Marta Švagrová

Mezinárodní hudební festival Pražské jaro letos sáhl k mimořádným nápadům. Kompozice *Happy Birthday*, kterou ke svým 75. narozeninám Pražské jaro objednalo u skladatele Petra Wajsara, zahájila v úterý on-line koncert ze střechy Rudolfiny. Hudební gratulace Pražskému jaru připravili hvězdní interpreti. /.../ Pořadem provázel hudebník a režisér Ondřej Havelka. Mimořádnou formu letošního ročníku Pražského jara prokázal už nápaditý start festivalu, stříhový pořad sestavený z atraktivních historických uvedení Smetanovy symfonické básně *Má vlast*.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas Vltava	3 841
Pražské jaro	30 669
CELKEM	34 510

YouTube	4 252
----------------	--------------

13/5

St 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Martin Daněk – Finále MHS Pražské jaro 2019

Martin Daněk – hoboj
Ondřej Vrabec – dirigent
Komorní orchestr Pražských symfoniků

Ralph Vaughan Williams:

Koncert pro hoboj a smyčcový orchestr a moll

Bohuslav Martinů:

Koncert pro hoboj a malý orchestr H 353

Mladý český hobojista Martin Daněk (*1989) se stal vítězem Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro 2019, kde obdržel také cenu Nadace Bohuslava Martinů. „Hra osmdvacetiletého finalisty byla nejzralejší,“ uvedl portál Opera PLUS. Daněk vládne nádherným tónem a schopností dlouhých frází. „Těchto několik posledních dní pro mě bylo opravdovou výzvou, umocněnou skutečností, že se jedná o tak významnou soutěž v mé vlasti,“ světil se Martin Daněk bezprostředně po předání cen 15.5. 2019. „Devět let jsem studoval v zahraničí, o to větší byla moje touha zahrát pro domácí publikum, ukázat, co jsem se naučil.“ V rámci alternativního programu byl zařazen záznam jeho finálového vystoupení.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas Vltava	2 054
Pražské jaro	38 944
CELKEM	40 998

YouTube	1 059
----------------	--------------

14/5

Čt 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Chaeyeon You – Finále MHS Pražské jaro 2019

Chaeyeon You – flétna
Stanislav Vavřínek – dirigent
PKF – Prague Philharmonia
Bennewitzovo kvarteto

Antonín Rejcha:
Flétnový kvartet G dur op. 98
Wolfgang Amadeus Mozart:
Koncert pro flétnu a orchestr č. 1 G dur KV 313

Jihokorejská flétnistka se stala vítězkou 71. ročníku festivalové Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro, když jí bylo pouhých sedmáct let. Na festival se měla vrátit letos a spolu s českými spoluhráči provést pestrý program sahající od hudby Johanna Sebastiana Bacha až po současnou korejskou hudbu. V rámci alternativního programu byl nabídnut záznam jejího loňského skvělého finálového vystoupení.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook	počet zhlédnutí
Pražské jaro	4 852
CELKEM	4 852

YouTube	812
---------	-----

Chaeyeon You © Pražské jaro – Ivan Malý

15/5

Pá 20.00

Kostel sv. Šimona a Judy

Salon ZUŠ

Zpěv: Amálie Motošická, Filip Štoviček, Veronika Chamolová, Patrik Hradecký, Jana Řeháková, Veronika Nováková, Klára Muknšnáblova, Zuzana Havlíková, Adéla Řehořová

Housle: Tina Tranová, Martina Eva Milovníková, Alžběta Domincová

Klavír: Rudolf Grepl, Viktor Skýpala, Martin Bajer, Alexandr Klement, Nora Lubbadová

Klavírní doprovod: Ladislava Vondráčková, Stanislav Gallin

Petr Václav – režie

Jan Střítežský – hlavní kameraman

Radost a pozitivní energie byly hlavními atributy tohoto koncertu, jehož protagonisti se stali nadaní žáci základních uměleckých škol, stipendisté akademie MenART, kteří rok pracovali pod vedením mentorů sopranistky Kateřiny Kněžíkové, houslisty Jana Fišera a pianisty Ivo Kahánka.

V programu zazněly efektní skladby pro sólové housle, v podání mladých pěvců pak písně a ariety W. A. Mozarta i výběr z díla skladatelů české a německé písňové tvorby 19. a 20. století. V dramaturgii koncertu se taktéž představili mladí pianisté, a to prostřednictvím sólových skladeb, akcentujících virtuozitu nejmladší klavírní generace.

Koncert byl solidárně věnován na podporu muzikantů na volné noze v rámci projektu donio.cz/muzikanti.

Ve spolupráci s Nadačním fondem Magdaleny Kožené.

Martina Eva Milovníková © Pražské jaro – Petra Hajsá

Viktor Skýpala © Pražské jaro – Petra Hajsá

RECENZE

Žáci, učitelé a mentoři.

Salon ZUŠ a MenART na Pražském jaro

16. 5. 2020, klasikaplus.cz, Petr Veber

V kostele svatých Šimona a Judy je v pátek odpoledne rušno. Jsou tu minimálně dva štáby s kamerami, mezi kabely klopýtají pořadatelé, filmaři, zvukaři, muzikanti, příbuzní a učitelé. U klavíru se střídají děti, před bleděmodrou festivalovou vlajkou další čekají, až na ně přijde řada. Natáčeji se rozhovory, zároveň se zkouší a doladuje režie. A Ondřej Havelka se oči vidně marně soustřeďuje na texty, protože na něj stále někdo mluví, případně se s ním chce vyfotit... Večer odsud Pražské jaro přenáší první ze svých letošních jedenácti internetových koncertů bez publika. Nese název Salon ZUŠ a odehrává se jako alternativa v době, kdy jsme – nebýt koronakrizy – měli prožívat několikadenní přehlídku základních uměleckých škol ve veřejném prostoru, čtvrtý ročník bezprecedentní celostátní akce ZUŠ Open. Na koncert, který obdobně figuroval v původním festivalovém programu, se připravovali nadaní žáci základních uměleckých škol, stipendisté akademie MenART, kteří pod vedením mentorů pracovali celý rok. /.../

„Není to jenom moje práce, ale i práce pedagogů, kteří se s dětmi každý týden setkávají a pracují, snaží se pokračovat ve směru, jaký stanovujeme při našem společném setkání,” zdůrazňuje sopranistka Kateřina Kněžíková. Pianista Ivo Kahánek o chvíli později v krátkém rozhovoru pro KlasikuPlus prohlašuje,

že MenART „rozhodně má smysl“. A to zejména proto, že český systém základních uměleckých škol je nesporně úžasný a výjimečný. Je ovšem nastaven tak, aby pomáhal zušlechtovat. „Ideálním absolventem ZUŠ vlastně není profesionální hudebník, ale celoživotní milovník klasické hudby, který chodí na koncerty a který si doma v nejlepším případě něco zahraje. Což je samozřejmě skvělé a procházejí tím řádově statisíce dětí, tedy nezanedbatelná část populace. Na druhou stranu MenART usiluje o doplnění tohoto systému o určitou perfekci a elitnost...“ vypočítává Kahánek, „to znamená o vyhmátnutí největších talentů, které se vymykají základnímu schématu.“ Ty je pak dobré podpořit a dát jim informace od lidí, kteří působí na pódii, a dát jim tyto informace, jak podtrhuje, dostatečně brzy. Blíží se večerní koncertní program. Na pódiu se během něj vystřídají Amálie Motošická, Filip Šťovíček, Veronika Chamolová, Patrik Hradecký, Jana Řeháková, Veronika Nováková, Klára Muknášblová, Zuzana Havlíková, Adéla Řehořová, to jsou zpěváci; pak houslistky Tina Tranová, Martina Eva Milovníková a Alžběta Domincová a s nimi ještě pianisté: Rudolf Grepl, Viktor Skýpala, Martin Bajer, Alexandr Klement a Nora Lubbadová. Jsou ze „zušek“ z celé republiky, od Rakovníka a Berouna po Domažlice, od Dobřan po Prahu, Olomouc a Brno, od Plzně a Lysé nad Labem po Valašské Klobouky a Napajedla. Pandemie a drastická opatření epidemiologů a vlád zamíchala s kulturním děním po celém světě. Páteční Salon ZUŠ je v této situaci malý zázrak. A nemenším zázrakem je i skutečnost, že festivalový štáb – když musel zahodit do koše práci několika let – během pár týdnů připravil pro jubilejní 75. ročník Pražského jara nový, i když nesrovnatelně skromnější program. Streamy, nahlédnutí

Katalog koncertů

do archivů... Do virtuálního prostoru, během března a dubna už zaplněného nesčetnými on-line aktivitami jiných, se rozhodl přidat i něco se svým logem. „Zkoušíme všelicos nového, zjišťujeme, co všechno dokážeme produkovat,“ říká lakonicky jeden z pořadatelů a usmívá se, pokud se to tedy pod rouškou dá poznat...Možná se nově získané organizační dovednosti a zkušenosti projeví i napřesrok. I kdyby už bylo všechno zase při starém a lidé mohli chodit na koncerty, nebude například k zahození vědět, s kým a jak dát dohromady paralelní audiovizuální přenos na internet pro ty, kteří na koncert nebudou chtít nebo nebudou moci jít.

Salon ZUŠ: nikoli školní besídka, ale profesionální výkony

18. 5. 2020, casopisharmonie.cz, Alena Sojková

Koncerty letošního Pražského jara streamované na stránky festivalu otevřel v pražském kostele sv. Šimona a Judy Salon ZUŠ. Slouží ke cti festivalu, že páteční zahajovací koncert svěřili žákům základních uměleckých škol, stipendistům programu MenART, určenému nadaným studentům. /.../ Rozhodně to ze strany festivalu nebyla jen okázale nabídnutá pomocná ruka talentovaným žákům. Jejich výkony hraničily s profesionalitou, někteří možná vnitřně zápolili s tíhou okamžiku, přítomností kamer i rouškami znesnadňujícími dokonalé soustředění, zkušeně však tato omezení překonali a předvedli výborná vystoupení. Velkým kladem večera byla přítomnost publika v omezeném počtu do sta lidí. Začínající muzikanti tak nezpívali a nehráli do prázdného sálu, ale vnímali silnou odezvu a podporu svých učitelů a rodičů. Ostatně i svých mentorů, kteří svou přítomností na pódiu vytvářeli jakýsi ochranný štít pro okamžiky nejistoty a trémy. /.../

Lze říci, že vrcholem večera bylo vystoupení klavíristů, které v průběhu roku vedl Ivo Kahánek. Mohu srovnat, jaký pokrok v technice i výrazovém pojetí udělali od posledního setkání s mentorem v únoru až k tomuto pražskojarnímu vystoupení. Presto z Beethovenovy *Sonáty F dur* v podání Rudolfa Grepla náhle znělo jistě, promyšleně stavěl fráze a sázel důrazy. Viktor Skýpala na pódiu prožil svého Nováka i Debussyho v křehké snivosti a barevných obrazech. Martin Bajer v Chopinově *Nokturnu cis moll* zase upoutal měkčím úhodem, vyjadřujícím melancholii a citovost skladby. Další brněnský talent Alexandr Klement přednesl Janáčkův *Lísteček odvanutý* promyšleně, neokázale, technicky zvládnutě, s velkým citovým vkladem. Kontrastem pak byl Musorgského *Tanec kuřátek*, rytmicky přesný, barevný, evokující pohyb oněch žlutých chomáčků. Závěr patřil Noře Lubbadové a její interpretaci Chopinovy *Polonézy op. 71 č. 1*. Její hra byla jaksepatří perlivá, taneční, virtuózní, a přesto interpretka odolala efektnímu předvádění se. Tato charakteristika platí nejen pro všechny klavíristy, ale i ostatní vystupující. Do popředí vystoupily tvrdá příprava, nekončící práce na sobě i pokora, s kterou žáci a studenti k hudbě přistupují. Nermalou měrou se na tom podílí profesionální i osobnostní vklad jejich mentorů – Kateřiny Kněžíkové, Jana Fišera a Ivo Kahánka – a především obětavost jejich učitelů.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
ČT24 Kultura	385
Harmonie	290
Kam s dětmi	3 025
KlasikaPlus.cz	669
Menart	588
Muzikanti volná noha	363
Pražské jaro	5 296
S dětmi v Praze	372
ZUŠ Open	1 929
CELKEM	12 917

YouTube	4 227
----------------	--------------

Mentorka Kateřina Kněžíková © Pražské jaro – Petra Hajská

16/5

So 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Leif Ove Andsnes – z Pražského jara 1993

Leif Ove Andsnes – klavír

Ludwig van Beethoven:

Sonáta pro klavír č. 1 f moll op. 2/1

Edvard Grieg:

Lyrické kusy, pátá kniha op. 54

Claude Debussy:

Estampes (Rytiny) pro klavír

Fryderyk Chopin:

Sonáta pro klavír č. 3 h moll op. 58

Tomáš Šimerda – režie

Jiří Kadaňka – hlavní kameraman

Norský klavírista **Leif Ove Andsnes** patří mezi stálce Pražského jara. Spolu s Mahler Chamber Orchestra v minulých letech oslnili projektem *The Beethoven Journey*, v rámci něhož po dobu čtyř sezón uváděli kompletní sérii Beethovenových klavírních koncertů. Pražské jaro v tomto velkolepém projektu sehrálo zásadní roli, neboť většina materiálů byla natočena právě na festivalových koncertech.

Letošní alternativní program nabídl jedinečnou možnost zhlédnout Andsnesův festivalový debut, který se uskutečnil před kamerami České televize ve Dvořákově síni Rudolfiny roku 1993 – klavíristovi tehdy bylo třiaadvacet let. Koncertem provázel prof. Jiří Hlaváč.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

	počet zhlédnutí
YouTube	4 227

Leif Ove Andsnes na propagační fotografii k recitálu na Pražském jaru 1993 © Virgin Classics

17/5

Ne 20.00
Royal Albert Hall

BBC Symphony Orchestra – česká premiéra záznamu z BBC Proms 2019

Sakari Oramo – dirigent

„BBC Symphony Orchestra v roce 2020 oslaví devadesát let od svého založení. Jak lépe toto výročí připomenout, než hostováním na jednom z našich nejoblíbenějších festivalů – Pražském jaru?“ uvedl na podzim minulého roku ředitel orchestru Paul Hughes. Původně plánované vystoupení se mělo stát jejich jubilejním patnáctým koncertem na festivalu. Čeští příznivci však o tento skvělý britský orchestr, v jehož čele několik let stál Jiří Bělohlávek, nepřišli.

V neděli 17. května byl na webu Pražského jara v **české premiéře** vyslán záznam jejich vystoupení na závěrečném koncertu festivalu **BBC Proms 2019**. „Večer otevírá mimořádně působivé dílo Woke (Probuzený), které napsal mladý britský skladatel Daniel Kidane,“ uvedl šéfdirigent orchestru Sakari Oramo. „Nezapomenutelným výkonem se do našich srdcí zapsala mezzosopranistka Jamie Barton. Těší mě, že vedle našeho orchestru budete mít šanci slyšet také naše skvělé pěvce z BBC Symphony Chorus a BBC Singers. V závěru koncertu se publikum připojuje ke zpěvu písně Jerusalem od Huberta Parryho – při této vzpomínce mě stále mrazí. Věřím, že Vám tento koncert přinese radost a těším se, že se brzy ve Vaší překrásné Praze setkáme osobně,“ uzavřel Oramo.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

	počet zhlédnutí
YouTube	711

18/5

Po 20.00

Pražská křižovatka

Collegium 1704 & Collegium Vocale 1704

Václav Luks – dirigent

Hana Blažíková – soprán

Johann Sebastian Bach:

Moteto „Komm, Jesu, komm“ BWV 229

Jan Dismas Zelenka:

Responsorio pro Hebdomada sancta ZWV 55 (výběr)

Georg Friedrich Händel:

Gloria

Johann Sebastian Bach:

Moteto „Jesu, meine Freude“ BWV 227

Petr Václav – režie

Petr Vejslík – hlavní kameraman

Program připravený speciálně pro tuto příležitost přednesly soubory **Collegium 1704** a **Collegium Vocale 1704** pod vedením **Václava Lukse**. Na tomto koncertu v Pražské křižovatce se objevilo na 17 instrumentalistů a 12 pěvců, sólového partu se zhostila sopranistka **Hana Blažíková**.

„Konfrontace hudby Johanna Sebastiana Bacha a Jana Dismase Zelenky je vždy neobyčejně vzrušujícím dobrodružstvím,“ uvedl dirigent Václav Luks. „Bachovský kontrapunkt pevně zakotvený v německé luteránské tradici představuje zcela odlišnou hudební řeč než italskou zpěvností a emocionalitou ovlivněná Zelenkova hudba komponovaná pro katolický dvůr v Drážďanech. Georg Friedrich Händel jako luterán a kosmopolita, inspirovaný jak italským vkusem, tak anglickou tradicí, tvoří spojnici mezi hudbou Bacha a Zelenky.“

RECENZE

Oči zpěváků

19. 5. 2020, klasikaplus.cz, Petr Veber

Alternativní Pražské jaro pokračovalo v našich počítačích pondělním přenosem programu Collegia 1704. Bach v něm zvítězil nad Zelenkou a oba společně nad Händelem. Z hudebníků ale byly bohužel vidět jen oči: virus zvítězil nad hudbou a předpisy nad selským rozumem. Jednoznačným vrcholem vystoupení bylo závěrečné provedení Bachova moteta *Jesu, meine Freude* s pečlivě vypracovanou polyfonií, krásně procítěným chorálem a s barvitě odstíněným výrazem, vedoucím nejen o duchovních kantátách skladatele, ale i o jeho dějových pašijích.

Retro zážitky v technologickém věku

29. 5. 2020, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Minulý týden v pondělí bylo mírně šokující vidět Collegium Vocale 1704, jak zpívá Bachovo Moteto v rouškách. Zvuk samotný to překvapivě neovlivnilo tolik a chválili si ho i v německém rozhlase, který koncert živě přebíral, a nebýt video-streamu, možná by posluchači nic nepoznali. Ale sledovat živé videozáznam vyvolávalo na jedné straně solidaritu s účinkujícími, na straně druhé rozhořčení nad absurditou některých opatření, kterých se musí veřejně známý pořadatel držet striktněji než všichni ostatní. Koncert Collegia 1704 se navíc konal v den, kdy se mnohá omezení skokově uvolnila a všichni si mohli nakonec oddechnout, kromě muzikantů samotných. Překážkovou dráhu, kterou připravují stále se měnící nařízení, si běžný posluchač sotva představí – a sebelepší videostream po internetu není vždycky dostatečnou záplatou. Atmosféra solidarity s hudebníky a krásný pocit, že je zase vidíme alespoň trochu naživo, to všechno je důležité.

Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704 © Pražské jaro – Ivan Malý

Collegium 1704 neochvějně spolehlivé – i v povinných rouškách

6. 6. 2020, operaplus.cz, Helena Havlíková

Záznamy z Pražského jara zůstanou svědectvím toho, jak se epidemiologická opatření měnila, často z týdne na týden. Koncert Collegia 1704 a Collegia Vocale 1704 probíhal 18. května v situaci, kdy už od tohoto dne sice mohlo sedět v hledišti sto lidí (takže se do té povolené stovky už nepočítali účinkující) a od počátku května už mohli umělci provádět umělecké dílo bez roušek, ovšem pouze s negativním testem na koronavirus, ne starším než 4 dny. Test rozhodně nebylo snadné ani levné si nechat udělat. Takže ho podstoupila jen Hana Blažíková, když správně usoudila, že zazpívat virtuózní Händelovo *Gloria* s rouškou opravdu nejde.

Collegium 1704 zvolilo program z děl skladatelů, kterými si vydobylo mezinárodní renomé a na koncertě ho potvrdilo – Johanna Sebastiana Bacha, když uvedlo jeho dvě kantáty, Jana Dismase Zelenky, z jehož odkazu byla vybrána *Responsoria pro Hebdomada Sancta*, a Georga Friedricha Händela s jeho duchovní sólovou kantátou *Gloria* s prvky italské operní bravury. I když roušky překvapivě výsledný zvuk na záznamu nepoškodily, vidět Collegium Vocale 1704 zpívat se zakrytými ústy a nosy,

navíc ve starodávném prostoru Pražské křižovatky, vyvolávalo v kontextu celosvětové pandemie velké emoce. Zahalení části obličejů, z nichž mohly ke zpěvu „promlouvat“ jen oči, sklenu-lo nad Bachovými motety a Zelenkovými responsorii i úvahy, které posouvaly biblické texty do dalších dimenzí – s nadějí, jak ji v Händelově *Glorii* skvěle zprostředkovala s hloubkou prožitku tohoto křesťanského hymnu velebícího Boha, který snímá hříchy světa, a v brilantních koloraturách Hana Blažíková.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Collegium 1704	41 487
Český rozhlas Vltava	2 687
Harmonie	1 177
KlasikaPlus.cz	477
Pražské jaro	28 594
CELKEM	74 422
YouTube	5 035

20/5

St 20.00

Janáčkovovo divadlo v Brně, foyer

Brno Contemporary Orchestra

Pavel Šnajdr – dirigent

Milan Paľa – housle

Olga Neuwirth: *Un posto nell'acqua*

Pascal Dusapin: *Quad (in memoriam Gilles Deleuze)*

Erkki-Sven Tüür: *Oxymoron*

Jan Ryant Dřízal: *Zběsilost v srdci*

(světová premiéra skladby na objednávku Pražského jara)

Jakub Kořínek – režie

Petr Vejslík – hlavní kameraman

Letošní ročník Pražského jara si připsal neobvyklé prvenství – festivalový koncert se vůbec poprvé uskutečnil v Brně – foyer Janáčkova divadla bylo dějištěm koncertu **Brno Contemporary Orchestra**.

Zazněla díla světového repertoáru (Pascal Dusapin, Olga Neuwirth, Erkki-Sven Tüür) a světová premiéra skladby **Zběsilost v srdci** (*Wild at Heart*), kterou Pražské jaro objednalo u českého skladatele **Jana Ryanta Dřízala**. „Název skladby mě napadl na základě nesmírně živého snu, ve kterém jsem zakoušel pocity animální posedlosti, až vytržení,“ osvětluje autor. „Celý zážitek byl ale prosycen pozitivní energií, jež mi poskytla primární náboj pro domyšlení celé kompozice. Extatický charakter a pojetí skladby coby magického rituálu jsou můjmi dvěma hlavními kompozičními záměry. Titul jsem si vypůjčil ze slavného filmu Davida Lynche, jehož exprese a tempo podprahově rezonuje s mou kompoziční strategií.“

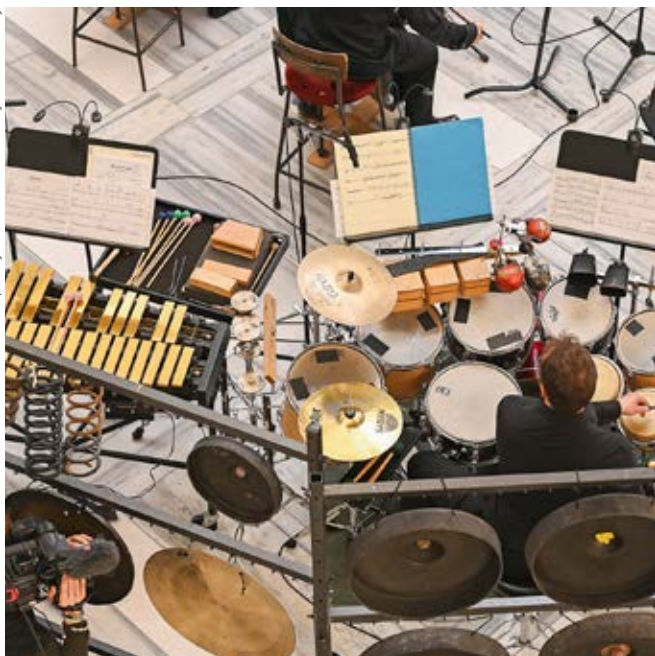
Soubor **Brno Contemporary Orchestra** (BCO) již devět let působí na moravské scéně a má za sebou bohatou historii premiér a významných provedení. Orientuje se na náročný světový i domácí repertoár soudobé hudby, spolupracuje s vynikajícími sólisty a podílí se na operních představeních soudobých oper a různých multimediálních projektech. Na Pražském jaru vystoupil soubor poprvé. Dirigent **Pavel Šnajdr** založil soubor Brno Contemporary Orchestra v roce 2011 s cílem soustředit se na interpretaci soudobé hudby. Se souborem BCO pravidelně spolupracuje vynikající slovenský houslista **Milan Paľa**, jehož doménou jsou náročné party soudobých skladeb. V tomto oboru je žádaným sólistou – premiéroval díla skladatelů jako Jean Guillou, Evgeny Irshai, František Gregor Emmert, Marián Lejava, Christophe Sirodeau, Erkki-Sven Tüür. S mnohými z nich spolupracoval již ve fázi kompozice díla.

RECENZE

Brno Contemporary Spring

21. 5. 2020, klasikaplus.cz, Markéta Ottová

Jubilejní 75. ročník Pražského jara zavítal poprvé ve své historii také do Brna. Koncert soudobé hudby se odehrával ve foyer Janáčkova divadla, nicméně přenos, který jsme mohli sledovat živě on-line, začal u žirafy – totiž u jezdecké sochy Jošta, která se stala novým populárním symbolem Brna. Odsud se kamera s rychlostí blesku přesunula kolem Místodržitelského paláce, kde sídlí Moravská galerie, a univerzitního kina Scala průcho-dem do parčíku naproti Janákovu divadlu, kde byla před třemi lety během tehdejšího Moravského podzimu vysazena lípa k počtě prezidenta Masaryka. Náhoda tomu chtěla, že tehdy shromážděné sbory při jejich společném zpěvu státní hymny neřídil nikdo jiný než dirigent nyní přenášeného koncertu: Pavel Šnajdr, zakladatel Brno Contemporary Orchestra. /.../

Katalog koncertů

Přenosem nás opět provedl Ondřej Havelka, který v úvodu k programu koncertu poznamenal: „*Myslím si, že modernisté budou nadšeni a ti hudbymilovní, kteří preferují klasicistní či romantický repertoár* (tím myslel i mě, protože já tu odvahu málokdy nacházím), *ti budou možná lehce zaskočení.*“ To mě tedy uklidnil ... ale dobře, budu se řídit poslední radou – „*popustím fantazii uzdečku.*“ /.../

Během malé přestávky orchestru k potřebám druhé skladby Ondřej Havelka krátce vyzpovídal Pavla Šnajdra, díky čemuž jsme se dozvěděli, že následující skladba je tou nejstarší v dnešní přehlídce soudobé kompozice: vznikla „už“ v roce 1996. Je jí kompozice s názvem *Quad (in memoriam Gilles Deleuze)* Francouze Pascala Dusapina, který také našel předobraz v literátovi: konkrétně ve hře Samuela Becketta. Vytvořil něco, co by se dalo nazvat koncertem pro housle a komorní orchestr, přičemž parametry díla jako by z této definice neustále někudy utíkají ven. Sólového partu se ujal slovenský houslista Milan Palá, a to velmi energicky. Od počátku je zřejmé, že je to kompozice nanejvýš expresivní až dravá. I tato skladba střídá kontrastní polohy: od zmíněné dravosti, kterou v určitých momentech podpořily i souzvuky dechových nástrojů,

k relativně klidné, ve výšinách plující melodii houslí, která se vzápětí opět nechala strhnout expresí. Sólový part je velmi virtuózní a Milan Palá, přestože měl před sebou noty, jej zcela ovládl a přednášel velmi sugestivně v obou krajních polohách. Mezitím se začalo stmívat a skrze prosklené průčelí budovy Janáčkova divadla jsme za dirigentem mohli pozorovat západ slunce za Moravským náměstím. /.../

Přichází čas na vrchol večera: světovou premiéru skladby *Zběsilost v srdci (Wild at Heart)* Jana Ryanta Dřízala, který patří k mladé generaci skladatelů a na poli kompozice dosáhl obdivuhodných úspěchů. /.../

I zde našel autor adekvátní název až v jiném uměleckém díle, tentokrát filmu Davida Lynche. Nicméně inspirací pro obsah skladby byl dle slov Jana Ryanta Dřízala, který byl premiéře osobně přítomen a Ondřejem Havelkou také krátce vyzpovídan, velmi sugestivní sen. Styl své skladby charakterizoval jako nestandardní a svým způsobem rituální, jako jakési zařikávání. Jeho skladba začíná v podstatě nejtradičněji ze všech uvedených: saxofonovým sólem nad pravidelnou pulzací basů. Přichází střih bičem jako filmovou klapkou a přeměna nálady. Tiché údery vibrafonu, šepot až sykot a rozcházející se

stupnicové melodie flétny a klarinetu. I tato plocha postupně graduje, až opět dostává onu zřetelnou pulzaci. Přichází expresivnější část: ostinátní rytmus smyčců, souzvuky a ostinato dechů, víření gongu a pak chromatický postup dolů, který vyústí ve hru smyčců col legno battuto, postupně zvolňující. Prostor dostává poněkud orientální sólo hoboje. Ten je vzápětí imitován klarinetem, potom se na stejném principu přidává i flétna a pikola. Ansámbl se postupně rozroste, přichází nová gradace a navrácí se basová pulzace se saxofonovým sólem. Tu opět vystřídá rytmičtější plocha. I ona nakonec vyústí v mohutný souzvuk, chromatický postup dolů a zpomalující se úderý col legno. Skladbu ukončují opakované souzvuky v klavíru. Klapka. Konec. Dirigent radostně odhazuje svůj širák v dál, tedy taktovku na pult, a celý ansámbl i s autorem skladby se pokloní směrem k Moravskému náměstí. Debut je úspěšně za nimi.

V průběhu večera jsme byli svědky maximálního nasazení a soustředění, které interpreti potřebují k provádění děl s tak komplikovanou strukturou. Díky výborné režii jsme mohli v klíčových momentech sledovat ty správné nástroje i pozorovat hezké detailní záběry na ruce hráčů i dirigenta. Byl nám nabídnut široký instrumentář od běžných symfonických nástrojů přes celou škálu bicích, z nichž mnohé neumím ani pojmenovat, až po elektroniku. Výjimečný koncert, vzhledem ke koronaviru opět ve výjimečných, ale přínosných podmínkách.

Brno Contemporary Orchestra na Pražském jaro

7.6.2020, operaplus.cz, Lukáš Olejník

Festival jako pravidelná přehlídka vynikajících světových umělců, symfonických koncertů a komorních těles připomněl významná hudební výročí z oblasti klasického repertoáru, jubilujících autorů i české a světové premiéry soudobých skladatelů. Soudobá hudba byla v programu festivalu určitou měrou zastoupena vždy. V posledních několika letech je však možné na jeho dramaturgické koncepci pozorovat tuto tendenci ve zvýšené míře. /.../

Vrcholem letošního ročníku na poli soudobé hudby bylo nepochybně svrchovaně precizní vystoupení Brno Contemporary Orchestra. Ten za řízení svého uměleckého šéfa Pavla Šnajdra nabídl velmi komplexní program, demonstrující výraznou šíři spektra technických možností současné hudby. Ve třech skladbách zahraničních autorů a jedné skladbě domácí tak publikum dostalo možnost seznámit se například s post-seriálními technikami, témbrovou hudbou, vektorovou kompozicí, post-spektralizmem a jejich kombinacemi s elektronikou. /.../

Závěr historicky prvního pražskojarního koncertu z Brna patřil světové premiéře skladby, kterou festival objednal u mladého autora domácí scény Jana Ryanta Dřízala. /.../

Katalog koncertů

Dřízal, absolvent Teorie a dějin filmu a audiovizuální kultury brněnské Masarykovy univerzity, zmiňuje v souvislosti se svou skladbou některé paralely z oblasti kinematografie. Charakter sólové pasáže tenorsaxofonu, jež má freejazzový nádech a obecně energii s rytmem plynutí skladby, asociuje s Lyncho-vým stejnojmenným filmem. Tykwerův film *Lola běží o život* zase spojuje s výskytem několika gradačních vln, které skladbu vytvářejí. Princip brzdění a uvolňování hudebního času v prostoru formy, která vytváří více gradačních oblouků, se ve skladbě uplatňuje jako instrument navození rituálního výrazu. Je to právě práce s tempem a časem, která má, podle mého názoru, na přesvědčivosti extatického charakteru a pojetí skladby coby magického rituálu zásadní podíl. Příjemným rysem Dřízalovy skladby, a Dřízalovy hudby obecně, je její schopnost bezprostředního působení i na posluchače s minimální zkušeností se soudobou hudbou. Jakkoli je tato schopnost výsledkem racionální snahy nebo intuice, rezonuje se skladatelovým přáním, „aby se po aktivním a prožitém poslechu v nitru posluchače cosi změnilo, transfigurovalo“. To je podle něj účel rituálu. Zda-li se přání Janu Ryantu Dřízalovi splnilo, se s jistotou asi nikdy nedozvíme. Můžeme však doufat, že koncertem v Janáčkově divadle transfiguroval Brno Contemporary Orchestra alespoň mírně pozici soudobé hudby na velkých českých festivalových scénách. Zbývá si jen přát, aby trend nastavený Pražským jarem ve větší míře přijaly za vlastní i ostatní festivaly.

Brno Contemporary Orchestra

1.7.2020, Hudební rozhledy, Vojtěch Mojžíš

Jak bylo již řečeno, pandemická krize zasáhla od poloviny března všechny oblasti našeho života a nikdo netušil, co vše způsobí. Jen tak se mohlo stát to, co by ještě před půl rokem nikoho nenapadlo ani ve snu, že totiž letošní Pražské jaro bude v Brně. Brněnský soubor soudobé hudby Brno Contemporary Orchestra byl vybrán do letošního ročníku již dávno před koronavirem. V důsledku restriktivních opatření a přenesení značně zredukovaného festivalového programu na virtuální scénu však díky moderní technice mohlo dojít k tomu, že soubor nemusel po D1 do Prahy, ale že i pro účely festivalu mohl zůstat v domácím prostředí. /.../

Výběr početného, rozmanitého a kvalitního instrumentáře umožnil interpretům dostatečně tlumočit Neuwirthové jemnou práci s artikulací a s ensemblovou barevností ve všech dynamických úrovních. Dusapinův koncert navíc vykazuje zřetelné tektonické obrysy. Tüür zaujal centrickou hierarchizací tónového materiálu a smyslem pro dramatickост. Dřízalovi v jeho novince rozmanitost daného instrumentáře nestačila, pomohl si zapojením vokálních projevů hráčů. Před půl stoletím vyslechlo Brno *Hlasovou vernisáž*, která pracuje s něčím podobným. Sympatické na Dřízalově skladbě je to, že svoje čistě hudební myšlení opírá o mimohudební pod-

něty. Nejen sólistův výkon, ale i výkony ostatních hráčů byly perfektní, byly organicky zasazeny do pečlivě a zodpovědně realizovaného dirigentského a dramaturgického konceptu Pavla Šnajdra. Přenosový audiovizuální aparát disponoval kvalitními technickými prostředky, které dříve nebyly, což se ale mimoděk někdy ukázalo jako zraňující. Díky obrazu i bez znalosti partitur bylo totiž možné dnes v nejednom případě konstatovat, že ne vše, co bylo vidět, bylo také dostatečně slyšet, a naopak, ne vždy bylo slyšet to, co se podle obrazu jevilo pro vyznění skladeb důležité.

Ohlédnutí: Alternativní Pražské jaro demonstrovalo potřebu hudby a radost z ní

8. 6. 2020, ceskatelevize.cz, Jan Průša

Netypický ročník přinesl i jednu netypickou premiéru: Pražské jaro se na den přesunulo do Brna. Zní to jako oxy-móron, ale právě ve foyer tamního Janáčkova divadla se představil 20. května 2020 Brno Contemporary Orchestra (BCO). Ačkoliv to vypadalo, že se letošní pražskojarní debut tohoto brněnského uskupení provozujícího soudobou hudbu neuskuteční, našla se možnost, jak přece koncert realizovat. BCO nemusel podstupovat cestu do Prahy, zůstal v Brně a nabídl inspirativní hudbu, z části plnou metafor, z části až děsivě přímočarou. Nejvíce zaujala první skladba *Un posto nell'acqua* Rakušanky Olgy Neuwirth. Autorka se nechala volně inspirovat literárním dílem Hermana Melvilla. Ve své kompozici vyobrazuje moře za pomoci zvukových gradací. Hudba je to introvertní a BCO ji stejně tak podává. Hra orchestru vyzdvihovala mystiku díla a jistou neurčitost: melodie v podobě dechů se z oceánu monumentálních zvukových ploch skladby prodrala jen občas. Skladba skvěle funguje jako celek, silně podněcuje představivost.

Je potřeba upozornit na slovenského houslistu Milana Palú. Ten se energicky a naplno uvedl v druhé skladbě, v komorním houslovém koncertu Pascala Dusapina *Quad – In memoriam Gilles Deleuze*. BCO dále uvedl *Oxymoron* Erki-Svena Tüüra a ve světové premiéře kompozici *Zběsilost v srdci Čecha* Jana Ryanta Dřízala. Jeho sugestivní skladba čerpá inspiraci z temné stránky nevědomí, jak uvedl sám autor v rozhovoru s Ondřejem Havelkou. BCO se nebojí ničeho a jde společně s interpretovanou hudbou, často proti posluchači. Ale nezastavuje ani nepolevuje. Nastoluje témata a vytváří díky tomu nejroznější polemiky. Kdo dal během koncertu „pause“, budiž zpátečník!

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Centre tchèque de Paris	319
Centro Ceco Milano	316
Centro Ceco Roma	185
Centrul Ceh (Czech Centre Bucharest)	425
Cseh Centrum (Budapešť)	216
Czech Center Moscow / Чешский культурный центр в Москве	312
Czech Center Munich Tschechisches Zentrum München	86
Czech Center New York	316
Czech Center Tel Aviv	457
Czech Centre Brussels	201
Czech Centre London	407
Czech House Jerusalem	68
Český rozhlas	4 563
Český rozhlas D-dur	76
Český rozhlas Vltava	2 538
Harmonie	607
Hospodářské noviny	4 168
KlasikaPlus.cz	925
Pražské jaro	112 618
Tjeckiska centret (České centrum ve Stockholmu)	127
Tschechisches Zentrum Berlin	354
Tsjechisch Centrum Nederland	195
Τσσεχικό Κέντρο Αθήνα / Czech Centre Athens	195
Чеський центр у Києві	889
チエコセンター東京・Czech Centre Tokyo	455
CELKEM	131 018
YouTube	1 382

22/5

Pá 20.00

HAMU, Sál Martinů

Mladí hudebníci Pražského jara

Ladislav Bilan Jr. – bicí nástroje

Alexej Gerassimez: Asventuras for snare drum

Anna Ignatowicz-Glińska: Toccata pro marimbu

Jan Čmejla – klavír

Fryderyk Chopin:

Nokturno cis moll op. posth., Barkarola Fis dur op. 60

Sergej Prokofjev:

Klavírní sonáta č. 7 B dur op. 83, III. věta: Precipitato

Anna Paulová – klarinet

Michal Kaňka – violoncello

Bruno Mantovani: Bug

Paul Hindemith: Ludus minor

Eduard Kollert – housle

Jiří Kollert – klavír

Lukáš Hurník: Martirium (světová premiéra skladby)

Franz Waxman: Carmen Fantasy

Petr Václav – režie

Petr Vejslík – hlavní kameraman

Tento koncert svedl dohromady čtyři výrazné talenty nastupující generace českých hudebníků. Teprve sedmnáctiletého klavíristu **Jana Čmejlu**, rovněž sedmnáctiletého houslistu **Eduarda Kollerta**, šestadvacetiletého bicistu **Ladislava Bilana Jr.** a sedmadvacetiletou klarinetistku **Annu Paulovou**.

Na programu byla také světová premiéra skladby **Martirium** z pera **Lukáše Hurníka**. Byla inspirovaná dílem Bohuslava Martinů, vznikla v roce 2019 na objednávku Jiřího a Eduarda Kollertových, kterým je také věnována.

„K Martinů jsem se posluchačsky dostal dost pozdě, ale z jeho Polky A dur jsem byl nadšen od dětství. Ono ostinato v basu a synkopický pohyb nad ním patří k nejpodařenějším prvkům jazzových prvků do klasiky, jaké znám. Když mě otec a syn Kollertovi požádali o skladbu vztahující se k Bohuslavovi Martinů, okamžitě jsem věděl, které téma z jeho tvorby zvolím,“ řekl skladatel Lukáš Hurník ke genezi své kompozice. V monotematické skladbě vycházejí veškeré prvky z Martinů Polky a také z „nezbytného Juliettina akordického spoje“. Název je slovní hříčkou, odkazující zároveň na vnitřní trápení citlivého umělce, „jehož svoboda v cizině byla vykoupěna utrpením blízkých, kteří během války zůstali v Evropě,“ doplnil Hurník.

Jan Čmejla © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

RECENZE

Mladí hudebníci patří k Pražskému jaro

24. 5. 2020, klasikaplus.cz, Alena Sojková

Původně to měly být čtyři samostatné pražskojarní debuty. Vlivem známých okolností se však organizátoři rozhodli představit na prestižní festivalové scéně pozoruhodné mladé interprety alespoň v jednom večeru. /.../

Večer otevřel Bilan efektní virtuózní skladbou Alexeje Gerassimeze *Asventuras pro malý bubínek* a ukázal, v čem tkví přitažlivost perkusí. Energie, která doutná pod povrchem, se přelívá – tu posluchače zavalí, tu ho zase udržuje v napětí. Škála prostředků, kterou autor použil, je široká – od úderů paličkami o sebe, jež svým rytmem a silou úderů navozují napětí, po hru na blánu i kovově znějící korpus nástroje. Mladý perkusista vtáhl svým pohráváním si s dynamikou a kvalitou zvuku nepočtené – převážně rodinné – publikum okamžitě do hry. Kovově ostré tóny střídaly kulaté, k vytváření zvuku používal paličky – neobvykle vzhledem k nástroji i tympanové –, štětce, dlaně, prsty i nehty. Jako druhou skladbu zařadil náročnou *Toccatu pro marimbu* polské skladatelky Anny

Ignatowicz-Glińskiej. Elegantně a zaujatě rozprostíral barvy a melodie v širokém spektru, jeho hra zněla až impresionisticky, ozývaly se zvukové nuance a Bilan předvedl, že na perkuse se dá hrát i něžně. *Toccata* nebyla tak efektní jako předcházející *Asventuras*, ale Bilan ji zahrál tak naléhavě, že se doslova vpalovala do mozku.

Sedmnáctiletý klavírista Jan Čmejla už také nemusí přesvědčovat o svém talentu a schopnostech. /.../

V Chopinově *Nokturnu cis moll* zaujal vzosnou tektonikou a samozřejmou technikou (krásné trylky). Jeho hra byla jemná, křehká, vyjadřovala zamyšlenost, zahloubání, melancholii. V *Barkarole Fis dur* Čmejla dokázal spojit její hravost se snivostí a tušenou zádušností, zaujal hebkým úhozem i oslnivou perlivostí a přesně váženým rubatem. Kontrastně vyzněla třetí věta z Prokofjevovy *Sonáty č. 7 B dur*. Výrazný smysl pro přesný rytmus, zneklidnění ve ztišených pasážích, gradace plynule směřující k vrcholu, suverénní technika, tak lze popsat Čmejlovu interpretaci ruského skladatele. Mladý klavírista hrál velmi soustředěně, neokázale, ponořený do sebe dokázal předat posluchači veškeré emoce.

Katalog koncertů

Sedmadvacetiletá laureátka soutěže Pražské jaro 2015 a loňská semifinalistka soutěže ARD v Mnichově Anna Paulová je nejen bravurní sólistkou, ale i komorní hráčkou – je členkou Mucha tria, kde se vedle klarinetu uplatňují i housle a klavír. Své pražskojarní vystoupení otevřela skladbou Bruna Mantovaniho *Bug*, v níž interpret ukáže vše, co zmůže. A zdá se, že Anna Paulová zmůže maximum. Počínaje tvorbou tónu, pohráváním si se zvukem a temporytmem (významotvorné pauzy!) až po oslňující dynamiku – tak zřetelná, a přitom na hranici slyšitelnosti zahraná pianissima ovládají jen velcí hráči. Být klarinetistkou ve městě Hammeln, jistě by za ní kráčel početný průvod. /.../

Jako druhou skladbu zvolila pětidílný cyklus Paula Hindemitha *Ludus minor*, v němž jí byl hudebním partnerem Michal Kaňka, violoncellista Víhanova kvarteta. Zvukově to bylo nádherné spojení: ušlechtilost violoncella a hravost klarinetu. Mladá hráčka se s jistotou vyrovnala s nároky, které klade na interpreta odlišnost jednotlivých částí včetně komiky a ironie. Více než obdivuhodně dokázala Anna Paulová – se samozřejmou suverenitou Michala Kaňky – udržet pozornost publika u melodií, které nejsou nijak chytlavé, ale nelze je přestat sledovat se zvědavostí, kam je skladatel dovede.

V podobné roli se octl osmnáctiletý Eduard Kollert, houslista studující ve Španělsku, od útlého dětství mimořádný talent.

Ovládá hru na klavír i na housle, k vystoupení byl pozván španělskou královskou rodinou, ke konzultacím Vladimírem Spivakovem. K jeho učitelům patří i Zakhar Bron. Na pražskojarním večeru ho doprovodil jeho otec, klavírista Jiří Kollert. A bylo znát, že oba hráči spolu dokonale souznějí. Projevilo se to nejen ve vzájemném respektu, ale i v ohleduplnosti a slyšitelné citové navázanosti. Ve světové premiéře ten večer provedli skladbu Lukáše Hurníka *Martirium*. Skladatel se nechal inspirovat Martinů *Etudami a polkami*, zejména tou jazzovou. A proč *Martirium*? Cvičit etudy přece není žádné povyražení, jak poznamenal autor. Přístupná, dynamická a energická skladba velmi zaujala. Zpočátku ostrými tóny a dlouhými smyky, poté zamyšlenou částí plnou vroucnosti, vzápětí až vichrným zlomem ... Eduard předvedl ze svého rejstříku tvrdé i něžné tóny, pizzicato i úder smyčcem, líbezný i hrubě nelibý tón. Vyvrcholením jeho vystoupení i celého večera byla slavná *Fantazie na témata z opery Carmen* Franze Waxmana. Dokonalé frázování, jemný citlivý tón v láskyplných pasážích, zato energický až provokativní ve vášnivých. Kapitola sama o sobě byla Kollertova dynamika – jeden tón se vpíjel do druhého ve jménu citového vyznění. Interpreti – a zejména houslista – drželi posluchače od začátku do konce v emocionálním napětí, které vyústilo v oslňující závěrečné tempo.

Mladí muzikanti bez manýr na Pražském jaro

28. 5. 2020, casopisharmonie.cz, Marta Tužilová

Čtyři jména, čtyři nástroje a jeden večer soustředily do koncertního sálu spoustu báječné hudby. Průvodce koncertem Ondřej Havelka uvedl nejprve Ladislava Bilana Jr. s jeho bicími nástroji. Šestadvacetiletý perkusionista sice na Pražském jaro debutoval, ale zkušeností má na rozdávání – vždyť od 13 let byl řádným členem Moravské filharmonie Olomouc! Ze svého původního programu vybral skladbu Alexeje Gerassimeze (*1987) *Asventuras for Snare Drum*, využívající širokou škálu úhozů a zvuků, které lze z malého bubínku slyšet; pro Ladislava Bilana báječná příležitost k představení svého talentu v inspirativní skladbě. Jako druhá zazněla *Tocata pro marimbu* Anny Ignatowicz-Glińskiej, v níž rozezněl nezaměnitelný tón marimby do melodických pasáží i živé zpěvnosti. Dramaturgie tohoto společného koncertu sice omezila výběr skladeb, ale poskytla hudebníkům volbu a Ladislav Bilan volil výborně.

Sedmnáctiletý klavírista Jan Čmejla je na dobré cestě ke zralému umělci. Potvrdil to nejen jeho Chopin v *Nocturnu cis moll*, ale i následující *Barcarola Fis dur*. Prokofjevova *Klavírní sonáta č. 7 B dur „Stalingrad“* zastoupená 3. větou *Precipi-*

tato představila suverénního klavíristu, živelného a technicky výborně vybaveného.

Klarinetistka Anna Paulová je již ostřílenější z koncertních vystoupení, byla například (spolu s Ladislavem Bilanem) v roce 2014 jedním z mladých muzikantů, kteří hráli na open-air koncertě České filharmonie na Hradčanském náměstí. Pro páteční večer si vybrala expresivní skladbu Bruna Mantovaniho (*1974) *Bug* pro sólový klarinet. Výborná a náročná skladba zazněla v podání klarinetistky s odzbrojující autenticitou. Z původního programu si pak vybrala skladbu *Ludus minor* Paula Hindemitha a provedla ji s vytříbeným doprovodem violoncella Michala Kaňky s jemnou zpěvností a přesvědčivou diferenciací tónů. Svou volbou novější hudby si rozhodně „neulehčila práci“ a zaslouží za to poklonu!

Sotva dozněl klarinet, nastoupily housle v rukou sedmnáctiletého Eduarda Kollerta, ovšem po krátkém přivítání Lukáše Hurníka. Ten pro mladého houslistu napsal skladbu *Martirium* jako poctu letošnímu jubilantovi Bohuslavu Martinů. Působivé energické akordy v úvodu s rozvlněným středem a chytlavou melodií střídanou obtížnými pizzicátovými vstupy, jiskřivý tah smyčce, jistota pohybu levé ruky, to byly atributy Kollertovy hry. Stejně tak v závěrečné virtuózní *Carmen Fantasy* Franze Waxmana (1906–67), v níž připravil pro Jaschu Heifetze suitu

Katalog koncertů

z Bizetovy opery se všemi záludnostmi a finesami, které báječně zní, ovšem pouze v rukou nejpovolanějších. Odvážný krok, který zaslouží obdiv.

Byl to báječný večer plný hudby bez manýr. I přes technicky náročné uspořádání pódia. Všichni účinkující byli nadšení z možnosti zahrát si i ve ztížených podmínkách a na jejich hře to bylo znát. Ladislav Bilan co nejdříve zamíří opět do Belgie, kde dokončuje studium hry na marimbu u prof. Alberta v Lovani, Jan Čmejla se nyní připravuje sám, ale těší se na pokračování na Pražské konzervatoři u prof. Boguniové, Eduard Kollert čeká na možnost navázat na studium v Madridu a v Interlaken u prof. Zakhara Brona. Na závěr příjemná zpráva – koncert perkusionisty Ladislava Bilana Jr. už je zamluven pro Pražské jaro 2021.

Konfrontace mladých hudebníků

1.7.2020, Hudební rozhledy, Markéta Jůzová

V dlouhodobém oficiálním plánu měl každý z nich mít na festivalu svůj samostatný koncert. Řešení společného programu se ukázalo být podnětnou a inspirativní konfrontací.

Večer otevřel bicista Ladislav Bilan Jr. (*1994), člen Moravské filharmonie Olomouc, který zahrál soudobé skladby, jež provedl i na svém únorovém absolventském koncertě na HAMU. V úvodní *Asventuras for Snare Drum* Alexeje Gerassimeze předvedl kultivovaně na malý bubínek svěží pojetí díla, jež bylo náročné jak na přednes, tak rytmické pasáže. Při interpretaci používal téměř instrukčním přístupem různé typy paliček, štětce, prsty rukou, dlaně, a dokonce i nehty. Hrál jak na blánu, tak i na korpus nástroje. Jeho pojetí vyniklo hudebním tahem, zvukomalbou a radostí z komunikace. Po rytmicky působivé hře přinesla zklidnění poslechu následující *Toccata* Anny Ignatowicz-Glińskiej, v níž na marimbě interpret pěkně utvářel barvu a gradaci melodiky, vnesl jas do kontrapunktického vedení hlasů i proměnlivosti nálad.

Po soudobých dílech zazněla romantická hudba Fryderyka Chopina, *Nokturno cis moll* a *Barkarola Fis dur op. 60*, které si oblíbil klavírista Jan Čmejla (*2003), student Pražské konzervatoře. Výkon mladického interpreta, jenž získal na Concertinu Praga titul absolutního vítěze ročníku 2019, byl velmi koncentrovaný v interpretaci i úhozové kultuře. Subtilní hráč předvedl krystalické i dynamicky barvitě znění děl, včetně následující třetí věty ze *Sonáty pro klavír č. 7 B dur op. 83* Sergeje Prokofjeva z roku 1942, přezdívané „*Stalingrad*“, jež umožnila klavíristovi vyjádřit dramatictější atmosféru. V jeho mladistvém přístupu bylo zjevné napětí a úsilí podat co nejlepší výkon. Klarinetistka Anna Paulová (*1993) svůj program zahájila virtuózně *Bugem* pro sólový klarinet Bruna Mantovaniho, nesmírně náročné soudobé dílo přednesla s nadhledem a v široké dynamické škále. K publiku, které bylo z důvodu vládních omezení málo početné, stála hráčka jen zády, ale čelně ke kameře, takže pro diváky u obrazovek byla její hra v celkovém vnímání příjemnější, i když akusticky pochopitelně lepší v sále. Následující *Ludus minor* pro klarinet a violoncello Paula Hindemitha přednesla po boku Michala Kaňky z Wihanova kvarteta. Jejich expresivní pojetí bylo hravé, vřelé, líbez-
né, tónově malebné a velmi citlivé ve vzájemném poslechu. Hudebně partnersky skvělé.

Program uzavřel houslista Eduard Kollert (*2002), student Zakhar Bron Academy v Interlakenu a Vysoké hudební školy královny Sofie v Madridu. Na Pražském jaru debutoval po boku svého otce Jiřího Kollerta, který syna pozorně a vnímavě doprovázel na klavír. Ve světové premiéře představili *Martirium* Lukáše Hurníka, které si oba u skladatele objednali s přáním, aby se kompozice inspirativně vztahovala k dílu Bohuslava Martinů. Autor jim skladbu, kterou charakterizují instruktážní, taneční, jazzové a soudobé hudební rysy, věnoval. Na interpretaci *Carmen Fantasie* Franze Waxmana bylo znát, jak houslista skladbu miluje, pohrává si s nadhledem s detaily nejen technicky, ale i emocionálně, a na posluchače působí až strhující energickou virtuozitou.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Centre tchèque de Paris	601
Centro Ceco Milano	302
Centro Ceco Roma	92
Centro Checo de Madrid	225
Centrul Ceh (Czech Centre Bucharest)	413
Cseh Centrum (Budapešť)	187
Czech Center Munich Tschechisches Zentrum München	69
Czech Center New York	260
Czech Center Tel Aviv	433
Czech House Jerusalem	15
Czeskie Centrum (Varšava)	293
Česká centra/Czech Centres	205
Český rozhlas Vltava	3 106
HAMU // Hudební a taneční fakulta AMU	359
Harmonie	407
KlasikaPlus.cz	1 093
Pražské jaro	6 940
Tjeckiska centret (České centrum ve Stockholmu)	99
Tschechisches Zentrum Berlin	201
Tschechisches Zentrum Wien	233
Tsjechisch Centrum Nederland	93
Τσεχικό Κέντρο Αθήνα / Czech Centre Athens	141
Чеський центр у Києві	270
Чешки център София / Czech Centre Sofia	412
チエコセンター東京・Czech Centre Tokyo	321
CELKEM	16 770
YouTube	1 558

23/5

So 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií – Mozart Gala

Česká filharmonie

Tomáš Netopil – dirigent

Kateřina Kněžíková – soprán

Simona Šaturová – soprán

Jan Martiník – bas

Adam Plachetka – basbaryton

Andrea Rysová – flétna

Jana Boušková – harfa

Wolfgang Amadeus Mozart: *Figarova svatba* KV 492

předehra, árie, duety a recitativy z opery

Wolfgang Amadeus Mozart: *Koncert pro flétnu, harfu a orchestr* C dur KV 299, II. Andantino

Wolfgang Amadeus Mozart: *Don Giovanni* KV 527

předehra, árie a duet z opery

Wolfgang Amadeus Mozart: *Únos ze serailu* KV 384

Martern aller Arten, árie z opery

Wolfgang Amadeus Mozart: *Symfonie č. 41 C dur „Jupiter“* KV 551, IV. Molto allegro

Michael Beyer – režie

Petr Vejslík – hlavní kameraman

Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií, tak zněl název mozartovského galakonzertu, který byl v sobotu 23. května živě vysílán z pražského Rudolfinu. V čele **České filharmonie** stanul hlavní hostující dirigent **Tomáš Netopil**, vokálních partů se zhostili přední čeští pěvci **Kateřina Kněžíková**, **Simona Šaturová**, **Jan Martiník** a **Adam Plachetka**. Koncert v přímém přenosu uvedl ČT art, Český rozhlas Vltava, ke zhlédnutí byl rovněž na webu a sociálních sítích Pražského jara, České filharmonie a dalších partnerů.

Koncert měl **benefiční charakter**, diváci mohli podpořit veřejnou sbírku SOS Česko, kterou vypsal nezisková organizace **Člověk v tísni** ve snaze řešit dopady opatření zavedených proti šíření koronaviru. „Víme, že uzavření škol, plošná omezení života a práce i propad ekonomiky dopadají nejdříve a zvláště silně na ty nejzranitelnější: rodiny s jedním rodičem, domácnosti žijící dlouhodobě na hranici chudoby, lidi s nízkým vzděláním a kvalifikací, děti ze sociálně vyloučených rodin,“ uvedl **Šimon Pánek**, ředitel společnosti Člověk v tísni. „Pomáháme ve vzdělávání dětem a rodičům, kteří by se měli učit on-line, ale on-line nejsou; naše dluhové, finanční a sociální poradenství řeší případy lidí, kteří nedosáhnou na deklarované podpory, nebo jsou v nesnázích, neví, neumí. V případech, kde není jak jinak pomoci, vydáváme potravinové balíčky. Předpokládáme, že pro ty nejpostiženější bude podobné podpory a pomoci v nějaké míře potřeba ještě půl roku až rok, možná i déle,“ upřesnil Pánek.

Pro tento koncert připravil **Tomáš Netopil** čistě mozartovský program, který přinesl průřez dvěma nejpopulárnějšími operami salcburského rodáka na italská libreta Lorenza da Ponteho. Komedická opera *Figarova svatba* se po premiéře ve vídeňském Burgtheateru dočkala jen osmi provedení, zatímco v Praze ji provázal mimořádný ohlas. Povzbuzen úspěchem se Mozart pustil do práce na opeře *Don Giovanni*, ve které se mísí dramatické i komické prvky. Její premiéra se konala v říjnu roku 1787 ve Stavovském divadle.

„Mozartova hudba je pro mne nevysychajícím zdrojem života a pozitivní energie. Obzvláště jeho operní dílo je klenotem, který nás v této nelehké době může příjemně potěšit a přinést aspoň trochu radosti i naděje do naší společnosti,“ uvedl dirigent Tomáš Netopil.

RECENZE

Jak se tvoří živý přenos?

Pod pokličkou třetího benefičního koncertu z Rudolfiny

25. 5. 2020, klasikaplus.cz, Lukáš Červený

Jistý optimismus v mnohých z nás vyvolává návrat do běžného života, obnovená přátelská setkání a v neposlední řadě také probouzející se kulturní události, na které přestávají dopadat některé zákazy spojené s bezpečností. Díky tomu můžeme pozorovat například pomalý návrat diváků do hledišť koncertních sálů. Bohužel ne všichni oplývají radostí, neboť množství lidí se může z ekonomických následků uplynulých nešťastných dnů a měsíců vzpamatovávat delší dobu. Právě na ně myslí organizace Člověk v tísni a spolu s ní také organizační tým festivalu Pražské jaro, členové České filharmonie a sóloví pěvci a pěvkyně. Z pražského Rudolfiny tak byl odvysílán v pořadí již třetí benefiční koncert. /.../ Aby bylo možné přenos uskutečnit, je zapotřebí značného množství lidí. Generálka živého přenosu začíná v deset hodin, již o půl deváté se však Rudolfinum hemží lidmi. Režisér přenosu Michael Beyer zrovna obchází stanoviště kameramanů a sděluje jim své požadavky na správné záběry. Vysvětluje také účinkujícím, na jakých mají být pozicích. Všichni jsou ve střehu, inspicienti si dělají poznámky, kdy

a koho mají kam poslat – nebude již čas nástupy zkoušet. Na vše dohlíží také vrchní kameraman a produkční. Je zřejmé, že jde o sebraný tým lidí – nastane-li nějaký problém, vždy je po ruce někdo, kdo ho ihned vyřeší, objeví-li se nějaká otázka, vždy je na místě někdo, kdo ji dokáže ihned zodpovědět. Pokyny dostává také dirigent. Aby vše dobře fungovalo, je nutné mít dopředu přesný přehled o tom, kdy orchestr vstane, kolikrát se dirigent ukloní či zda se půjdou sólisté klanět vícekrát. /.../

U režiséřského stolu je poměrně živo. Režisér má před sebou partituru s poznamenanými změnami záběrů včetně čísel kamer, které přicházejí na řadu. Po své pravici má hudební nápovědu, která neustále partituru sleduje, hlásí čísla záběrů kameramanům (ti mají své scénáře u sebe v sále) a upozorňuje kameramany a střihače, na který další záběr se mají připravit. Režisér pak přesně časuje své pokyny střihačovi, který sedí po jeho levici a jemuž energickým lusknutím dává najevo, že teď je ta správná chvíle přepnout záběr na další. Do toho se čas od času ozývá do vysílačky kameramanům s případnými žádostmi o úpravy záběru. To vše probíhá svižně a bez nadechnutí prakticky po celou dobu koncertu. Když je hudba pohyblivější, častěji se střídají záběry a všichni na místě musí být o to pohotovější. /.../

Režisér Michael Beyer vysvětluje, jak se připravuje na tvorbu živého přenosu: „Některé skladby, třeba Mozartovy opery, znám velmi dobře. Naproti tomu dvojkoncert jsem režíroval jen jednou, a to před deseti lety. Pokaždé však začínám s čistou partiturou, protože každá příležitost je jiná a nechci se opakovat. Dopředu se tedy seznámím se skladbami, naposlouchám si je. Vymyslím vhodné záběry a vytvořím si poznámky do not. V sále pak rozmístím kamery. Dnes je to příjemné v tom, že v sále je dostatek místa – za běžných okolností bývají pódia plně obsazená a vy přirozeně nemůžete poslat muzikanta domů a postavit místo něj kameru. Tentokrát je ale na pódiu místa dost, a tak mám radost, že například záběry kontrabasů budou lepší než kdy předtím,“ směje se respektovaný německý režisér.

Že je situace v současné chvíli jiná, popisuje i vedoucí studia České filharmonie Tomáš Kudrna. „Normálně tu všude na balkoně sedí diváci a nemůžeme před ně postavit kamerový jeřáb, jako je tomu teď. Nebo například světla, která nasvěčují sloupky, potřebují chlazení, jenže větráčky v nich trochu šumí, a kdyby měl někdo jedno takové světlo u hlavy, zkazí mu to celý koncert.“ Tato paradoxní situace, kdy muzikanti hrají pro prázdný sál (tentokrát tedy ne úplně, ale obsazena byla stejně jen některá místa v přízemí), nahrává rozšiřování technických možností a experimentování s nimi.

Retro zážitky v technologickém věku

29. 5. 2020, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Přímý přenos vydařeného sobotního koncertu Tomáše Netopila a České filharmonie jsem poprvé slyšel z postaršího rádia na chalupě a radoval se především z toho, že slyším ze sálu alespoň část živého potlesku, který působí z rádia mohutněji než reálný pohled do sálu. Vybrat pro tuto příležitost z Mozarta právě nejznámější scény z *Figarovy svatby* a *Dona Giovanniho* – to byla ideální dramaturgie pro těžké časy. I když se staré rádio občas rozladilo, člověk si říkal, jaké to musely být krásné časy, když lidé u rádia poslouchali chraplavé přenosy s pěveckými legendami a byli dojatí. A že mohl dirigent takhle seznat pro mozartovský program na jedno pódium Simonu Šaturovou, Kateřinu Kněžílkovou, Adama Plachetku a Jana Martiníka, to by se mohlo kdykoli zopakovat za jakýchkoli podmínek, pokud možno regulérních. Tak jsem nakonec ocenil luxusní možnost, že všechny koncerty je možné vidět na internetu i zpětně.

Mozartovská protikoronavirová benefice

6. 6. 2020, operaplus.cz, Helena Havlíková

Zatímco na koncertě Collegia 1704 platila pro umělce opatření vázaná na koronavirový test, o několik dnů později při mozartovském koncertě už stačilo pro umělce pouze měření teploty a absence příznaků koronaviru a postupně se stovka diváků zvyšovala na tři stovky. Protože do poslední chvíle nebylo jasné, jak se opatření budou rozvolňovat, Pražské jaro sály publiku neotevřelo a v hledišti seděl organizační štáb Pražského jara a kolegové.

Podle tiskového mluvčího Pavla Trojana Jr. neexistuje spolehlivý klíč, podle kterého by Pražské jaro určilo, kdo se na koncert dostane a kdo nikoliv: „*Kupříkladu u vyprodaného koncertu v Rudolfinu je kapacita 1200 lidí, kteří by měli přednostně tuto nabídku dostat. Jak určit sto nebo tři sta vybraných? S diváky v koncertní síni byla navíc v tuto chvíli spjata celá řada regulací, které je obtížné naplnit, zvláště v koordinaci s filmovací technikou v sále a zázemím historických koncertních budov.*“ /.../

Na koncertě se sešel opravdu výkvět našich sólistů: Simona Šaturová zazářila nejen brilantní interpretací virtuózní arie Konstance Martern aller Arten z *Únosu ze serailu*, ale i jako Hraběnka z *Figarovy svatby* (tuto roli stihla těsně před epidemií koronaviru premiérovat v bruselském La Monnaie v zajímavém

projektu tří Mozartových oper na libreta Lorenza da Ponteho s jedním režisérem a v jednom scénickém prostoru se stejným obsazením, takže v *Donu Giovannim* zde Simona Šaturová zpívá také Donnu Annu). Na koncertě zpívala se záblesky ženské rafinovanosti i mazanosti Hraběnku v duetu *Che soave zeffiretto*, kdy diktuje Zuzaně psaníčko, aby přistihla svého záletného manžela. A v krásném souznění sopranistka Kateřina Kněžíková předvedla, jak má roli agilní Zuzanky perfektně a s půvabem zvládnutou i v úvodním duetu *Cinque, dieci, venti* s Figarem, kterého zpíval Adam Plachetka. Ten svůj hutný, ovšem dostatečně pohyblivý basbaryton, spíše než výrazově vyhraněné pojetí role, uplatnil i ve velkém výstupu Hraběte *Hai già vinta la causa... Vedro mentr'io sospiro*, sužovaného roztoužeností, pochybnostmi i našťavaností z neustálých zvratů událostí, které kazí jeho záměry. V roli Figara se ovšem prezentoval také Jan Martiník, řadu let sólista obou berlínských oper. V árii *Non più andrai, farfallone amoroso*, v níž si Figaro utahuje z Cherubína poslaného Hrabětem do války, ve srovnání s Plachetkou Martiníkova interpretace při skvěle posazeném basovém základu vycházela na záznamu výrazněji a plastičtěji z textu a jeho významu. A stejně tak si Martiník „pohrál“ se slavnou Leporellovou rejstříkovou *Madamina, il catalogo è questo*. /.../

Podle informace z Pražského jara lidé v souvislosti s tímto koncertem přispěli do veřejné sbírky SOS Česko částkou převyšující půl milionu korun.

Mozartovský galakonzert

1.7.2020, Hudební rozhledy, Markéta Jůzová

Konzert České filharmonie zaměřený na klasicistní hudbu Wolfganga Amadea Mozarta řídil Tomáš Netopil, hlavní hostující dirigent tělesa, jež má mnoho zkušeností s interpretací skladatelových děl u nás a v zahraničí. „Mozartova hudba je pro mne nevysychajícím zdrojem života a pozitivní energie,“ vyjádřil se dirigent nadšeně v období příprav a ve vztahu k současnosti poznamenal: „Obzvlášť jeho operní dílo je klenotem, který nás v této nelehké době může příjemně potěšit a přinést aspoň trochu radosti i naděje do naší společnosti.“ /.../

Z pozvaných pěvců, které dirigent dlouhodobě zná ze vzájemné spolupráce, se večer nejlépe vydařil manželům Kateřině Kněžíkové a Adamu Plachetkovi, kteří své party interpretovali skvěle stylově, pěvecky i herecky. Společně byli výborní v duetinu Zuzanky a Figara *Cinque... Dieci... Venti* a v následujícím recitativu a duetinu *Se a caso madama la notte ti chiama* z opery *Figarova svatba* KV 492. Vynikající výkony předvedli i v recitativu a duetu Donny Elvíry a Dona Giovanniho *Là ci darem la mano* z opery *Don Giovanni* KV 527. Simona Šaturová i Jan Martiník zůstali v operní interpretaci ve stínu manželského páru.

Večer v délce osmdesáti minut zpestřila druhá věta *Koncertu pro flétnu, harfu a orchestr C dur KV 299* v podání dlouholetých členek ČF, flétnistky Andrey Rysové a harfistky Jany Bouškové. Jejich oslnivé pojetí s citem pro vyzdvížení krásy Mozartových melodií podpořila i Česká filharmonie. Galakonzert uzavřela IV. věta *Molto allegro* ze *Symfonie č. 41 C dur „Jupiter“ KV 551*. V rámci večera předvedli výjimečná sóla i orchestrální hráči dechové sekce. I když by si pojetí žádalo větší hloubku, propracovanost detailů, souhry a přesnější vystižení stylu, symfonie působila slavnostním dojmem.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Classic Praha	174
Česká filharmonie	13 000
Česká televize	312 000
Český rozhlas	3 300
Člověk v tísni	669
ČRo D-dur	98
ČRo Vltava	1 200
Harmonie	194
Hospodářské noviny	3 200
innogy	1 929
Klasika plus	267
Pražské jaro	4 967
Škoda auto ČR	4 600
CELKEM	345 598

YouTube	1 055
ČT art – zásah	145 000
ivysilani.cz	8 281

© Pražské jaro – Petra Hajská

24/5

Ne 20.00
Florida, USA

James Ehnes – houslový recitál

James Ehnes – housle

Johann Sebastian Bach:

Partita pro sólové housle č. 3 E dur BWV 1006

Eugène Ysaÿe:

Sonáta pro sólové housle op. 27 č. 2

Johann Sebastian Bach:

Partita pro sólové housle č. 2 d moll BWV 1004

Ze Spojených států zahrál exkluzivně pro diváky Pražského jara sólový recitál kanadský houslista James Ehnes, čerstvý držitel prestižní ceny Grammy (2019), která nebyla první v jeho kariéře. Je nezdědka recenzenty označován za nového Jaschu Heifetze. „*Za technickou dokonalostí Ehnesovy hry se skrývá oduševnělost, jež prostupuje každé dílo,*“ napsal před pěti lety časopis Gramophone. Jeho výsostné umění hodnotí odborníci jen v superlativech. „*Ehnesův tón je ve vysokém rejstříku hedvábný a ve spodních polohách plný, jako vyzrálé červené víno, jako zlatavě-čokoládové odstíny jeho houslí,*“ čteme například na serveru Bachtrack. Když hostoval se svým dlouholetým klavírním partnerem Andrewem Armstrongem na Pražském jaru 2015, recenzent serveru Opera Plus mimo jiné napsal: „*Čím téměř dvoumetrový James Ehnes uchvátí? V první řadě krystalickou intonací, jakou jsem doposud nezažil.*“ A stejně jako před pěti lety, i na tomto koncertu exkluzivně vysílaném pro diváky Pražského jara zahrál na vzácný Stradivariho nástroj „Marsick“ z roku 1715.

Na program tohoto koncertu Ehnes zařadil *Druhou a Třetí partitu pro sólové housle* Johanna Sebastiana Bacha, spolu s *Druhou sonátou* Eugèna Ysaÿe. Belgický skladatel a houslista v ní pracuje s odkazy právě na Bachovu hudbu, každou větu díla pak dedikoval jednomu ze svých kolegů houslistů.

Ve svých čtyřiačtyřiceti letech má úctyhodnou diskografii čítající přes padesát alb. Úplnou novinkou je druhý díl souborné nahrávky Beethovenových houslových sonát, které natočil pro Onyx Classics s klavíristou Andrewem Armstrongem. Všechny Ehnesovy snímky vzbudily pozornost, chválu kritiky a mnohé z nich získaly prestižní ocenění (dvě ceny Grammy, Gramophone Award) nebo nominace. Když mu vyšla nahrávka Paganiniho *Capriccií*, citoval časopis Diapason slova houslisty Ericka Friedmana, prominentního Heifetzova žáka: „*Takoví jako on se rodí jednou za sto let.*“

RECENZE

Recitál Jamese Ehnes: Cit, respekt a brilantní řemeslo

1.7. 2020, Hudební rozhledy, Milan Bátor

Houslistu provázejí superlativy, bývá považován za nového Jaschu Heifetze, jeho interpretace je charakterizována jako technicky dokonalá a oduševnělá, s hedvábným tónem. Přiznám se, že se do sledování streamů musím někdy trochu nutit. Vyrojila se jich v době koronaviru taková záplava, že se obtížně nejen vybírá, ale ještě obtížněji hledá nějaká sofistikovaná akustická i interpretační kvalita. Podceňovány bývají i další aspekty jako dramaturgie a styl koncertu. Dívat se na „leklé ryby“, které na diváka během celého vystoupení nepromluví, je poněkud zvláštní. Tato a další podobná úskalí zůstala Ehnesovi absolutně vzdálena. Jestliže jsem přistupoval na počátku k jeho koncertu s předpojatými obavami, po jeho zhlédnutí se veškeré mé pochybnosti rozptýlily jako stíny v ranním rozbřesku.

Ehnes se v úvodu koncertu divákům představil a stručně okomentoval program. Jeho mluvený projev upoutal obrovskou srdečností a přirozenou pokorou, s níž vysvětlil svou motivaci zahrát konkrétní skladby. Tak kultivovaný, informačně zajímavý a osobně adresovaný proslov se skutečně jen tak neslyší. Na program koncertu Ehnes zařadil *Partitu č. 3 E dur BWV 1006* Johanna Sebastiana Bacha, *Sonátu č. 2 Eugèna Ysaÿe* a na závěr se vrátil opět k Bachovi a *Partitě č. 2 d moll BWV 1004*. Od prvních tónů jeho poddajné, vláčné a mazlivé hry jsem se zatajeným dechem sledoval ten úžasný iniciační vztah, který z jeho interpretace pramenil. V Ehnesově projevu se zrcadlí ty nejkrásnější interpretační i charakterové vlastnosti: brilantní a temperamentní technika, kultivovaná tónová kultura, ale i mimořádná inteligence, empatie a ohleduplnost k specifickým vlastnostem každé skladby. Ehnes cítí a vnímá hudbu jako fenomén a dokáže rozvinout s touto entitou uni-

verzální a nadčasový dialog. Něco tak hmatatelně živoucího a hřejivě lidského jsem opravdu dlouho necítil. James Ehnes je člověk, jehož pověst není ani v nejmenším přehnaná. Srovnání s Heifetzem podle mého názoru však není příliš šťastné. Ehnes svou techniku nikdy neexponuje na úkor přemýšlivého, oduševnělého názoru a hudebního výrazu. Přejme si, aby tento zprostředkovaný koncert byl příslibem, že tohoto nevšedního umělce a vzácného člověka v České republice uslyšíme, až to okolnosti a čas dovolí.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas Vltava	1 474
Harmonie	97
KlasikaPlus.cz	236
Pražské jaro	12 283
CELKEM	14 090

YouTube	1 393
---------	-------

25/5

Po 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Zimní cesta

Adam Plachetka – basbaryton

David Švec – klavír

Franz Schubert: Zimní cesta

písňový cyklus na verše Wilhelma Müllera op. 89 D 911

Petr Václav – režie

Jan Střítežský – hlavní kameraman

Je tomu patnáct let, kdy **Adam Plachetka** debutoval v pražském Národním divadle. Od té doby toho stihl opravdu požehnaně. Šíři Plachetkova talentu zachycují také jeho pražskojarní vystoupení – to letošní bylo jeho jubilejní desáté. Jedinečné bylo také svou dramaturgií – Adam Plachetka totiž na koncertním pódiu představil *Zimní cestu* Franze Schuberta, kterou na podzim minulého roku studiově natočil. Na nahrávce jej na klavír doprovodil britský klavírista Gary Matthewman, na tomto pražskojarním koncertu ke klavíru usedl **David Švec**.

Adam Plachetka vystoupil poprvé na Pražském jaru v roce 2009, a to hned dvakrát – s Collegiem 1704 v Händelově *Rinaldovi* a na závěrečném koncertu v Dvořákově *Te Deu*. Následujícího roku exceloval ve dvou opět odlišných polohách – v *Kytici* Bohuslava Martinů a písňovém večeru věnovaném počtě Eduardu Hakenovi, kde vedle písní Ravelových, Sibeliových a Mozartových zařadil i *Brettli-Lieder* Arnolda Schönberga.

Na Pražském jaru zazněl Schubertův cyklus v kompletní podobě zatím pouze jednou – v roce 1986 jej přednesl tehdy padesátiletý tenorista Peter Schreier za klavírního doprovodu Svjatoslava Richtera.

RECENZE

Retro zážitky v technologickém věku

29. 5. 2020, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Slyšet pak živě toto pondělí Schubertovu *Zimní cestu* s Adamem Plachetkou z prázdného potměného Rudolfinu, to je situace, která právě tomuto dílu paradoxně sluší víc než plný sál a ovace vstoje. Pozdní dílo nemocného Schuberta je určitým „monologem osamělého poutníka“ a bolestnou citovou výpovědí. Ale jak se na tohle naladit přes internet v atmosféře, kdy se prázdné ulice zase plní lidmi a člověk znovu musí řešit tisíc všedních věcí? Vedle nesporných technologických výhod si posluchač nutně začne uvědomovat i všechny možné limity – z nichž síť přetížená videokonferencemi možná není tím nejhorším. Hledat společný soustředěný čas k poslechu, kdo to dnes opravdu umí?

Přes všechno poctivé úsilí možná bude hlavním vzkazem letošního ročníku Pražského jara, že žádné technologie nenahradí skutečná lidská setkání. Kéž si to uvědomí i ti, kdo se neustále ptají, jestli by se to živé umění mělo ještě platit. Výzev k přemýšlení, které tento mimořádný stav přináší, je dost – chopme se jich dřív, než začneme znovu opakovat všechny chyby, které umělecké zážitky jenom kazí.

Hřímavá Zimní cesta Adama Plachetky na Pražském jaru

2. 6. 2020, operaplus.cz, Jan Venclík

Koncert Adama Plachetky byl jedním z mála na letošním festivalu, který zůstal nejen ve stejném termínu, jak bylo původně standardně plánováno, ale i s podobným programem. Jen partnerem u klavíru pěvci nebyl Gary Matthewman, nýbrž dirigent opery ND a klavírista David Švec. Plachetka přistoupil k interpretaci jednotlivých písní s hereckým nasazením a s operními výrazovými prostředky. Dominuje tam, kde může plně uplatnit dramatický potenciál svého průrazného „seriózního“, trochu zatěžkaného hlasu, v lyrických ztišenějších pasážích není dojem zdaleka tak přesvědčivý (tento kontrast je slyšet třeba u písně *Erstarrung* a bezprostředně následující *Der Lindenbaum*, která má svá úskalí i po čistě technické stránce). Nelze se ubránit srovnání s jiným interpretem, který se u nás interpretaci *Zimní cesty* věnuje. Basista Jan Martiník, který je jen o málo starší než Adam Plachetka, stejnou verzi pro nižší hlas nahrál též u Supraphonu a prezentoval se s ní na koncertech po celé ČR. Navíc shodou náhod jen několik dní před Plachetkovým vystoupením spolu oba umělci účinkovali rovněž v rámci Pražského jara na mozartovském (on-line) koncertě. Martiníkovo pojetí je úplně jiné – intimnější, méně okázalé, civilnější, chtělo by se říci více „písňové“ – a o to působivější. Více upomíná na výkony legendárních německých písňových

interpretů – jako byli Dietrich Fischer-Dieskau nebo Hermann Prey. Navíc je mu kongeniálním partnerem ředitel České filharmonie a klavírista David Mareček, který hraje s velkým citem a smyslem pro detail, pokud jde o výraz. Osobně mi Martiníkova interpretace (i jeho „přirozenější“ tvořený rovnější hlas) zde vyhovuje více. Je to ale rozhodně věc vkusu. Každý si může udělat názor sám z nahrávky, respektive záznamu. Jedno z Martiníkových vystoupení je dostupné (stejně jako recenzované vystoupení Adama Plachetky) na internetu – v tomto případě v archivu ČT. Adam Plachetka rozhodně přináší svébytné pojetí, které vyhovuje jeho hlasovému naturelu.

Plachetkův klavírní partner David Švec, povoláný vzhledem k mimořádné situaci vlastně jako záskok, doprovází celkově spolehlivě, jaksí věcně, drží se v pozadí a nechává plně vyniknout zpěváka. Občas se zdá, že hraje až trochu bez vzruchu (byť zde může snad i trochu zkruslovat zvukové sejmutí koncertu). To nemusí být vždy na škodu, třeba v závěrečné písni *Der Leiermann* (v překladu *Kolovrátkář*).

Zimní cesta na Pražském jaro

aneb Rychlá poznámka k pomalému umění

3. 6. 2020, casopisharmonie.cz, Michaela Vostřelová

Psát recenze na streamované koncerty je ze své podstaty blbost, nota bene pokud jde o koncerty klasické hudby. Krátký komentář si ale neodpustím. Pokud má totiž letošní ročník

Pražského jara nějaká pozitiva, jedním z nich je to, že z živě přenášených koncertů vznikají záznamy, které mají mnohdy větší hodnotu než pracně natáčená a hustě propagovaná alba. Mám na mysli konkrétně nahrávku *Winterreise* Adama Plachetky a Garyho Matthewmana, která vyšla vloni u Radioservisu a bohužel se nezařadila mezi povedené projekty oblíbeného basbarytonisty. Kdyby Pražské jaro probíhalo v normálním režimu, na plánovaný recitál bych po detailním poslechu téhle desky do Rudolfiny zřejmě nešla – a to by byla chyba! Streamovaný recitál jsem si pustila spíš ze zvědavosti a omezeně jsem počítala s tím, že ho po chvíli zase vypnu. Ale doposlechla jsem až do konce – a druhý den znovu a pak zase. Tady se totiž hrála podstatně jiná *Winterreise*, než jakou Adam Plachetka před rokem nahrál.

Zásadním způsobem se na tom podílel klavírista David Švec. Předvedl xkrát zajímavější hru než zmíněný Gary Matthewman a s přehledem se svou muzikalitou, mírou napojení na zpěváka a barevným čtením partitury vyrovnal většinu zahraničních klavíristů, kteří *Winterreise* v posledních letech nahráli. Bylo by skvělé, kdyby ho české publikum mohlo slyšet v roli klavírního partnera častěji. Adam Plachetka udělal se Schubertovým písňovým cyklem od nahrávání – ať už vědomě, či nevědomě – kus práce. Méně plnil noty zvukem, víc plnil slova obsahem. Umělá píseň, lied, zkrátka vyžaduje čas. Spoustu času s ním stráveného.

Směry putování Zimní cestou

6. 6. 2020, operaplus.cz, Helena Havlíková

Po mozartovském koncertu v *Zimní cestě* svým způsobem pokračovala možnost porovnat interpretaci obou našich špičkových basbarytonistů – Adama Plachetky a Jana Martiníka. Posílenou tím, že *Zimní cestu* loni nahrál Adam Plachetka pro Radioservis, zatímco Jan Martiník s Davidem Marečkem u klavíru před dvěma lety pro Supraphon. /.../ Také v interpretaci *Zimní cesty* lze vysledovat, jak Adam Plachetka staví své pojetí na svém barevném objemném hlasovém volumenu a operní zkušenosti, která zejména v dramatičtějších částech svou jadrností až přesahuje intimitu písní Schubertova křehkého lyrismu. Jan Martiník se více soustřeďuje na vnitřní intenzitu vyprávění v jeho prostotě, kráse i hloubce zoufalství, smutku, bolesti, rezignace, ale i hořkého humoru, bouřlivého vzdoru – a pokorného smíření při nahlédnutí do těch nejniternějších zákoutí lidské duše. Protože intenzita setkávání interpretů a posluchačů je v tomto případě velmi podmíněna jejich emocionálními zkušenostmi i momentální atmosférou, záleží na každém, který přístup je mu bližší. Za sebe doplňuji, že pro mě ten Martiníkův. Ve zšeřelém prostoru „opuštěné“ Dvořákovy síně Rudolfiny ovšem dostala Plachetkova interpretace s Davidem Švecem unikátní kontext.

Niterné drama Schubertovy Zimní cesty s Adamem Plachetkou

1. 7. 2020, Hudební rozhledy, Markéta Jůzová

Před zahájením letošního 75. ročníku MHF Pražské jaro oslavil v květnu mladý basbarytonista Adam Plachetka své pětatřicáté narozeniny. Na naši prestižní hudební přehlídku se vrátil ke koncertnímu vystoupení podesáté, a když se ohlédne zpět, vypracoval se ve svém hlasovém oboru a své generaci za poměrně krátkou dobu mezi osobnosti světového renomé. /.../

Adam Plachetka k interpretaci přistoupil s analytickou rozvážností. Průběh písní líčí příběh mladého muže, který prožívá zklamání z neopětované lásky a vydává se na pout' zimní krajinou. Symboliku atmosféry citového rozpoložení a melancholie hudby odráží nejen náladu čtyřia dvaceti písní, ale i bolestné soukromí skladatele. Pěvec vystihl atmosféru neokázale, pietně, v pestré škále emocionální šíře od něhy přes velké drama až po smířlivé pocity poutníka. Decentně výstižnému hereckému ztvárnění dodal efektní účinek v barevných proměnách volumenu a dynamiky, výborné výslovnosti korunované skvělým rozvržením sil a krásou hlasu.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas Vltava	2 278
Harmonie	498
Hospodářské noviny	4 454
KlasikaPlus.cz	266
Pražské jaro	23 190
CELKEM	30 686

YouTube	2 371
----------------	--------------

Ondřej Havelka © Pražské jaro – Petra Hájská

26/5

Út 20.00

92nd Street Y, New York

Garrick Ohlsson hraje Chopina

Garrick Ohlsson – klavír

Fryderyk Chopin: Scherzo č. 3 cis moll op. 39

Děkujeme newyorskému komunitnímu a kulturnímu centru 92nd Street Y za poskytnutí záznamu.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
KlasikaPlus.cz	364
Pražské jaro	3 215
CELKEM	3 579

YouTube	428
----------------	------------

27/5

St 20.00

Český rozhlas, Studio 1

Debut Pražského jara

Symfonický orchestr Českého rozhlasu
Robert Kružík – dirigent

Pavel Haas: Studie pro smyčce
Krzysztof Penderecki: Adagio
Antonín Dvořák: Nokturno H dur op. 40
Leoš Janáček: Suita pro smyčce

Pavel Zvěřina – režie
Michal Macourek – hudební režie
Filip Beneš – mistr zvuku

Ve spolupráci s Českým rozhlasem

Garrick Ohlsson © 92nd Street Y

Robert Kružík © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

Symfonický orchestr Českého rozhlasu © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

Robert Kružík je dobře etablovaný dirigent, který si vydobyl skvělé renomé jako stálý hostující dirigent Filharmonie Brno i jako dirigent působící v Janáčkově opeře a Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, kde mistrně zvládá široký repertoár. Na svůj pražský koncertní debut si měl ovšem počkat až do letošního ročníku festivalu. Ten nakonec měl nečekanou podobu, když se uskutečnil ve Studiu 1 Českého rozhlasu na Vinohradech, kde SOČR obvykle zkouší a nahrává.

Zahájila **Studie pro smyčce** Pavla Haase, bratra proslulého prvorepublikového herce, kterou v těžkých podmínkách terezínského koncentračního tábora v roce 1943 premiéroval tehdejší Haasův spolupřevaze, pozdější šéfdirigent rozhlasových symfoniků a České filharmonie Karel Ančerl. Program dále připomenul nedávno zesnulého Krzysztofa Pendereckého, když zaznělo jeho **Adagio** ze *Symfonie* č. 3, které sám klasik polské hudby upravil pro smyčcový orchestr. Autorskou úpravou je i lyrické **Nokturno**, které Antonín Dvořák nejprve složil jako kvartetní větu, aby ji později přepsal pro housle a klavír, klavír na čtyři ruce a smyčcový orchestr. Večer pod Kružíkovým vedením zakončila populární **Suita pro smyčce** jednoho z nejvýznamnějších českých skladatelů Leoše Janáčka – Dvořákova přítele a učitele Pavla Haase.

RECENZE

Rozhlasový symfonikové z Pražského jara na Vltavě i on-line
1.7.2020, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Ve středu 27. 5. vystoupil na koncertě Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro **Symfonický orchestr Českého rozhlasu** (jeho komorní verze s obsazením do 30 hráčů) s dirigentem **Robertem Kružíkem** ve své domovské koncertní síni, tedy ve Studiu 1 v budově Českého rozhlasu na Vinohradské třídě 12. Každodenní pracoviště orchestru, které je jednou zkušebnou a jindy nahrávacím studiem, se otevřelo do domácností posluchačů festivalu on-line a v přenosu na stanici Český rozhlas Vltava. Orchester v sestavě komorního tělesa měl na revidovaném programu čtyři skladby, sestavené přibližně do hodinové délky koncertu. Programem provázel **Ondřej Havelka**, hudební a filmová osobnost s bohatou moderátorskou praxí, a zmíněného večera neváhal využít ověřených popularizačních obrátů v kombinaci se seriózně vedenými informacemi o genezi jednotlivých skladeb. Zejména pak v rozhovoru s dramaturgem festivalu Josefem Třeštíkem, kdy připomněli neblahé okolnosti vzniku první skladby programu, tedy *Studie pro smyčce* Pavla Haase. /.../

SOČR provedl pod Kružíkovým vedením Haasovu kompozici s pietou, orchestr ji ostatně hrál již před třemi lety na prvním společném koncertě se svým pozdějším šéfdirigentem Alexanderem Liebreichem. Druhou skladbou programu bylo *Adagio*, pomalá věta z třetí symfonie pro velký orchestr od Krzysztofa Pendereckého, kterou autor upravil pro smyčcový orchestr. Symfonie vznikla na přelomu 80. a 90. let a je dokladem slohového návratu skladatele k tradicím tonální hudby. I zde měla role moderátora své případné místo a Třeštíková slova o autorově vystoupení na jednom z minulých ročníků festivalu, kdy řídil Rozhlasové symfoniky, zazněla v souvislosti s připomenutím úmrtí slavného dirigenta koncem letošního března. Se zřejmou pietou k Pendereckého osobnosti místo neopomenutelné minuty ticha pokračoval koncert neprodleně další skladbou programu, kterou bylo *Nokturno H dur op. 40* Antonína Dvořáka. Provedeno výstižně s hezky vloženou mírou vlídnosti a laskavosti autorovy hudby. Ve finále koncertu zařadila dramaturgie *Suitu pro smyčcový orchestr* Leoše Janáčka, učitele autora první skladby programu Pavla

Haase, kterou opět předcházela vstup moderátora, tentokrát s dirigentem večera Robertem Kružíkem. Šestidílná skladba mladého Janáčka, komponovaná před jeho vstupem na lipskou konzervatoř, byla pěkným zážitkovým uzavřením nezaviněně náhradního programu koncertu Rozhlasových symfoniků, které ostatně, jak tradice napovídá, nic mimořádného nepřekvapí.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas	27 000
Český rozhlas Vltava	1 076
ČRo D-dur	100
Pražské jaro	4 539
CELKEM	32 715
YouTube	410

28/5

Čt 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Jan Bartoš – premiéra záznamu z Firkušného festivalu 2019

Jan Bartoš – klavír

Miloslav Kabeláč: *Osm preludií op. 30*

Ludwig van Beethoven:

*Sonáta pro klavír č. 23 f moll op. 57 „Appassionata“*Arnold Schönberg: *Šest malých klavírních kusů op. 19*Robert Schumann: *Fantazie pro klavír C dur op. 17*Fryderyk Chopin: *Barkarola Fis dur op. 60*

Jakub Kořínek – režie

Jan Bartoš patří v současné době k nejzajímavějším představitelům českého klavírního umění. Svou hluboce promyšlenou, neokázalou interpretací přitahuje stále více pozornost odborné i laické veřejnosti. Zahraniční a domácí tisk nešetří superlativy na nahrávky, které Bartoš natáčí exkluzivně pro Supraphon. V rámci alternativního programu Pražského jara byla zařazena premiéra záznamu jeho vystoupení v rámci loňského ročníku Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Pražské jaro	5 709
KlasikaPlus.cz	760
Harmonie	551
CELKEM	7 020
YouTube	1 198

Jan Bartoš © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

29/5

Pá 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

PKF – Prague Philharmonia

Jiří Rožeň – dirigent

Mahan Esfahani – cembalo

Bohuslav Martinů: *Serenáda č. 2 H 216*

Johann Christian Bach:

Koncert pro cembalo a orchestr č. 6 f moll „Berlínský“

Benjamin Britten: *Simple Symphony op. 4*

Michael Nyman: *Koncert pro cembalo a smyčce*

Adam Rezek – režie

Martin Kubala – hlavní kameraman

Dva výrazní umělci spojili své síly na tomto koncertu – v Praze žijící cembalista světového renomé **Mahan Esfahani** a dirigent **Jiří Rožeň**, jenž stanul v čele PKF – Prague Philharmonia. Diváci se mohli těšit mj. na českou premiéru *Cembalového koncertu* Michaela Nymana.

„Jiří Rožeň je jedním z nejnadanějších českých dirigentů své generace, kterému se už před třicítkou otevřela mimořádně slibná mezinárodní kariéra,“ hodnotí dramaturg festivalu Josef Třeštík. V živé paměti festivalového publika je koncert v rámci Debutu Pražského jara z roku 2016. Tento koncert přinesl spojení hudby britských a středoevropských autorů.

„Íránsko-americký cembalista Mahan Esfahani je fenomenálním hudebníkem, který dokázal v mezinárodním kontextu vrátit cembalo coby sólový nástroj do středu dění,“ říká Josef Třeštík. Jeho slova dokládá až neuvěřitelně znějící skutečnost, že Esfahaniho vystoupení na BBC Proms v roce 2011 bylo vůbec prvním cembalovým recitálem v dlouhé historii tohoto slavného londýnského festivalu. Esfahani má blízko k české kultuře – čtyři roky totiž byla jeho mentorkou Zuzana Růžicková.

Koncert pro cembalo a smyčce představuje jednu ze tří skladeb, které jsou součástí alba *Koncerty* britského skladatele Michaela Nymana (*1944). Toto již v pořadí jedenatřicáté Nymanovo album z roku 1997 kromě cembalového koncertu obsahuje ještě *Dvojkonzert pro saxofon, violoncello a orchestr* a *Koncert pro trombon a orchestr*. Nymanova hudba prošla bohatým vývojem, v *Koncertu pro cembalo a smyčce* se výrazně odráží především skladatelova dlouholetá zkušenost s filmovou hudbou. Nyman také výrazně pracuje s určitou rytmickou mechaničností, místy s cembalem zachází jako s bicím nástrojem.

RECENZE

Rožeň, PKF a Esfahani – trojice, která na Pražském jaro rozezněla Rudolfinum
30. 5. 2020, klasikaplus.cz, Lukáš Červený

O tom, že všechno zlé je přeci jen k něčemu dobré, svědčí i páteční pražskojarní on-line koncert PKF – Prague Philharmonia v čele s uznávaným mladým dirigentem Jiřím Rožněm a po boku renomovaného cembalisty Mahana Esfahaniho. Pražské jaro je jedním z festivalů, který se dokázal podřídit situaci a připravit náhradní program formou vysílání živých přenosů i starších záznamů. Posluchači se tak dostanou ke spoustě krásné hudby z pohodlí domova, a to zcela zdarma. Páteční koncert živě přenášený z pražského Rudolfinu byl pro mnoho z nich nepochybně příjemným zážitkem – spojoval totiž nevšední program, hudbu starou i novou v nevšedním obsazení a především velmi kvalitní umělce.

Mahan Esfahani © Pražské jaro – Petra Hajská

Jiří Rožehňák © Pražské jaro – Petra Hajsáková

Dramaturgie festivalu Pražské jaro se vydala cestou sestavení co nejrozmanitějšího programu pro posluchače, kteří sledují koncerty z domova. Pro tentokrát záměr vyšel na výbornou. Představila se smyčcová sekce pražského komorního orchestru PKF – Prague Philharmonia, se kterou zajímavý repertoár nastudoval dirigent Jiří Rožehňák. Tento mladý člověk je prozatím na začátku své kariéry, která se však formuje velmi slibně. Již v současné chvíli má za sebou angažmá ve významných evropských orchestrech a čekají ho další, a to jak u nás, tak ve světě. Poslední koncert jen potvrzuje, že se máme rozhodně ještě na co těšit, dirigent totiž ke své práci zjevně přistupuje se záměrem hudbě sloužit, nikoliv si ji přivlastnit. Další významnou součástí vydařeného večera byli právě muzikanti PKF. Společný výkon na pódiu působil tak, že spolupráce s Jiřím Rožehňákem jim vyloženě sedne. Interpretace byla přirozená, nestrojená, plná dynamiky a barevnosti pečlivě respektující charakter, typ i stáří každé ze skladeb, které v průběhu večera zazněly. /.../

Člověk by možná ani nečekal, že cembalový interpret může být živý, Mahan Esfahani je toho však důkazem. Do Bachova koncertu se pustil s plným nasazením. Nadšení pro hudbu

a nástroj, zkušenosti nabyté při studiu u Zuzany Růžickové i jeho technická zdatnost mu umožňují nebrat si se skladbou servítky a promítnout do interpretace svůj temperament, což je u skladby koncertního charakteru naprosto žádoucí.

Večerem provázel pan Ondřej Havelka, stejně jako tomu bylo i u dalších koncertů letošního ročníku Pražského jara. Tentokrát se spolu s kamerou ukrýval v zákulisí bezprostředně před vstupem na pódium. Diváci tak mohli nahlédnout do míst, kde se umělci ještě v posledních chvílích soustředí na svůj výkon. V průběhu těchto soustředěných okamžiků si sólista i dirigent našli chvíli na krátké, ale zajímavé rozhovory. /.../

Na samotný závěr večera se všichni zúčastnění rozhodli připomenout, že cembalo coby sólový nástroj není jen barokní či raně klasicistní pozůstalostí, ale prvkem, s nímž se dá plnohodnotně pracovat i v současnosti. To se jim povedlo prostřednictvím *Koncertu pro cembalo a smyčcový orchestr*, jehož autorem je žijící Angličan Michael Nyman. Podobně jako v Bachově koncertu je posluchač od první chvíle vtažen rovnou do centra všeho dění, a to velmi přesvědčivě v podání Mahana Esfahaniho.

Ohlédnutí: Alternativní Pražské jaro demonstrovalo potřebu hudby a radost z ní

8. 6. 2020, ceskatelevize.cz, Jan Průša

Dirigent Jiří Rožeň (*1991) je želízkem v ohni. O svých kvalitách stačil za poměrně krátkou kariéru dostatečně přesvědčit nejen hudební kritiku. Při koncertě 29. května ve Dvořákově síni Rudolfiny se Rožeň postavil před PKF – Prague Philharmonia, společnost mu dělal íránsko-americký cembalista Mahan Esfahani, jeden z mála zahraničních hostů přehlídky – ačkoliv Esfahani zas takový cizinec není, protože několik let žije v Praze, kde byl dříve žákem cembalové legendy Zuzany Růžičkové. Koncert nabídl takřka ideální proporce všeho. Od dramaturgie přes kvalitu hry, neotřelý zvuk až po společný vhléd dirigenta, sólisty i orchestru. Už první skladba, *Serenáda č. 2 pro smyčcový orchestr* Bohuslava Martinů, vyzněla zářivě, lehce a bezstarostně. Pomalá věta pak sladkobolně a uhrančivě. Esfahani dělá cembalu dobrou službu. Tento nástroj, náležející dle praxe do historické interpretace, se Íránec snaží etablovat pro širší využití, což se mu povedlo jak během *Koncertu pro cembalo a orchestr č. 6 f moll* Johanna Christiana Bacha, tak především v sólovém partu efektního *Koncertu pro cembalo a smyčce* současného britského skladatele Michaela Nymana. Právě v jeho skladbě se představil Esfahani jako dravý hráč,

jenž nepolevil ani v expresivním závěru. Hru hrnul prudce vpřed. Mezi oběma skladbami pro cembalo zazněla *Simple Symphony* Benjamina Brittena. PKF – Prague Philharmonia ji představila na podobném principu jako hudbu Bohuslava Martinů: přes prostotu a úspornost jako nesmírně uhrančivou skladbu.

Esfahaniho cembalo v Rudolfinu

1. 7. 2020, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Úvodní skladbu večera, *Serenádu č. 2* Bohuslava Martinů, původně komponovanou pro dvojce housle a violu, provedl komorní orchestr v menším obsazení bez violoncell. Tři věty skladby byly hrány s vypracovanou dynamickou i tempovou složkou jako náladově jednotité dílo a svou vlídností a skromnou atraktivitou se staly příjemným otevřením večera. Poté jsme byli svědky pikantního rozhovoru s dirigentem večera, v němž moderátor na pozadí detailů programových změn přibližoval problematiku mladého českého umělce v práci s anglickými orchestry a směřoval k vrcholné větě rozhovoru, tedy – „O tomto jméně *Džery Rouzen* (jak zní anglická podoba jména Jiří Rožeň) ještě hodně uslyšíme“.

K dirigentovi přibyl sólista Esfahani a poté následující skladba programu *Koncert pro cembalo a smyčcový orchestr č. 6*

f moll Johanna Christiana Bacha, zvaný „Berlínský“, W C73. Třívěťový opus měl vkusně vedenou stylovou polohu s dobře neseným sólovým partem. Třetí skladbou večera byla populární a dramaturgicky vkusně zvolená *Prostá symfonie* Benjamina Brittena. Orchester zněl skvěle, zvláště půvabné bylo slavné pizzicato a skutečně dovádivé finále.

A následovalo sólo pro Mahana Esfahaniho, který v *Koncertu pro cembalo a smyčcový orchestr* Michaela Nymana podal heroický výkon. Nejen v orchestrálním chaosu úvodních pasáží, v němž se těžce prosazovaly melodické kontury, ale rovněž v tempově náročném běhu rytmicky traktované skladby jasně vystavěné na fyzickou výdrž a neutuchající soustředění. Šestidílná kompozice z roku 1995 vystavěná na možnostech amplifikovaného cembala dala sólistovi skvělou příležitost k předvedení jeho hráčských dispozic. A Esfahani byl v kadenicích přesvědčivý – ryze rytmický útvar korunoval preludiem na vrchní klaviatuře, návratem k původní figuraci s ostinátním rytmem v levé ruce a s vkládanými akordy a figuracemi v ruce pravé. Kompoziční imaginace počítala v této skladbě nepochybně i s výdrží posluchače na hranici zvukového klamu, ten mohl být uveden v nejistotu, zda zpomaluje jeho sluchové vnímání, anebo tempo sólisty.

V konečném dojmu je namístě domnívat se, že Nyman i zde zůstává věren svému slohu skladatele filmové hudby. Spolehlivě zdatná PKF – Prague Philharmonia a výtečný dirigent naplnili očekávání festivalového zážitku. Mimořádnost koncertu podtrhovalo i televizní zpracování. Režisér přenosu Adam Rezek občas nabízel pohled z výšky na téměř prázdný sál s hrstkou osob porůznu roztroušených v přízemí, jako by opakovaně čtla vykřičník nad nezaviněnou bídou veškerého hudebnictva a společnosti v době epidemie. Ale vše nedobré přináší i něco pozitivního. V případě tohoto koncertu nebylo v auditoriu žádné nepoučené publikum, které by tleskalo mezi větami jedné skladby.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
ČT art	37 000
ČRo Vltava	2 800
Pražské jaro	9 600
CELKEM	49 400

ČT art – zásah	77 000
ivysilani.cz	3 623

31/5

Ne 10.30

Kostel sv. Lukáše, Křečovice

Sukovy Křečovice

Pietní akt na památku Josefa Suka

Mecenáška Marie Suková a ředitel Pražského jara Roman Bělor © Pražské jaro

31/5

Ne 20.00
Národní technické muzeum

Lukáš Sommer – autorský večer

Lukáš Sommer – kytara
Jan Mikušek – kontratenor

Hommage à Jan Kaplický
Tramín – vzpomínka na Mikulov
Neopouštěj mě
Por caminos de Sagunto
Windsurfing – pocta Pavlu Steidlvi
Over the Rainbow
Indiana
Sonnet 90
Regina Coeli
Bezvětrí – fantazie na báseň Víta Slívy
Druhý dopis otci

Petr Václav – režie
Petr Vejslík – hlavní kameraman

„Představit svou autorskou tvorbu na Pražském jaro v ucelené podobě je jednou z největších uměleckých výzev, před kterou jsem kdy stál. Idea dramaturgie stála na kytarách, mé lásce k nim a na nemožnosti vydržet u jedné jediné. Je to právě ručně vyráběný nástroj, jeho osobitý zvuk, který mě inspiruje při tvorbě,“ uvedl **Lukáš Sommer**.

Tento multižánrový skladatel, kytarista, aranžér a improvizátor je stěží přehlédnutelnou osobností naší hudební scény. Dnes hrají jeho skladby renomovaní čeští a zahraniční sólisté, orchestry a komorní soubory a nemálo děl vzniklo také na objednávku významných festivalů. Patří k nim i Pražské jaro, pro které napsal v roce 2011 *Dopis otci. Koncert pro flétnu a komorní orchestr*, a stal se tak nejmladším osloveným autorem festivalové historie. Autorský kytarový recitál jako byl tento koncert patří k Lukášovým unikátním projektům. Prezентuje jej od roku 2012 na mnoha pódiích u nás a v zahraničí a odborníci o něm hovoří jako o „časosběrném dokumentu“ (Guitar Magazine 4/2017). Sommer má za sebou loňský autorský debut v Kennedy Center of Performing Arts ve Washingtonu a před sebou sólový recitál v newyorské Carnegie Hall. Jako host vystoupil přední kontratenorista **Jan Mikušek**, cimbalista, zpěvák, herec, dirigent a sbormistr, jenž se pohybuje na naší hudební a divadelní scéně napříč žánry a styly.

Ve spolupráci s Národním technickým muzeem

RECENZE

Kytara Lukáše Sommera aneb Technický pokrok nezastavíš
2. 6. 2020, operaplus.cz, Svatava Barančicová

Lukáš Sommer je vysoký mladík s typickou rukou virtuosa – jeho dlouhé paganiniiovské prsty jsou darem, který mu dává velkou výhodu ke zvládnutí techniky hry. Když si Lukáš sedne s kytarou, vypadá v jeho rukou malá, jako dětská hračka (obzvláště některé typy nástrojů, jež na večeru 31. května předvedl). A se stejnou lehkostí si s kytarou pohrává; jeho interpretace nezná technické hranice, které by radostně neboursal a nepřeskočil.

Tento dominantní rys kytaristy podtrhnul ve svém úvodním slově i Ondřej Havelka, který na pódiu mezi úžasnými automobilovými veterány zmínil, jak fantazie a kreativita dokážou techniku povýšit na vrcholné umění. Lukáš Sommer uvedl jedenáct vlastních skladeb, které doprovodil vzpomínkami na to, za jakých okolností vznikly. Svůj časosběrný program, jak jej nazval, zahrál postupně na osmi různých kytarách současných českých mistrů nástrojářů, dokonce v jednom případě „přesedlal“ i během jediné skladby. /.../

Lukáš Sommer v jednom rozhovoru řekl, že si od dětských let skládal vlastní etudy, cvičení na kytaru ho bavilo. I tyto jeho skladby jsou vlastně takovými etudami sui generis, vycházejí z tradičních figur španělského a latinskoamerického kytarového repertoáru (tremola, arpeggia, flamenkové prvky), do něž Lukáš Sommer vnáší své nové efekty a obtížné techniky. Rychle a zřejmě, dalo by se říct v některých ohledech. Občas mi připomíná zjevení Štěpána Raka, který takto silně a inovativně zapůsobil na českou kytarovou scénu. Sommer nestaví na propracované formě a kompozičním rozvíjení výrazných témat, spíše tíhne ke krátkým několikaminutovým lehce nahozeným impromptům, kde může jako kytarista oslnit svou virtuozitou. Ostatně autorská kytarová tvorba se nikdy příliš nesvazovala přísnými koncepty 20. století a volně užívala impulzy z flamenca, jazzu, popu aj. Do toho kompoziční typ Lukáše Sommera také zapadá.

Kytarista Lukáš Sommer a osm krásných nástrojů
1. 7. 2020, Hudební rozhledy, Milan Bátor

/.../ Noblesní průvodní slovo Ondřeje Havelky korespondovalo s aristokratickým projevem Sommera, který píše zajímavou orchestrální hudbu, opery, ale především je stále famózním kytaristou. V rámci svého vystoupení Sommer zahrál na osm různých kytar, což je samo o sobě velmi nestandardní a zvukově inspirativní zážitek, jelikož každý jeho nástroj pochází z jiné dílny a má své specifické témbrové vlastnosti. Na kytaru luthiera Petra Lásky zazněla skladba s názvem *Hommage à Jan Kaplický*. Vyznačovala se netradičními akordy, vytahováním strun a tremolem. Stylově se Sommer inspiroval Leem Brouwerem, ale i Štěpánem Rakem, s nímž mladého kytaristu pojí naprosto mimořádná kytarová technika. Následovala kompozice *Tramín – vzpomínka na Mikulov*, kterou Sommer zahrál na nástroj Tomáše Hoňky. Provázela ji úžasná barevnost, kterou

Lukáš Sommer © Pražské jaro – Ivan Malý

zvýraznila i perkusivní technika hry, do níž Sommer zakomponoval i luskání prsty a flažolety. Příklepová technika levé ruky zase evokovala amerického mistra Andrewa Yorka. Na kytaru předního českého kytaráře Martina Šuka zahrál Sommer dokonce dvě skladby. První s názvem *Neopouštěj mě* (s podtitulem *Píseň pro anděla*) je velmi romantickou náladou volného tempa a nostalgické atmosféry. Skladba *Por caminos de Sagunto* upoutala přirozenými flažolety a temperamentem inspirovaným španělskými vzpomínkami a hudbou Joaquína Rodriga. Zaujala mne výrazná harmonie a arpeggiová technika, v níž Sommer potvrdil, že nemá téměř žádné technické limity. /.../ Závěr koncertu patřil *Druhému dopisu otci*, který Sommer zahrál na kytaru Libora Pražana, jež byla vyrobena speciálně pro tento koncert. Osobní tečka za nádherným koncertem kytaristy, jenž dle mého názoru patří k nejlepším světovým interpretům. Technické dispozice Lukáše Sommera stejně jako jeho bohatá fantazie neznají mezí. V textu jsem zmínil několik inspirací a jmen, jistě však je, že Lukáš Sommer je především výsostně originální osobnost a jeho vystoupení v rámci letošního Pražského jara se zařadilo k těm nejzajímavějším.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas Vltava	2 904
Harmonie	314
KlasikaPlus.cz	262
Pražské jaro	4 256
CELKEM	7 736
YouTube	1 338

1/6

Po 20.00

Obecní dům, Smetanova síň

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK

Tomáš Brauner – dirigent

Josef Suk: *Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“*
op. 35a, *Serenáda pro smyčce Es dur* op. 6
Arnold Schönberg: *Zjasněná noc*

Petr Václav – režie

Petr Vejslík – hlavní kameraman

Koncert streamovaný z domovského pódia **Pražských symfoniků FOK**, Smetanovy síně Obecního domu, se uskutečnil pod taktovkou designovaného šéfdirigenta orchestru, jednoho z nejvyhledávanějších českých hudebníků své generace **Tomáše Braunera**. Zahájila jej **Meditace** Josefa Suka, jejíž vznik je úzce spjat s vypuknutím první světové války. České kvarteto, jehož byl Suk sekundistou, muselo tehdy koncerty zahajovat rakouskou hymnou. Skladatel pocítil nutnost na programy zařadit, jako protiváhu, krátkou skladbu založenou na staročeské duchovní písni *Svatý Václave*, jejíž text se obrací k patronu českých zemí s prosbou o pomoc. *Meditace* přečkala dobový kontext a dodnes bývá uváděna při mimořádných příležitostech. O poznání bezstarostněji působí **Serenáda Es dur**, kterou Josef Suk napsal v pouhých osmnácti letech. Mimořádně vyzrálé dílo zaujalo Johannese Brahmse natolik, že jej doporučil k vydání svému nakladateli Simrockovi. Večer vyvrcholil **Zjasněnou nocí**, jedním z nejlepších děl raného období Arnolda Schönberga. Rakouský skladatel jej napsal inspirován básní *Dva lidé* Richarda Dehmela, když poznal svou budoucí manželku Mathilde, sestru svého učitele Alexandra Zemlinského. Dílo začínající potměnou barvou hlubokých smyčcových nástrojů směřuje k „zjasněnému“ konci a postarala se o působivý závěr mimořádného večera.

RECENZE

Meditativní pražskojarní zastaveníčko v Obecním domě

3. 6. 2020, operaplus.cz, Ondřej Musil

Pondělní koncert zahájil stejně jako v případě těch předešlých Ondřej Havelka. Ten svým vždy kultivovaným úvodním slovem stručně představil interprety i autory uváděných děl a přivítal diváky sdílející atmosféru celého večera na dálku pomocí streamingu, spolu s posluchači rádiové stanice Vltava, která přenos zprostředkovávala. /.../

Sukova *Meditace* byla v podání FOK předvedena ve všech odstínech, které jí chtěl zajistit autor dát. Intimní pianissima střídaly expresivní dramatické plochy tutti smyčců ve velké síle, která chvílemi doslova překračovala pouhé dynamické možnosti nástrojů směrem k nejnějším citovému pohnutí. Všechno napětí nakonec ustoupilo závěrečným durovým akordům v lehkých tazích smyčců, podkládaným zadržovanými akordovými motivy kontrabasů, které mohou svým klidným smírným charakterem dokonce vzdáleně připomínat závěry pomalých symfonických vět Sukova učitele a tchána Antonína Dvořáka. Po velkém citovém vypětí interpretů i posluchačů zvolili dramaturgové koncertu dílo odlehčenějšího rázu. Byla jím v úvodu zmiňovaná Sukova *Serenáda Es dur* op. 6. /.../ Ačkoliv skladba může ve svých čtyřech větách na základě předešlého popisu působit dojmem nenáročného, či dokonce zábavné výplně koncertu, opak je v tomto případě pravdou. Zvolený skladebný druh může totiž na první pohled zastíť skrytou interpretační náročnost. Ne snad, že by se jednalo

o skladbu vyloženě virtuózní. Výrazová stránka věci, tempové nástrahy a vůbec práce s hudebními plochami ovšem klade poměrně velké nároky na souhru ansámblu a čistotu hry. Smyčcová sekce Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK skladbu provedla pod pevným gestem Tomáše Braunera bez sebemenšího zaváhání a byla doslova radost sledovat proud hudby, který se především ve členité závěrečné větě dostával přes spleť tempové zlomy a změny celkové faktury skladby k samému vrcholu díla ve strhujícím provedení. I samotný závěr byl plný neutuchající energie. /.../

Tomáš Brauner s pražskými symfoniky provedli skladbu v naprosté soustředěnosti a se vši grácií. Možná říci, že dotáhli barevné možnosti smyčcového souboru k dokonalosti, kterou si Schönbergova *Zjasněná noc* zasluhuje.

FOK a Tomáš Brauner živě z Obecního domu

1.7.2020, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK vystoupil pod vedením svého šéfdirigenta Tomáše Braunera tradičně v přímém kvalitním audio přenosu stanice Český rozhlas Vltava a především prostřednictvím streamingu ze Smetanovy síně Obecního domu. Byla to šťastná volba, neboť režisér přenosu Petr Václav zvolil velmi decentní formu intimního přiblížení jak hudby, tak samotných hráčů. Kamera byla většinu doby v orchestru, zabírala zblízka jednotlivé hráče, ale způsobem poněkud odlišným od profesionálního komerčního televizního klišé.

Celkový pohled do sálu naprosto chyběl – Smetanova síň totiž tonula v šeru, které prosvěťovalo pouze světlo přicházející prosklenými dveřmi z prostoru před vstupem do sálu, nouzových světel v sále, intimního světla nad pódiem a kupolí na jeho stěnách a světel na pultech hráčů. A do této domácí síně Pražských symfoniků vstupoval posluchač opět za doprovodu Ondřeje Havelky, který pod světlem reflektorů koncert doprovázel.

Večer zahájila kultovní skladba z repertoáru Českého kvarteta, kterou složil jeho tehdejší sekundista a skladatel Josef Suk – *Meditace na staročeský chorál Svatý Václave*. Orchestrální verze v dokonale autentickém provedení účinkujících měla omamný účinek. Pocta Sukovi pokračovala rozhovorem s editorem vydavatelství Bärenreiter Jonášem Hájkem – řeč byla o prvním kritickém vydání partitury smuteční symfonie *Asrael* – a další skladbou Josefa Suka, *Serenádou Es dur* op. 6. Co bylo řečeno o provedení *Meditace*, to platí rovněž o slavné *Serenádě*, kterou skladatel zkomponoval jako teprve osmnáctiletý. Orchester ji zahájil v klidném příjemném tempu s malebnou dynamikou, příkladně vypracovanou agogikou, krásným houslovým sólem a pozvolným ritardandem v závěru. Příjemné *Allegro* další věty doplnilo hravé *alla Pollacca* věty následující, poté milé *Andante* a logické finále *Allegro giocoso ma non presto*. Sama tato věta byla shrnutím a opakováním předešlého s působivými dynamickými proslovy, hymnickým zvukem plného orchestru a v závěru s grandiózně voleným hybným tempem. *Serenádu* zdobila perfektní ele-

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK a dirigent Tomáš Brauner © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

gantní interpretace, mistrná agogika, emocionalita vysokého řádu, nádherná piana, skvělé orchestrální barvy a vzrušující sounáležitost, neboť divák a posluchač byli navíc díky kameře součástí tělesa a pod sugescí skvělého Tomáše Braunera u dirigentského pultu – pár židlí před vámi. Kdo nikdy neseděl v orchestru, musel být jako ve snách, kdo má zkušenost orchestrální reality, mohl jen litovat dnů, kdy byl jinde. Koncert pokračoval poměrně obsáhlým a poutavým rozhovorem Havelky s dramaturgem Pražského jara Josefem Třeštíkem o autorovi další skladby koncertu Arnolda Schönbergovi a jeho *Smyčcovém sextetu Zjasněná noc op. 4*. Orchestrální verze této programně zaujaté romantické hudby byla provedena precizně a já jsem přesvědčen, že tento koncert Pražských symfoniků byl vrcholem – případně jedním z vrcholů – letošního ročníku MHF Pražské jaro. Na realizaci přenosu spolupracoval Český rozhlas, výrobce a poskytovatel zvukového záznamu, přenosový vůz CS 6 a Mimesis film.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Český rozhlas	3 426
Český rozhlas D-dur	86
Český rozhlas Vltava	4 189
Harmonie	257
KlasikaPlus.cz	284
Pražské jaro	55 864
CELKEM	64 106

YouTube	1 578
----------------	--------------

2/6

Út 20.00

Obecní dům, Smetanova síň

András Schiff & Budapest Festival Orchestra – záznam koncertu Pražského jara 2008

Budapest Festival Orchestra

Iván Fischer – dirigent

András Schiff – klavír

Antonín Dvořák: *Legendy* op. 59Nokturno pro orchestr *H dur* op. 40

Slovanské tance I. řada op. 46

Igor Stravinskij: *Pták Ohnivák, koncertní suita* č. 2 (1919)Antonín Dvořák: *Koncert pro klavír a orchestr g moll* op. 33

Tomáš Šimerda – režie

Martin Kubala – hlavní kameraman

V Maďarsku narozený rakousko-britský klavírista **sir András Schiff** měl patřit k hlavním hvězdám letošního ročníku Pražského jara. V rámci alternativního programu jsme se vrátili k jeho prvnímu festivalovému vystoupení, které zachytily kamery České televize. Na závěrečném koncertu Pražského jara 2008 vystoupil spolu s jedním z nejlepších evropských symfonických těles – Budapest Festival Orchestra. Pod taktovkou Ivána Fischera nezapomenutelným způsobem provedl Dvořákův *Koncert pro klavír a orchestr*.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

	počet zhlédnutí
YouTube	1 716

3/6

St 20.00

Obecní dům, Smetanova síň

Leonard Bernstein – záznam závěrečného koncertu Pražského jara 1990

Česká filharmonie

Leonard Bernstein – dirigent

Pražský filharmonický sbor

Lubomír Mátl – sbormistr

Lucia Popp – soprán

Wiesław Ochman – tenor

Ute Trekel-Burckhardt – alt

Sergej Kopčák – bas

Ludwig van Beethoven: *Symfonie* č. 9 d moll op. 125

Humphrey Burton, Milan Macků – režie

V předvečer závěru festivalu byl pro diváky připraven opravdový klenot – záznam provedení Beethovenovy *Deváté symfonie „S Ódou na radost“* z Pražského jara 1990, kdy v čele České filharmonie stanul **Leonard Bernstein**.

„Má to pro nás ohromnou symboliku. Tato symfonie měla podle původních plánů letošního ročníku s ohledem na velké Beethovenovo výročí zakončovat. Leonard Bernstein vystoupil v letech 1946 a 1947 na prvních dvou ročnících Pražského jara, pak přijel opět až v roce 1990 (stejně jako zakladatelé festivalu Rafael Kubelík a Rudolf Firkušný) – na první svobodné Pražské jaro po čtyřech dekadách komunistické totality. Třetího června uplyne na den přesně třicet let od tohoto památného koncertu,“ popsal ředitel festivalu Roman Bělor.

Koncert konaný za přítomnosti prezidenta Václava Havla, v jehož úvodu hovořil hudební skladatel Petr Eben, se stal ikonickým momentem hudebního dění polistopadového Československa i završující se kariéry amerického dirigenta.

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

	počet zhlédnutí
YouTube	531

4/6

Čt 20.00

Rudolfinum, Dvořákova síň

Závěrečný koncert

Česká filharmonie

Jakub Hrůša – dirigent

Ludwig van Beethoven: Smyčcový kvartet č. 14 cis moll op. 131

(v úpravě pro smyčcový orchestr)

Smyčcový kvartet č. 16 F dur op. 135

(v úpravě pro smyčcový orchestr)

Adam Rezek – režie

Martin Kubala – hlavní kameraman

Na **závěrečném koncertě** měla původně zaznít Beethovenova *Devátá symfonie* a připomenout tak skladatelovo výročí i jubileum festivalu, s jehož historií je dílo úzce spjato. Díky dirigentovi **Jakubu Hrůšovi** jsme o Beethovenovu hudbu nepřišli ani v době pandemie. Hrůša s Českou filharmonií připravil provedení dvou pozdních Beethovenových kvartetů v úpravě pro smyčcový orchestr. „*Je to mimořádný počín podnícený mimořádnou celospolečenskou situací, nicméně i ten má v dějinách hudby precedens. Pevně věřím, že metafyzická hudba pozdního Beethovena přinese působivý závěr festivalu konaného ve výjimečně složité době,*“ uvažuje dramaturg Pražského jara Josef Třeštík.

„*Dostává se mi cti festival slavnostně ukončit. Úžasného Beethovena a jeho humanistické myšlenky zachováváme. V podání smyčcové sekce České filharmonie zaznějí jeho pozdní kvartety v orchestrální verzi, skutečně vesmírná hudba; je to dramaturgie, jež má ve světě již delší a pozoruhodnou tradici, která ovšem také vždy spadala a dosud spadá do kategorie naprosto výjimečných událostí,*“ uvedl před koncertem Jakub Hrůša, dirigent a člen umělecké rady Pražského jara.

RECENZE

Hrůšova laboratoř aneb Už je po Pražském jaru

4. 6. 2020, klasikaplus.cz, Petr Veber

Pražské jaro skončilo, jak začalo. Nezvykle, alternativně, náhradním způsobem. Stejně zvláštně, jak zvláštní byla a je tato „koronavirová“ doba. Dva Beethovenovy pozdní smyčcové kvartety, hrané smyčci České filharmonie, nejsou typickým repertoárem ani pro závěrečný koncert třítydenní přehlídky, ale ani pro žádný jiný běžný koncert. Zazněly zcela výjimečně. Přinesly jako ta nejhustší třeť vážné hudby skutečnou svátečnost. Znely skoro jako tryzna za všechny pokazené plány a nenaplněné představy, ale snad i jako pokus o katarzi, mající překrýt celosvětový zmar provázející letošní jarní týdny. Jakub Hrůša připravil a dirigoval zhruba pětasedmdesátiminutový program nesmírně pečlivě, monotematicnosti čelil pozorným řešením detailů, agogikou, podrobným propracováním každé fráze. Úkol přesně na míru vhodný vzhledem k jeho založení právě pro něj. Filharmonici si zahráli víc než dost, hudební spleť čtyř hlasů nemá a nedává oddychu, neustále někam spěje a směřuje – a když se pozastavila, což v převažujících pomalých tempech činila na nádherně dlouhé okamžiky, pokukovala až skoro po Mahlerovi ...

S moderátorem Ondřejem Havelkou hovořil Jakub Hrůša těsně před koncertem o takto zvolené Beethovenově hudbě jako o „laboratoři“. Ano, laboratorně přesně a čistě, zároveň s dostatkem citu, modeloval tu prazvláštní hudbu, která ukazuje kamsi do budoucna. Je nicméně zřejmé, že byla psána pro komorní kvartetní sazbu, kdy polyfonie a nekonečný dialog čtyř nástrojů umožňuje intimní nuance, které se ve zvuku

Koncertní mistr Josef Špaček a dirigent Jakub Hrůša © Pražské jaro – Petra Hajsáková

většího ansámblu proměňují v něco jiného, co nefunguje vždy úplně stejně. Beethoven, jak ho známe z běžného symfonického repertoáru, to opravdu není. Orchestrální podoba neustále podsouvá pocit, že posloucháme něco jako Schönbergovu *Zjasněnou noc*...

Pěťasedmdesátý ročník Pražského jara vstoupí nechtěně do historie jinak než všechny předchozí. Jeho on-line průběh v podobě jedenácti přenášených koncertů a dalších on-line programů, který musel kvůli opatřením proti pandemii kompletně nahradit pracně vytvořený „tradiční“ koncept, připravil festivalový tým narychlo, ale relevantně. Chystal ho v době, kdy ještě nebylo jasné, že se nakonec prvotní panika postupně promění v časnější rozvolňování. Naplánoval ho pro dobu, která nakonec postupně od prázdných sálů, striktně omezených počtů, rozestupů a roušek zahalujících nejen hráče, ale i zpěváky a dokonce dechové nástroje, dospěla až k normálnímu posazu komorního orchestru. Stanovoval ho v době, kdy nebylo jasné, co bude za měsíc platit. Festival skončil ve čtvrtek 4. června krátce po deváté večer. V den a v hodinu, kdy měla v jeho závěru hlaholit Beethovenova *Devátá s Ódou na radost*... Zatímco Dvořákovou síni, řídce obsazenou několika desítkami lidí, zněly místo ní přemýšlivé tóny *Smyčcového kvartetu č. 14 cis moll op. 131* a pak *Smyčcového*

kvartetu č. 16 F dur op. 135, nad Prahou, v tuto dobu jindy ještě podvečerně slunečnou, se rozprostřela černá mračna. Rozpoutala se průtrž mračen, která nakonec doprovodila to zvláštní Pražské jaro až do noční tmy... Snad budou nebesa za rok, až se zase bude chodit na koncerty, příznivěji nakloněna. Nejen pro poslední večer festivalu, ale pro celý jeho průběh. On-line podoba, jak se etablovala, je hodna obdivu, vyvolávala u obrazovek a displejů ohlas i v cizině, ale plně nahradit pravý smysl obvyklých hudebních produkcí nemohla a nemůže.

**Závěr Pražského jara
s „mahlerovským“ pozdním Beethovenem**
6. 6. 2020, operaplus.cz, Jan Venclík

Ve Dvořákově síni Rudolfiny zazněl nezvyklý repertoár pro tak velký festivalový koncert. Pozitivním „úkazem“ prozrazujícím, že se již nacházíme v „normálnější“ situaci, byla přítomnost publika roztroušeného v předepsaných rozestupech v hledišti – i když to s sebou neslo občasné ruchy jako kašlání a podobně. Živý potlesk si interpreti rozhodně zasloužili. V zajímavém úvodním rozhovoru přenosu dirigent Jakub Hrůša představil Beethovena jako znalce bachovské polyfonie, zároveň jako vizionáře, jehož hudba odkazuje až někam o zhruba

osmdesát let později k Mahlerovi. Ve svém pojetí exponoval především druhý zmíněný moment. Přinesl expresivní, asi spíše pozdnímu romantismu odpovídající pojetí zdůrazňující závažnost, zádumčivost a dramatickост, s podtóny naděje, a to zejména u prvního *Smyčcového kvartetu č. 14 cis moll op. 131*. Metaforicky řečeno, maloval převážně sytými barvami a tlustým štětcem. /.../

Celkový zvuk asi třicetiletého obsazení České filharmonie se třemi kontrabasy působil poměrně mohutně. Osobně by se mi líbil kompaktnější, štihlejší, scelenější zvuk jednotlivých skupin. Zvukově až příliš vystupovala basová linka. Nedá se však asi přesně říci, nakolik to je možno připsat na vrub pojetí a nakolik zvukovému sejmutí koncertu a hudební režii. Některé pasáže úvodní skladby byly svěřeny sólistům v čele s Josefem Špačkem, což upomínalo na kvartetní originál.

Filharmonici pod vedením Jakuba Hrůši tak místo původně plánované *Deváté symfonie* předvedli zajímavý program, který se neslyší často. Dostupné pro porovnání jsou obě skladby například v podání Vídeňské filharmonie pod vedením Leonarda Bernsteina. Ostatně Beethovenovu *Devátou* právě v Bernsteinově interpretaci z roku 1990 festival letos nabídl v archivním záznamu. Beethovenovský rok tedy připomenul velmi důstojně.

Ohlédnutí: Alternativní Pražské jaro demonstrovalo potřebu hudby a radost z ní

8. 6. 2020, ceskatelevize.cz, Jan Průša

Výběr toho nejlepšího uzavírá závěrečný koncert festivalu v podání České filharmonie. Původně mělo být Pražské jaro tradičně zakončeno *Devátou symfonií d moll*. Alternativní finálový program v něčem původní plán dokonce překonal. Jakub Hrůša a orchestr si připravili dva Beethovenovy smyčcové kvartety v úpravě pro smyčcový orchestr: *Č. 14 cis moll* a *č. 16 F dur*. Oba dva se v této podobě prakticky nehrají. Celý koncert podala ČF technicky bravurně, citlivě, v propracovaných frázích, v sytých barvách, zvukově jednotně, komorně. Beethoven často jako kdyby tu „nebyl“ Beethoven. Vyznění hudby odkazovalo k mladším autorům vídeňské tradice. V pomalých větách kvartetu *č. 16* to byl Mahler, ve svižnějších větách snad dokonce Schönberg! Laboratoř, jak Hrůša označil ten koncert těsně před jeho začátkem, se vyplatila. Beethovenova hudba tu přinesla neředěné emoce, neklid i radost. Vyzněla jako memento i jako katarze směrem k budoucnosti. Schillerova *Óda na radost* v Beethovenově *Deváté* odkazující k bytostné radosti ze života, je na současnou situaci přece jen příliš přímočará. Program závěrečného koncertu Pražského jara proto lépe vystihl aktuální celospolečenské emoce. *Devátou* je potřeba si nechat na příští ročník, který už snad zase bude, doufejme, takřikajíc normální.

Finále jako pocta Beethovenovi

1.7.2020, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Původní program, tedy Beethovenova *Symfonie* č. 9, nemohl být z důvodu omezení počtu účinkujících na pódiu proveden, ale festivalová dramaturgie našla unikátní náhradu. Česká filharmonie v komorním seskupení a s koncertním mistrem Josefem Špačkem hrála pod taktovkou Jakuba Hrůši *Smyčcové kvartety* č. 14 *cis moll op. 131* a číslo 16 *F dur op. 135* Ludwiga van Beethovena v úpravě pro smyčcový orchestr. V rozhovoru, který před začátkem koncertu vedl moderátor festivalu Ondřej Havelka s dirigentem, Hrůša prozradil, že „v detailech jde v některých řešeních úpravy skladeb o jeho volbu“. Krizová situace se tedy projevila jako vítaná pomoc v objevu programu, který není sice neznámý, ale nemá příliš mnoho příležitostí k uvedení. *Smyčcový kvartet* č. 14, monument o sedmi větách, z nichž některé jsou hrány bez pauz – attacca, dosáhl v ohromujícím ztvárnění kolem 45 minut trvání. Hudba tohoto opusu, obtížná již v originální verzi pro čtyři hráče a násobně těžká pro komorní sestavu, činila vizuálně dojem sice náročné, leč schůdné záležitosti. Nicméně spojení kvartetní hudby s dirigentskou taktovkou působilo přinejmenším zvláště. V přestávce koncertu došlo na rozhovor s ředitelem festivalu Romanem Bělorem a filharmonici provedli druhý z Beethovenových kvartetů, č. 16 *F dur op. 135*. Letošní ročník festivalu zasažený nepřízní pandemie se nejen konal, ale svým způsobem také odhalil uměleckou sílu domácích interpretů a jejich sounáležitost s nadaným týmem festivalu, schopným skvělé improvizace, jakož i věrným publikem.

© Pražské jaro – Petra Hájská

STATISTIKY SLEDOVANOSTI

Facebook – crossposting	počet zhlédnutí
Aktuálně.cz	5 200
Centre tchèque de Paris	313
Centro Ceco Roma	55
Centro Checo de Madrid	138
Centrul Ceh (Czech Centre Bucharest)	626
Cseh Centrum (Budapešť)	147
Czech Center Moscow / Чешский культурный центр в Москве	146
Czech Center Munich Tschechisches Zentrum München	68
Czech Center New York	151
Czech Center Tel Aviv	231
Czech Centre Brussels	281
Czech Centre London	2
Czech House Jerusalem	130
Czeskie Centrum (Varšava)	131
Česká centra/Czech Centres	43
Česká filharmonie	3 300
České centrum v Bratislave	72
Český rozhlas	3 100
ČRo D-dur	80
ČRo Vltava	1 700
ČT art	27 000
Hospodářské noviny	5 700
Klasikaplus.cz	571
Pražské jaro	2 806
Tjeckiska centret (České centrum ve Stockholmu)	155
Tschechisches Zentrum Berlin	287
Tschechisches Zentrum Wien	185
Tsjechisch Centrum Nederland	471
Τσσεχικό Κέντρο Αθήνα / Czech Centre Athens	658
Чеський центр у Києві	431
チエコセンター東京・Czech Centre Tokyo	516
주한 체코 문화원 Czech Centre Seoul	19
CELKEM	54 713

ČT art – zásah	132 000
ivysilani.cz	6 548

Festival pohledem recenzentů

Retro zážitky v technologickém věku

29. 5. 2020, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Zpívat a hrát pro prázdný sál a pro videopřenos je pro muzikanty stejně nesnadné a nestandardní jako pro hudební kritiky psát o tom, co pak doma vidí a slyší. A člověk si víc než jindy uvědomí, jak hodně je v této situaci, pro muzikanty tak svízelné, s nimi na jedné lodi.

Do zážitků v sále se promítá mnoho momentálních okolností, u těchto streamovaných koncertů je to ještě výraznější. A doprovodné okolnosti tu často formují zážitek víc než umělecké výkony samotné. Pražské jaro nabídlo velmi důstojnou sérii koncertů, na které se bude vzpomínat. Mají vyrovnanou dramaturgii, kterou tvoří řada vrcholných, a přitom přece jen známějších a přístupnějších hudebních kusů. A zapojili se ti nejlepší hudebníci mladší generace. Důvody, proč se na ně bude vzpomínat, se ale mohou hodně lišit.

Za kulisami: Pražské jaro na síti bojovalo s roboty, ale získalo statisíce diváků

1. 6. 2020, aktualne.cz, Frank Kuzník

Digitální koncert vypadá skromněji, ale v mnoha ohledech je obdivuhodnější než původně plánované finále. Vždyť ještě před dvěma měsíci to vypadalo, že letos Pražské jaro nebude. Místo aby ho v reakci na vyhlášení nouzového stavu zrušili, pořadatelé se rozhodli alespoň část akce zachránit. /.../ Podle Romana Bělora přenosy zejména koncertů soudobé hudby do budoucna otvírají spoustu možností. „Lidé, kteří by si na koncert soudobé hudby nikdy nekoupili vstupenku, jsou ochotnější zkusit to zdarma ze svých domovů,” míní. „Možná jim přijde divná nebo budou podezíraví, ale těch dvacet minut času tomu věnují.”

Alespoň jedna skladba byla navíc v digitálním provedení zajímavější. Na takzvaném Narozeninovém koncertu Pražské-

ho jara zazněla hravá variace na téma Happy Birthday, kterou festival objednal u skladatele Petra Wajšara. Původně ji měly zahrát pozvané hvězdy. Když to kvůli cestovním omezením nebylo možné, Wajšar všem rozeslal partituru a na dálku natočená vystoupení sestříhal do jediné mozaiky – a tak se na monitoru virtuálně setkali klavírista Garrick Ohlsson, mezzosopranistky Bernarda Fink a Dagmar Pecková nebo Pražákovo kvarteto a smyčcový Epoque Quartet. To neznamená, že by letošní ročník festivalu nenarazil na technická omezení. Největší problém byl s autorskými právy. Přestože organizátoři dbali, aby měli vše zajištěné, roboti kontrolující obsah Facebooku a YouTube na to nebrali ohled. A tak YouTube zablokoval záznam koncertu BBC Symphony Orchestra několik hodin předtím, než měl stream začít. Stejně tak přenos vystoupení kanadského houslisty Jamese Ehnese byl zablokován na Facebooku, protože podle algoritmů příliš připomínal jiná copyrightová provedení Bachových děl.

Pořadatelé v tom pochopitelně vidí jistou ironii. „Dnes je na internetu možné napsat, že Hitler nebyl tak zlý, a projde to. Ale když James Ehnes dvě minuty hraje Bacha podobně jako někdo jiný, hned je to zablokované,“ vrtí hlavou Roman Bělor.

Přesto má za sebou Pražské jaro ročník, který jím otřásl. Donutil tým jinak přemýšlet i pracovat, dočasně změnit celou filozofii festivalu a naučit se dovednostem, které mohou přijít vhod v příštích letech.

„Důležitá lekce zní, že nesmíme podceňovat nová média. Opravdu nejsou takovou zkázkou klasické hudby, jak to někdy vypadalo,“ ohlíží se Bělor. „Když je použijete správně, aby hrála ve váš prospěch a ne proti vám, umožňuje vám to zpřístupnit koncert lidem ze vzdálených částí světa, všem těm, kteří nemohou přijít, protože onemocní nebo protože třeba zrovna nemají peníze na lístek,“ shrnuje. „Festival se letos značně zdemokratizoval. Neměli bychom podceňovat potenciál, jaký to skýtá do budoucna.“

Cesta Pražského jara do světa sci-fi fantazií a zase zpět

5. 6. 2020, Mladá fronta DNES, Věra Drápelová

Na letošní Pražské jaro se dlouho nezapomene. Ačkoli z důvodu, který si určitě nikdo nepřál. Kolekce streamovaných koncertů, z nichž poslední se uskutečnil včera, plus několik záznamů z archivu přirozeně nenahradily klasický živý festival. Ani to zjevně nebylo smyslem letošní „alternativní“ přehlídky. Pořadatelé bezesporu chtěli vyslat signál k divákům, ale především ke svým partnerům a sponzorům – něco jako: Jsme tu stále, nevzdali jsme to, buďte i vy s námi. Lze si jen přát, aby partneři a podporovatelé zůstali, neboť Pražské jaro je Pražským jarem pouze ve svém mezinárodním kontextu, do nějž přirozeně patří i ti nejlepší z domácí scény. Letos dostali mimořádný prostor, uvádění Ondřejem Havelkou, jenž tu s větším, tu s menším úspěchem usiloval o nadhled a šarm.

Sboristé v rouškách

Udělat si dojem z výkonů na základě on-line přenosu lze jen velmi přibližně. Člověk si spíš během poslechu promýšlel, co by rozhodně chtěl slyšet naživo, u kterých programů či individuálních výkonů nejvíc litoval, že je musí sledovat na notebooku (i když některé paralelně vysílal i kanál ČT art). Rozhodně koncert Collegia 1704, při všem soucitu se sboristy v rouškách (které reprodukováný zvuk kupodivu neovlivnily), výkony v rámci večera mladých instrumentalistů, zvláště pianisty Jana Čmejly, z benefiční akce České filharmonie výstupy basisty Jana Martiníka.

A pak i příjemně bizarní příspěvek Brno Contemporary Orchestra. Příjemně bizarní jednak kvůli extatickému výkonu slovenského houslisty Milana Paľy v koncertu Pascala Dusapina, jednak proto, že se pod hlavičkou Pražského jara konal v Brně, a to nikoli v sálu, ale ve foyeru.

Dá se debatovat, zda on-line koncerty mají být jakýmsi mikropřenosem z tradičního koncertního sálu, či zda by měly usilovat o nápad, zohledňující právě daný formát. Takovým byly během koronakrizy produkce z obývacích, jenže zrovna u Pražského jara by to mohlo působit až příliš provizorně, ačkoli úvodní, byť předtočené přání k jeho narozeninám nepostrádalo vtip. Navíc ne každý umělec disponuje takovým prostorem, jaký očividně má ve své floridské rezidenci kanadský houslista James Ehnes.

Okno do budoucnosti

Ten byl jedinou zahraniční osobností z původní nabídky, jež na přehlídce v přímém přenosu vystoupila. Možná je škoda, že se nepodařilo získat aspoň krátké živé vstupy dalších hvězd, stvrzující renomé Pražského jara, ale to není výtka. Různé světové festivaly se k pandemii postavily různě, Pražské jaro udělalo v dané situaci to, co považovalo za nejlepší a co lze pokládat za důstojné.

Streamy obklopuje spousta otázek, velmi konkrétních, ale i obecnějších, jako třeba: Co se z této zatím primitivně vyhlížející formy vyvine? Kam bude směřovat technologický vývoj? Budou za sto či dvě stě let lidé stále ještě chtít poslouchat hudbu v koncertních sálech? Sci-fi fantazie jsou lákavé i znepokojující. Zatím se snad můžeme těšit na návrat do hledišť.

Závěr Pražského jara s „mahlerovským“ pozdním Beethovenem

6. 6. 2020, operaplus.cz, Jan Venclík

Celkově Pražské jaro coby první a nejvěhlasnější z našich festivalů klasické hudby splnilo svou společenskou úlohu v těžké době a připravilo kvalitní program. Je skutečně „výkladní skříň“ české (a světové) klasické hudby, platformou, kde se čeští umělci prezentují po boku věhlasných umělců zahraničních. Letos ze zcela praktických důvodů čeští hudebníci převažovali, nelze si snad ale, i při vědomí všech obtíží provázejících přípravu tohoto ročníku, stěžovat, že by to bylo na újmu kvality. Touto výkladní skříňí bylo letos umožněno nahlédnout

Katalog koncertů

do koncertních sálů a mít potěšení z výborných hudebních výkonů každému, kdo má přístup k internetu, popřípadě aspoň televizor – i tomu, kdo by za normálních okolností nemohl vynaložit peníze za vstupenky.

Koronavirová verze Pražského jara

6. 6. 2020, operaplus.cz, Helena Havlíková

Když se vedení Pražského jara ocitlo kvůli koronavirové pandemii před rozhodováním, jestli letošní ročník zrušit, nebo ho přizpůsobit restriktivním epidemiologickým opatřením, zvolilo alternativní program přenášející živě v audiovizuální podobě a zdarma dostupný prostřednictvím webu Pražského jara. Koncerty vysílá také Český rozhlas Vltava. Program doplňovaly záznamy několika koncertů předchozích ročníků Pražského jara. Hledání řešení za takto prudce eskalující a den ze dne se měnící situace nebylo pro management Pražského jara vůbec jednoduché. /.../

Při koncepci přímých přenosů Pražské jaro restriktivní opatření vůči divákům v sále využilo jako výhodu: „*Nechtěli jsme akcentovat prázdné sály, detaily v architektuře koncertních síní, chtěli jsme zprostředkovat pohled, který by za normálních okolností s diváky v sále nebyl možný. Umístit kamery přímo k hudebníkům, zapojit tzv. 'jízdy' kamer po kolejích, radikálním způsobem uchopit nasvícení koncertních síní. Nic z toho by s platícím obecenstvím v sále nebylo možné. A tak diváci Plachetkova recitálu možná ani nepostřehli, že jsme ve Dvořákově síni Rudolfiny, protože to nebylo podstatné. Podstatná byla strhující, niterně dramatická atmosféra. V tomto sehrálo klíčovou roli originální režijní pojetí Petra Václava a jeho týmu,*“ uvedl tiskový mluvčí Pražského jara Pavel Trojan Jr. /.../

Právě zkušenost přímých přenosů koncertů vede Pražské jaro k záměru i v „normálních“ časech do budoucna zachycovat několik vybraných koncertů formou audiovizuálního díla. /.../ Se skončením festivalu se dá shrnout, že alternativní streamovaná verze Pražského jara bylo za daného stavu dobré rozhodnutí – tím spíš, že šlo o jubilejní 75. ročník a tradice našeho nejstaršího festivalu klasické hudby tak nebyla přerušena. Je dobře, že se vedení festivalu nezaleklo všech restrikcí, které zpočátku byly opravdu tvrdé, nebylo vůbec jasné, jak se bude situace vyvíjet, a našlo vlastně z měsíce na měsíc díky tvořivé flexibilitě umělců, novým technologiím přenosu a internetu alespoň takovou náhradu – koronaviru navzdory. Podstatné bylo, že se alespoň touto formou koncerty uskutečnily a velmi vhodně byli vybráni tvůrci vizuální podoby koncertů. V kombinaci filmového a muzikantského citu koncert Collegia 1704 i Plachetkovu *Zimní cestu* zachytil citlivě režisér Petr Václav, mozartovský večer pak Michael Beyer. /.../

Ve všech případech šlo o naše špičkové umělce, kteří mnohokrát prokázali své mistrovství, a jejich vystoupení by rozhodně patřilo i na program „normálního“ Pražského jara.

Důstojná náhrada za festival

8. 6. 2020, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Pražské jaro letos osvědčilo mimořádnou flexibilitu a schopnost nabídnout i v improvizovaných podmínkách řadu pozoruhodných programů. Mohli jsme zažít, co umožňují moderní technologie, ale také si položit otázku, o co podstatného nás připravují. /.../

Pražskému jaru se ovšem podařilo nabídnout živě streamované koncerty všech důležitých pražských orchestrů. Video-přenosy byly originální a režiséři spolu s kameramany se mohli radovat, že jim v záběrech kamer to publikum konečně nepřekáží. Zejména *Zimní cesta* Adama Plachetky z prázdného Rudolfiny se možná zapíše do paměti svou atmosférou. Stejně tak Sukova *Meditace na chorál Svatý Václave* a *Serenáda pro smyčce* vedle Schönbergovy *Zjasněné noci* z temného Obecního domu. Byla to hudba ze stejné doby, ve které byl skvostný secesní sál postaven.

Pořadatelé dali prostor několika mladým dirigentům – vedle hvězd Jakuba Hrůši a Tomáše Netopila, jedním beethovenovským a jedním mozartovským vrcholem, to byl Jiří Rožeň s PKF, Tomáš Brauner s FOK a Robert Kružík se SOČR.

V programech se také podařilo vybrat řadu originálních komornějších kompozic, které se právě kvůli menšímu obsazení nehrají tak často. Prostor dostali mladí instrumentalisté, svůj ráz měl jak přenos Pražského jara z Brna, tak z Národního technického muzea.

Ročník byl vedle toho mimořádný tím, co vše se podařilo připomenout a zpřítomnit z bohaté festivalové historie. Začíná to už *Mou vlastí*. Jakkoli může být choulostivé uvést šest symfonických básní za sebou s šesti různými dirigenty, dramaturgům v České televizi se podařilo udělat průřez, který má svůj příběh a je sám o sobě jistou kronikou: od ještě černobílého Ančerla ve *Vyšehradu* přes Neumannovu líbeznou *Vltavu* z osmdesátých let, Kubelíkovu dramatickou *Šárku* z roku 1990, Peškovy lyrické *České luhy a háje* s Liverpoolským orchestrem či energického Bělohávkova s Orchestrem Pražské konzervatoře až po Barenboima s Vídeňskými filharmoniky.

Trochu jiný dojem zanechává *Devátá* s Leonardem Bernsteinem z roku 1990, která je k dispozici jen na festivalovém webu, protože si dirigent nepřál trvale vysílatelný záznam. Dobře věděl, proč to dělá. Když se totiž odečte zcela výjimečná atmosféra přelomového ročníku Pražského jara, slyšíme zvukově velmi rozsypané provedení a vidíme filharmoniky s děsem v očích, aby se třeba nekonečně pomalá volná věta nerozpádlá úplně. Málo platné, i charmatičtí dirigenti musejí toto dílo alespoň trochu zkoušet, *Devátá* je pro orchestr nevšední a náročné dílo a dát dohromady důstojné provedení u nás nikdy nebylo lehké.

Úctyhodné je hlavně to, kolik živých koncertů se podařilo dát dohromady a v jaké kvalitě. Pakliže pořadatelé hlásí 1,2 milionu zhlédnutí, je to potěšující výsledek a jistá satisfakce – stejně jako velká součinnost s Českou televizí a Českým rozhlasem. Ale kliknout na něco a slyšet koncert, to jsou velmi

různé věci. U streamovaných a zároveň rozhlasových a televizních koncertů se navíc těžko hledá, jaký má mít přenos celkovou tvář a „fazonu“. Poznalo se to nejvíc na moderování Ondřeje Havelky, jež bylo někde sympaticky civilní a vlídně kultivované, někde vtipné, bezprostřední, úsměvné, místy zas nadšenecky zaujaté až amatérské. A dojem se výrazně lišil podle toho, přes jaké médium jsme se právě připojili. Nikdy se nedozvíme, kolik posluchačů si alespoň jeden koncert vyslechlo od začátku do konce – a kdo si v pohodlí domova umí opravdu vytvořit soustředěnou atmosféru na nějaké hudební dílo.

Osobně mě tato podoba festivalu vede k jasnému závěru: živý zážitek, ale i nutnost se po práci obléknout do svátečního a něco hodinu a půl soustředěně poslouchat, to všechno není jen společenská záležitost. Je to zcela nenahraditelná možnost kontaktu s uměním, kterou je potřeba pěstovat a nerozměšovat ji všemožnými vedlejšími vlivy a technologiemi, jež nás tak zahlcují.

Ohlédnutí: Alternativní Pražské jaro demonstrovalo potřebu hudby a radost z ní

8. 6. 2020, ceskatelevize.cz, Jan Průša

Pražské jaro 2020 skončilo. Přes všechny změny v programu a přesun festivalu do on-line podoby byl 75. ročník povedený. Co zaujalo především, byla všudypřítomná radost z toho, že se konečně může hrát. /.../

Někdy se posluchač neubrání pocitu, že přes všechny profesionalitu doprovází některé koncerty jistá míra rutiny. Koronavirová pauza, ačkoliv byla a nadále je pro existenci hudebního prostředí silně toxická, přinesla zároveň touhu prožívat hudbu znovu naživo. Bylo to vzrušující dobrodružství s dobrým koncem – nejen pro posluchače, ale jistě i pro hudebníky. Letošní Pražské jaro tak bude zapsáno jako festival radosti z hudby. Tenhle pocit se prolínal ve všech živě odehraných koncertech, ač v tu chvíli seděla v hledišti jen hrstka posluchačů. Právě on-line přenosy na webu festivalu, případně i na obrazovkách ČT art, byly těžištěm letošního ročníku.

Pro tým Pražského jara v čele s jeho ředitelem Romanem Bělorem byla nastalá pandemie výzvou, jak se s mimořádnou situací vypořádat a nehodit ručníc do ringu. On-line akce se tedy otevřela širšímu publiku a byla zdarma; ostatně záznamy jsou nadále k dispozici na webu. Tato digitalizace hudebního provozu v přímém přenosu není realizovatelná bez dostatečného technického zázemí, kterými tuzemské festivaly většinou nedisponují. Proto se úspěch netýká jen festivalového týmu, ale širokého spektra lidí „od televize“. Vznikly díky tomu kvalitní ucelené záznamy. Stejným způsobem by mohly veřejnoprávní kamery nasnímat další ročníky a neomezovat se jen na zahájení nebo zakončení festivalu.

Živě se letos představili především čeští umělci. Ze záznamu bylo možné sledovat některé archivní perličky jako třeba elektrizující koncert České filharmonie s Leonardem Bern-

steinem z porevolučního roku 1990. Tehdy triumfálně uvedl Beethovenovu *Devátou symfonii d moll*. Zaujal i klavírní recitál Jiřího Bartoše z Festivalu Rudolfa Firkušného 2019. (Ve stejném roce Bartoš okouznil janáčkovským albem u vydavatelství Supraphon.) Třetím mimořádným záznamem z alternativního programu byl koncert za účasti legendárního klavíristy Andráse Schiffa. Ten měl být letošním rezidenčním umělcem Pražského jara. Záznam jeho koncertu s Budapešťským festivalovým orchestrem z roku 2008 sice nenahrazuje jeho osobní přítomnost v Praze, nicméně nabízí brilantní provedení *Koncertu pro klavír a orchestr g moll* Antonína Dvořáka, kterého je Schiff velkým zastáncem. Všechny tři záznamy jsou nadále ke zhlédnutí na webu Pražského jara.

Z takzvaně živých streamů zaujalo Collegium 1704 z Pražské křižovatky nebo přenos z Akademie múzických umění v Praze, kde zazářili mladí interpreti Ladislav Bilan junior, Jan Čmejla, Anna Paulová, Michal Kaňka, Eduard Kollert a Jiří Kollert. Celou paletu hlasových odstínů nabídl z Rudolfiny efektně nasvícený Adam Plachetka v *Zimní cestě* Franze Schuberta za klavírního doprovodu Davida Švece. /.../

© Pražské jaro – Petra Hájská

Svatovavřínecká koncertní sezóna – jarní řada 2020

13/2

Artemiss Trio

Jana Vychodilová – klavír
Adéla Štajnochrová – housle
Alžběta Vlčková – violoncello

Josef Suk: *Klavírní trio c moll op. 2*
Bohuslav Martinů: *Bergerettes H 275*
Antonín Dvořák: *Dumky op. 90*

5/3

Josef Somr & Jaroslav Tůma

Josef Somr – umělecký přednes
Jaroslav Tůma – cembalo, varhanní pozitiv

Johann Sebastian Bach očima Alberta Schweitzera
Hudebně-literární program s ukázkami z bachovské monografie od německého teologa, varhaníka a misionáře Alberta Schweitzera, znalce Bachova díla.

20/2

Vilém Veverka & Kateřina Englichová

Vilém Veverka – hoboj
Kateřina Englichová – harfa

Maurice Ravel: *Náhrobek Couperinův*
Alphonse Hasselmans: *La source, etuda pro sólovou harfu op. 44*
Josef Vejvoda: *Dva kusy pro hoboj a harfu*
Jan Klusák: *Priápeia pro sólový hoboj*
Claude Debussy: *Bergamská suita /výběr/*

12/3

Wihanovo kvarteto

Leoš Čepický – první housle
Jan Schulmeister – druhé housle
Jakub Čepický – viola
Michal Kaňka – violoncello
spoluúčinkoval Ivan Klánský – klavír

Ludwig van Beethoven: *Smyčcový kvartet F dur op. 14-1*
Ludwig van Beethoven: *Smyčcový kvartet F dur op. 18/1*
Robert Schumann: *Klavírní kvintet Es dur op. 44*

26/3 (zrušeno)

Adam Skoumal

Adam Skoumal – klavírní recitál

Johann Sebastian Bach/Samuil Feinberg:

Largo ze Sonáty BWV 529

Ludwig van Beethoven: *Klavírní sonáta č. 30 E dur op. 109*

Robert Schumann:

Arabeska C dur op. 18; Noveleta D dur op. 21/2

Josef Suk: *Jaro op. 22a*

Bohuslav Martinů: *Loutky I. H 137*

Adam Skoumal: *Etuda pro levou ruku; Kejkliř*

16/4 (zrušeno)

In modo camerale

Daniel Wiesner – klavír

Jana Brožková – hoboj

Ludmila Peterková – klarinet

Jaroslav Kubita – fagot

Ludwig van Beethoven: *Klavírní trio B dur op. 11*

Wolfgang Amadeus Mozart: *Divertimento č. 3 B dur KV 439b*

Felix Mendelssohn Bartholdy: *Koncertní kus č. 2 d moll op. 114*

Jaromír Dadák: *Proměny*

Francis Poulenc: *Trio pro hoboj, fagot a klavír*

2/4 (zrušeno)

Tomáš Jamník & Ivo Kahánek

Tomáš Jamník – violoncello

Ivo Kahánek – klavír

Ludwig van Beethoven: *Violoncellová sonáta č. 3 A dur op. 69*

Robert Schumann: *Tři fantazijní kusy op. 73*

Antonín Dvořák: *Klid lesa op. 68; Rondo g moll op. 94*

Bohuslav Martinů: *Violoncellová sonáta č. 3 H 340*

tranquillo

Partneři Pražského jara 2020

Partneři Pražského jara 2020

Letošní ročník Pražského jara se uskutečnil ve zcela nové podobě a v novou formu se také přetavila partnerství s veřejnými i korporátními partnery. Jsme přesvědčeni, že festivalové publikum ocenilo velkorysost našich podporovatelů, a téma společenské odpovědnosti touto dobou mimořádně rezonovalo. Děkujeme partnerům, jak s otevřenou myslí zareagovali na novou situaci.

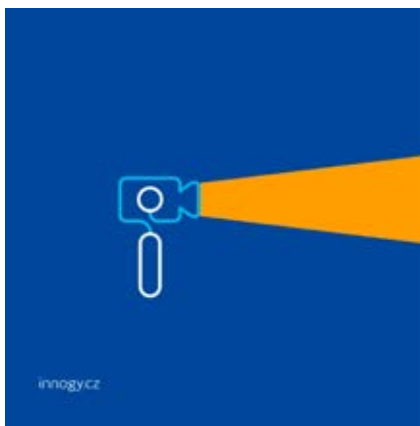
Ministerstvo kultury ČR a Hlavní město Praha

Nejdůležitější roli sehráli naše klíčoví partneři z veřejného sektoru – Ministerstvo kultury a Hlavní město Praha. Obě tradiční instituce se k nečekané situaci postavily čelem a přislíbily festivalu podporu i za nových okolností, a to za podmínky, že festivalový tým nalezne způsob, jak radost z hudby zprostředkovat i v době nouzového stavu. Právě díky Ministerstvu kultury a hlavnímu městu Praze jsme se mohli naplno vrhnout do organizace přímých přenosů na takové technologické úrovni, která odpovídá umělecké výši Pražského jara. Prezentace ministerstva kultury i hl. m. Prahy provázela veškerou outdoorovou, spotovou i tištěnou kampaň po celou dobu festivalu v České republice i v zahraničí.

innogy Česká republika a. s. partner festivalu

*„Pražské jaro naše firma podporuje již více než čtvrt století. Velice oceňuji letošní spolupráci s týmem Romana Bělora. Profesionálně přichystaná alternativní verze programu festivalu byla pro nás v innogy vynikající příležitostí komunikovat s našimi zákazníky, obchodními partnery a veřejností trochu jinak,“ řekl **Martin Chalupský**, ředitel komunikace innogy Česká republika a.s. „Rovněž nás těší, že online verze festivalu doputovala k uším posluchačů, kteří se dosud na koncert do Dvořákovy či Smetanovy síně ještě nikdy nevypravili.“*

Tradiční partner innogy přistoupil k letošní mimořádné situaci s obrovskou vstřícností. Bez jeho příspěvku by se festival nemohl konat v podobě, v jaké nakonec proběhl. Společnost innogy poskytla festivalu 80 % původně dohodnutého finančního plnění, což vedle zdrojů z veřejného sektoru představovalo nejsilnější podporu. Vizibilita byla zajištěna v kompletní outdoorové, televizní a internetové spotové kampani, v tištěné inzerci v České republice a v zahraničí.

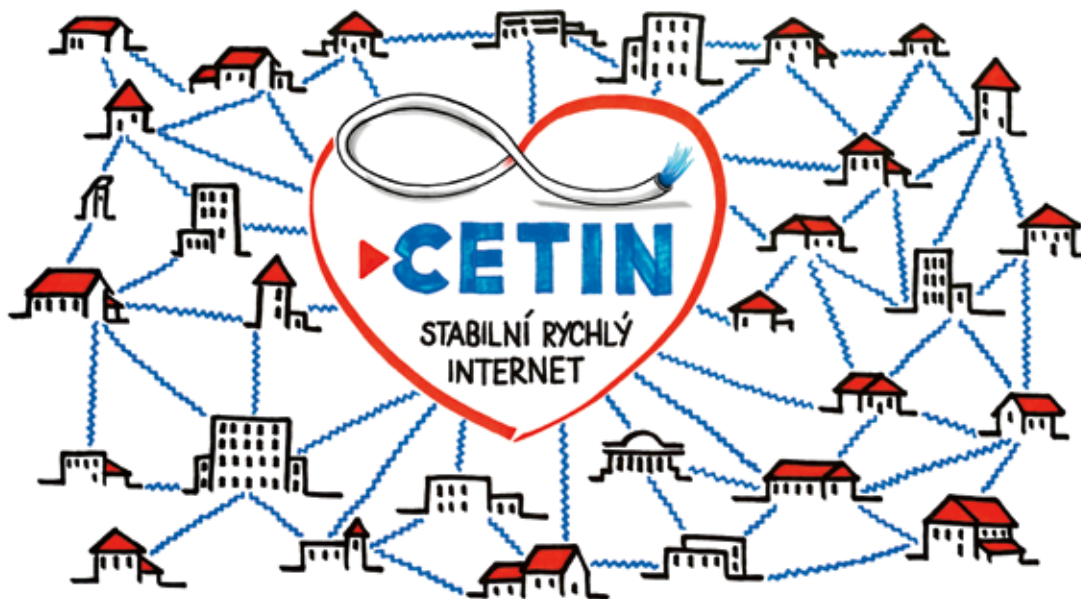

CETIN a. s.
technologický partner

Společnost CETIN se v roce 2020 stala již potřetí technologickým partnerem festivalu, což se při letošní online podobě Pražského jara projevilo jako ideální spojení. Vždyť právě díky infrastruktuře CETIN jsme měli možnost přivést umění do domácností českých i zahraničních posluchačů. I CETIN se k festivalu zachoval maximálně velkoryse a poskytl 80 % původní plánované podpory. Logo CETIN bylo přítomno v kompletní outdoorové, televizní a internetové spotové kampani, v tištěné inzerci v České republice a v zahraničí.

„Pražské jaro 2020 zůstane natrvalo zapsáno v paměti posluchačů, organizátorů, v paměti Přátel Pražského jara, jakož i veřejnosti jako velmi specifický ročník. Během dlouhé tradice festivalu od roku 1946 nedošlo nikdy k tomu, aby se festival nekonal. V situaci, kdy epidemiologická situace v Praze a prakticky v celé Evropě znemožnila konání veřejných akcí,

se vedení společnosti rozhodlo přenést festival do on-line podoby,” uvedl Michal Frankl, člen představenstva společnosti CETIN. „Bylo to správné rozhodnutí, které však mělo několik nemalých rizik. Festival, který se připravuje více než dvanáct měsíců předem, musel během velmi krátké doby několika týdnů změnit program, celkovou dramaturgii. Vedle toho musel festival počítat s konkurencí velkého množství on-line akcí nejrozumnějšího druhu. Díky dlouholeté spolupráci s Českou televizí, s Českým rozhlasem se podařilo sestavit základ programu prostřednictvím silných médií v kvalitě, která nebyla kompromisem. Tento základ pak byl doplněn dalšími koncerty streamovanými prostřednictvím internetu. Takto se zrodil první on-line festival. Patří poděkování celému týmu festivalu v čele s ředitelem Romanem Bělorem za výborný výkon. Tento ročník zůstane připomínkou mimořádné situace, přesto však bude současně důstojnou kapitolou ve festivalové historii.“

Partneři Pražského jara 2020

Česká televize

generální mediální partner

Bez České televize by byl letošní ročník nemyslitelný. Právě jejím prostřednictvím proběhly tři přímé přenosy koncertů a festivalové dění zprostředkovával každou neděli v hlavním vysílacím čase pořad Echo Pražského jara. České televizi děkujeme i za originální a velmi atraktivní vysílání úvodního koncertu, jež tvořil sestřih záznamů z několika zahajovacích koncertů festivalu s těmi nejvýznamnějšími dirigentskými osobnostmi napříč historií.

Český rozhlas

hlavní mediální partner

Tradiční mediální partner Český rozhlas je spojen s festivalem již od roku 1946. K mimořádné situaci přistoupil na úrovni odpovídající tradici – s velkorysostí a profesionálním nasazením. Rozsah a úroveň podpory byly projevem skutečného partnerství a solidarity, na které se nezapomíná! Vedle tradičních přenosů (včetně jednoho audio-vizuálního) a záznamů živých koncertů šlo o desítky záznamů z bohaté minulosti festivalu. Na vlnách Českého rozhlasu mohli posluchači zažít letošní festival skutečně zblízka.

Subterra, a. s.

partner koncertu

Stavební společnost Subterra podporuje Pražské jaro již 29 let a věrná zůstala i letos. Pražské jaro podpořila 50 % původně plánované částky a tím přispěla k vysoké kvalitě realizovaných koncertů. Logo společnosti Subterra provázelo většinu outdoorové, televizní a spotové kampaně.

Mercedes Benz

oficiální automobil

Společnost Mercedes-Benz Česká republika s.r.o. byla sice letos přítomna diskrétněji než v letech minulých, ale přesto festivalovému týmu pomohla velkoryse. Luxusní limuzíny Mercedes s vizuální prezentací Pražského jara převážely po celou dobu festivalu umělce, hudební nástroje i techniku. Bez Mercedesu by byla složitá logistika přímých přenosů ještě komplikovanější.

Mikrofony Českého rozhlasu byly přítomny na většině koncertů – Ondřej Havelka v rozhovoru s pěvcem Janem Mikuškem © Pražské jaro – Ivan Mlýl

Přímátor Zdeněk Hřib festival dle tradice zahájil, tentokrát prostřednictvím televizních kamer.

Mediální partneři

Hospodářské noviny, Harmonie, Hudební rozhledy, webové portály **KlasikaPlus, Opera PLUS** a **HIS Voice,** rozhlasové stanice **Classic Praha** a **Radio Proglas.**

Udělené záštity

Již v roce 1946 započal prezident Edvard Beneš tradici trvající desítky let – udělování prezidentské záštity Mezinárodnímu hudebnímu festivalu Pražské jaro. Navázal na ni i současný prezident Miloš Zeman, který festivalu uděluje záštitu po celou dobu trvání svého mandátu.

Tento ročník festivalu se rovněž uskutečnil pod záštitou primátora hl. města Prahy Zdeňka Hřiba.

Poděkování

Zvláštní poděkování Pražského jara za vstřícnost, pomoc a spolupráci si zaslouží následující instituce, subjekty i jednotlivci:

Mimesis Film, Operachot, Česká filharmonie, Hudební fakulta Akademie múzických umění, Pražská křižovatka, Národní technické muzeum, Národní divadlo Brno, Česká televize, Český rozhlas, BBC, Unitel GmbH & Co.KG, Leonard Bernstein Office, Inc. (Craig Urquhart), Jamie Bernstein, Sir Humphrey Burton, Craig Urquhart, 92Y Cultural and Community Center New York (Hanna Arie-Gaifman), BBC Symphony Orchestra (Paul Hughes)

Naše poděkování patří také těm, kteří se rozhodli své zakoupené vstupenky poukázat Pražskému jaru jako dar na pokrytí letošních ztrát a přípravu dalšího ročníku.

Přátelé Pražského jara

Velice si ceníme podpory, kterou každoročně vyjadřují festivalu členové Přátel Pražského jara a mecenáši. V sezóně 2019/20 nabídl klub Přátel Pražského jara svým členům řadu exkluzivních benefítů včetně setkání s těmito hosty: filmovou dokumentaristkou Olgou Sommerovou, profesorem Cyrilem Höschlem a emeritní ředitelkou Dejvického divadla Evou Kejkrtovou Měřičkovou. Díky spolupráci s Kanceláří prezidenta republiky členové mecenášského klubu nahlédli do prostor Pražského hradu, které nejsou veřejnosti běžně přístupné. Letos děkujeme obzvláště těm členům Přátel Pražského jara, kteří nám v těžké koronavirové době pomohli mimořádným finančním příspěvkem.

Nejvelkorysejší podporu poskytli Pražskému jaru mecenáška Karla Lažanská a mecenáš Ladislav Chváta.

Mezi další nejvýznamnější individuální podporovatele festivalu z řad Přátel Pražského jara patří (v abecedním pořadí) Natálie Bočorišvili, Lenka Filgasová, Petr Gross, Aleš Hahn, Renata Hochelber, Ivana Juránková, Karel Kantor, Pavel Kobes, Martin Kučera, manželé Kuršelovi, Zdeněk Motýčka (Mediform spol. s r. o.), manželé Podivínští, Marc Rubenstein, rodina Sorokinova, Marie Suková, Karel Švec a Jana Zaoralová. Uvedeni jsou pouze členové, kteří ke zveřejnění poskytli svůj souhlas.

Generální ředitel Českých center Ondřej Černý (vpravo) v rozhovoru s Romanem Bělorem, ředitelem Pražského jara

Spolupráce s Českými centry a zahraničními zastoupeními ČR

Do propagace on-line formy festivalu a především samotné distribuce živých koncertů a záznamů se v mimořádné intenzitě zapojila Česká centra a zahraniční zastoupení ČR ve světě. Prostřednictvím svých facebookových profilů tzv. crosspostovala a sdílela vybrané koncerty v komunitách, v nichž působí. Do sdílení koncertů se zapojilo všech 25 center včetně newyorského, londýnského, moskevského nebo soulského a tokijského. Koncerty se díky partnerským institucím Českých center objevily i v nabídce Edinburgh International Festival ve Velké Británii, na Ukrajině na portálech LvivOnline, Poglyad. tv, Shpalta, PravdaTUT, v profilu hudebního festivalu Kfest Sound Neo v Oděse nebo na belgických sociálních sítích Oude Muziek Festival Utrecht a Huygens Festival Voorburg. Formou sdílení zapojilo Ministerstvo zahraničních věcí všech 82 zastupitelských úřadů a 18 generálních konzulátů. Nadšená celosvětová odezva diváků a posluchačů zůstává v komentářích Facebooku a YouTube.

„Letošní 75. ročník festivalu jsme pojali jako výzvu. Pandemie masivně zasáhla také kulturu a všechny její oblasti, vážnou hudbu nevyjímaje,“ říká generální ředitel Českých center Ondřej Černý a pokračuje: „Společně s Romanem Bělorem jsme se velice rychle domluvili na i nové formě spolupráce, jejíž geneze spadá až do roku 2004. Česká centra využila všech svých on-line nástrojů a fanouškům nabídla jednotlivá vystoupení formou streamů a sdílení na sociálních sítích nebo prostřednictvím webových stránek. Ve spolupráci s partnery v teritoriích se také postarala o prezentaci této jedinečné hudební události v zahraničních destinacích.“

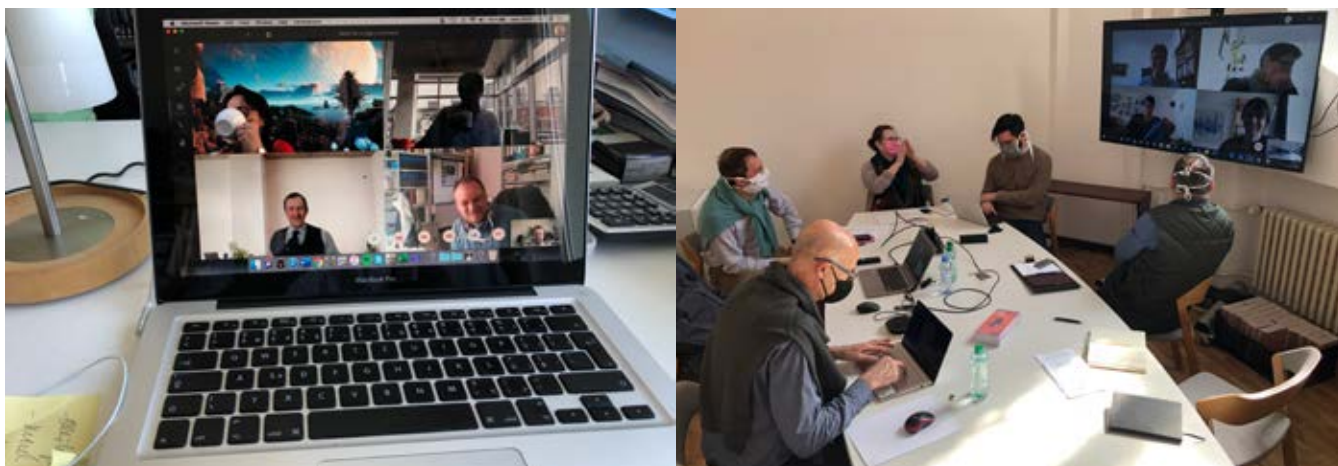

scherzando

Festivalové momenty

Festivalové momenty

Od poloviny března až do konce dubna komunikovali pracovníci Pražského jara denně prostřednictvím videokonferencí Microsoft Teams. Část týmu využívala zázemí zasedačky v kostele sv. Vavřínce.

Program alternativního Pražského jara jsme zveřejnili 5. dubna 2020.

Součástí epidemiologických opatření bylo měření tělesné teploty účinkujících i dalších pracovníků. Adam Plachetka to podstoupil několikrát.

Dirigent Tomáš Netopil a moderátor Ondřej Havelka představují program koncertu Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií – Mozart Gala.

Český rozhlas se v plné míře zhostil svého titulu Hlavního mediálního partnera a kromě propagační spotové kampaně, redakční podpory zejména v pořadu Mozaika na ČRo Vltava, vysílání archivních záznamů koncertů nabízí i osm přímých přenosů a jeden záznam. Žádné jiné médium nevěnovalo festivalu takovou pozornost. Děkujeme!

Festivalové momenty

Dirigent Tomáš Netopil využil přítomnosti našich nejlepších mozartovských pěvců a připravil program plný radosti a optimismu. Po jeho levici je Simona Šaturová, Kateřina Kněžíková, Jan Martiník, Adam Plachetka a moderátor večera Ondřej Havelka.

Roušky ušila pro účinkující Pražského jara Le Premier v Třešti, a to z neprodaných bavlněných tašek s ložiskovým výtvarným motivem.

Přítomnost kamer provázela všechny koncerty letošního festivalu.

Autor skladby na objednávku festivalu Jan Ryant Dřízal na koncertě v Janáčkově divadle v Brně.

Pro koncert Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií – Mozart Gala jsme využili špičkové technologické zázemí Rudolfiny.

Genius loci Pražské křižovatky propůjčil koncertu Collegia 1704 neopakovatelnou atmosféru.

Festivalové momenty

Tutorem programu MenART byl i člen umělecké rady festivalu, klavírista Ivo Kahánek.

Perkusionista Ladislav Bilan Jr.

Absence diváků v sále nabídla možnost pracovat u přímých přenosů s kamerovou technikou v nebývalé míře.

Provozní poradů týmu Pražského jara přerušila 12. března tisková konference vlády oznamující vyhlášení nouzového stavu. Bylo jasné, že festival se nebude moci uskutečnit v podobě, v jaké jsme ho připravili.

Filip Beneš byl mistrem zvuku téměř všech letošních koncertů.

Noblesa a nadhled moderátora Ondřeje Havelky udržovala optimistickou atmosféru za každých okolností.

Festivalové momenty

Partnerky na pódiu: Kateřina Kněžíková a Šimona Šaturová mají za sebou úctyhodný počet společných vystoupení. S dirigentem Tomášem Netopilem je pojí účinkování v Mozartových operách *La finta gardiniera* nebo *Únos ze serailu*. Foto ze zkoušky Mozart Gala v Rudolfinu.

Jednou z prvních umělkyní, které podstoupily vyšetření na přítomnost covidu, byla Hana Blažíková. Díky tomu mohla účinkovat bez roušky.

Přenosový vůz TV Noe, která vysílala koncert Brno Contemporary Orchestra v přímém přenosu. Petr Vejslík a režisér Jakub Kořínek.

Z moderního přenosového vozu CS Live bylo odvysíláno šest letošních koncertů.

Přijali jsme pozvání na „dotočnou“ po posledním přímém přenosu v produkci Mimesis Film. Zleva producent Jan Macula, ředitel Pražského jara Roman Bělou a režisér Petr Václav.

Obhlídka Národního technického muzea s režisérem přenosů Petrem Václavem (vpravo).

triste

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro

Na konci března stáli organizátoři Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro před nelehkým rozhodnutím. Kvůli pandemii se po celém světě začaly rušit kulturní akce i jiné mezinárodní soutěže, a tak vyvstala otázka, co s pražskojarní soutěží, která se měla konat v květnu v Praze v oborech klarinet a fagot.

Po důkladném zvážení všech okolností dospěli organizátoři k přesvědčení, že tento ročník soutěže není možné realizovat.

„Do Prahy mělo začátkem května přijet přibližně sto mladých hudebníků z 23 zemí světa. Vždy jsme dbali na to, aby soutěž byla spravedlivá a všem účastníkům byly zaručeny stejné podmínky. Za současné situace, kdy se po celém světě uzavírají školy a mezinárodní doprava je ochromena, nemáme možnost to zaručit. Ochrana zdraví je pro nás prioritou, proto postupujeme v souladu s nařízeními vlády navazujícími na vyhlášení nouzového stavu, abychom vedle soutěžících neohrozili ani porotce, spoluúčinkující i početný tým, jenž hladký průběh soutěže zajišťuje,“ uvedl v březnu tajemník soutěže Michal Vencl.

Současně probíhala intenzivní diskuze, zda soutěž zrušit úplně, či ji přesunout. Mezinárodních hudebních soutěží v oborech klarinet a fagot s takovým renomé, jaké má Pražské jaro, existuje po celém světě jen několik. *„Zrušením soutěže bychom vzali jedné generaci fagotistů a klarinetistů možnost zažít atmosféru velké mezinárodní soutěže,“* upřesnil Vencl. Pro velký zájem ze strany soutěžících i porotců se proto soutěžní komise rozhodla přehodnotit výběr soutěžních nástrojů pro nadcházející ročníky a letos neuskutečněné obory přesunout na rok 2022 s tím, že platí kompletní podmínky z letošního roku i výsledky předkola a věkový limit se posune na 32 let. Tak se soutěže za dva roky budou moci zúčastnit všichni soutěžící, kteří byli v letošním roce přijati do soutěže. Zároveň účast v soutěži přislíbili i všichni stávající porotci, kteří velmi podpořili myšlenku přesunutí soutěže na rok 2022.

Harmonogram soutěží se tedy změnil takto: v roce 2021 se uskuteční klání v oborech klavír a smyčcové kvarteto, v roce 2022 se uskuteční přesunutá soutěž klarinetistů a fagotistů, roku 2023 se bude soutěžit v nástrojích viola a trombon.

Plus fort que le virus

Coronavirus : refusant l'annulation, le festival du Printemps de Prague a lieu malgré tout

Par Anne Dastakian

Pražské jaro jako jeden z prvních mezinárodních festivalů v reakci na pandemii koronaviru přišlo s alternativním programem. Povšiml si toho i francouzský zpravodajský týdeník Marianne v článku, kterému vévodí nadpis: „Silnější než virus: Pražské jaro odolává zrušení a festival uskuteční navzdory všemu.“

V úvodu textu stojí: „Celá řada kulturních událostí po celém světě postupně ruší své programy. Ne tak Pražské jaro, které se rozhodlo zachovat 75. ročník navzdory nepřízní osudu. Přizpůsobilo se novým podmínkám, transformovalo se do on-line podoby a koncerty nabízí bezplatně!“

A surreal artistic photograph featuring a woman in a vibrant red, long-sleeved, floor-length dress with a ruffled hem. Instead of a head, she has the neck and scroll of a cello. She is captured in a dynamic, mid-dance pose, with one leg extended back and arms flowing. She wears dark high-heeled sandals. The background is a solid, textured orange-brown, and the floor is a lighter, smooth surface. The word "passionato" is written in a white, serif font across the center of the image.

passionato

Vizuální styl Pražského jara v roce 2020

Koncept kampaně

Při tvorbě letošní kampaně jsme si položili následující otázky:

Jakou barvu má *passionato*?

Jak asi vypadá *allegro*?

Umíte zahrát *prestissimo*?

Jak se cítíte, když se hraje *triste*?

Pražské jaro bylo v roce 2020 výletem do zázračného světa hudebního názvosloví. *Pianissimo*, *allegro*, *triste*, *maestoso* a další pojmy ožily na plakátech, inzertních plochách i video spotech a připomněly jedinečnou atmosféru hudebního zážitku, kterou za normálních okolností může zažít každý návštěvník festivalu. Tentokrát to byl však prožitek veskrze introvertní a individuální, vzhledem k letošní on-line podobě festivalu. Stačilo si sednout, zavřít oči a zaposlouchat se do tónů krásné melodie a člověk se snadno ztratil ve světě plném pestrobarevných nálad, vůní a pocitů.

Vizuální styl

Co se odehrává v posluchači při poslechu Beethovenovy *Ódy na radost*? Jak se cítí, když hraje Mozartova *Malá noční hudba*? Tempo, dynamika i výraz každé skladby, měnící se pod taktovkou dirigenta jako sled prchavých okamžiků, jsme zachytili pomocí výrazů z hudební terminologie. Obrazová složka si pohrála s lidskou představivostí a zavedla nás do surreálního světa hudebního podvědomí, kde lze potkat fantastní postavy, zosobňující různé pojmy.

Divákovi jsme hravým způsobem předestřeli, jaký barevný zážitek a škálu emocí lze při poslechu krásné hudby prožít a zároveň jsme nechali dost prostoru pro imaginaci a přemýšlení o možných významových vrstvách. Taktéž jsme se snažili nabourat vnímání klasické hudby jako něčeho strnulého a těžkého na poslech, a tím přilákat i další diváky, což letos bylo ještě akcentované snadnou dostupností díky netradiční podobě festivalu. Svěží vyznění kampaně jsme podpořili bezpatkovým písmem Cera Pro a jako doplňkové, expresivní písmo pro dotvoření charakteristického vzhledu je zvolen SangBleu Kingdom.

Na podobě Pražského jara se podílel tým ve složení: Jana Vinklerová, Petr Huml, Václav Machurka a Martin Hanyš z pražského studia Formata. Autorem TV spotu byl stejně jako loni Jan Kokolia.

Vizuální styl Pražského jara v roce 2020

Premium Reseller

Kiehl's 1851

A
B

Můstek

FINEST

JCDecaux

MLADŠÍ VZHLED
DÍKY VITAMINU C

NAKUPUJTE NA
WWW.KIEHL.CZ

allegro

Pražské jaro
u vás doma!

7/5—4/6/2020

7% programové podrobnosti

Koncerty

DOPRAVNÍ PLÁN Z DRUHÉ STRANY

TRAFFIC MA

senior

con grazia

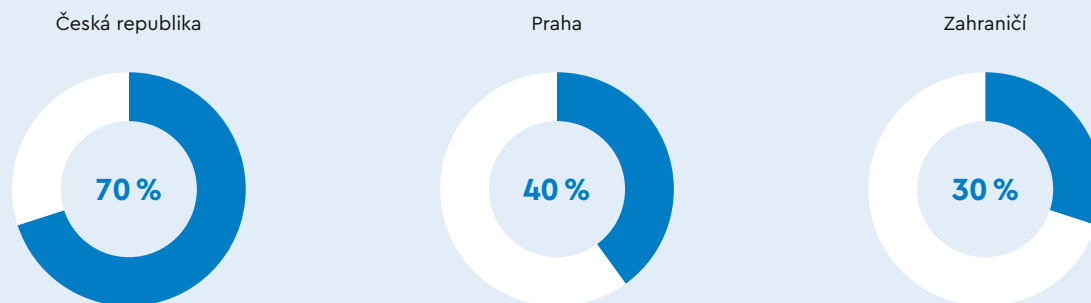
Webové statistiky a monitoring médií

Webové statistiky

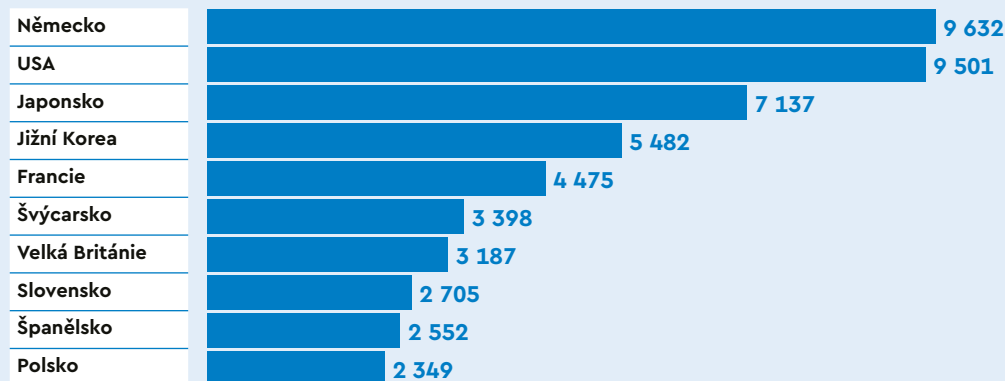
Návštěvnost webu

Návštěvnost webu dle regionu

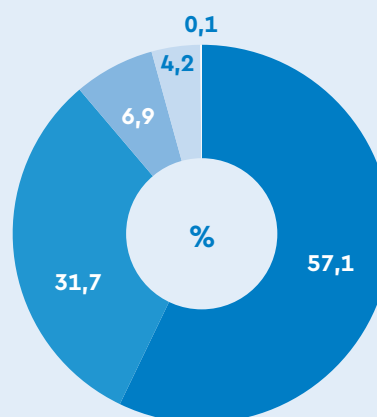
Návštěvnost ze zahraničí dle zemí

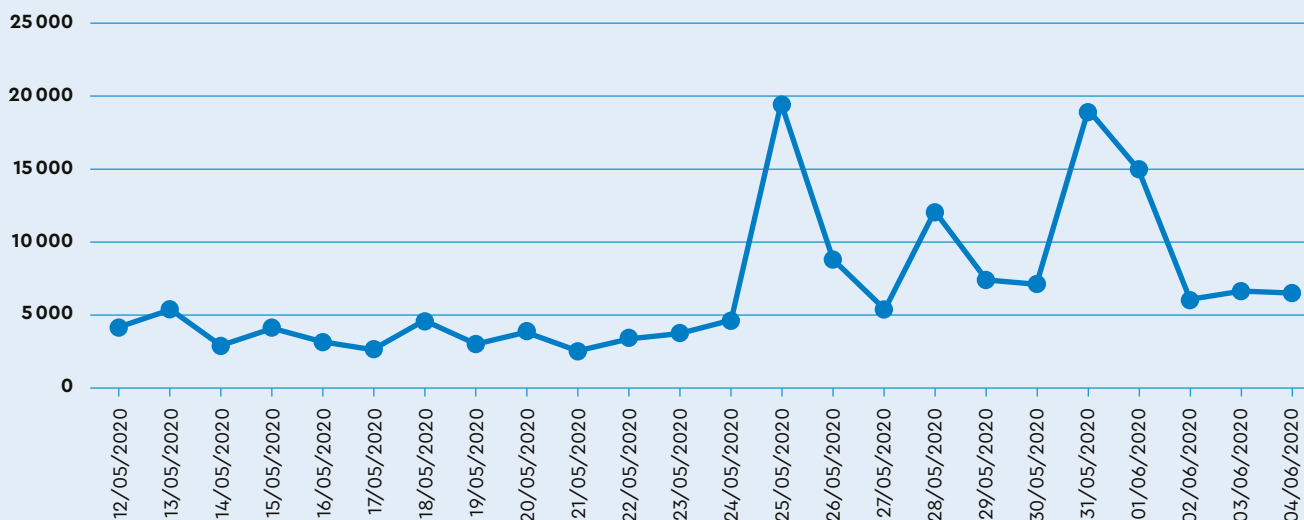
Sledování a poslech přenosů na YouTube kanálu Pražského jara dle typu zařízení

- PC/notebook
- mobilní telefon
- tablet
- TV
- Herní konzole

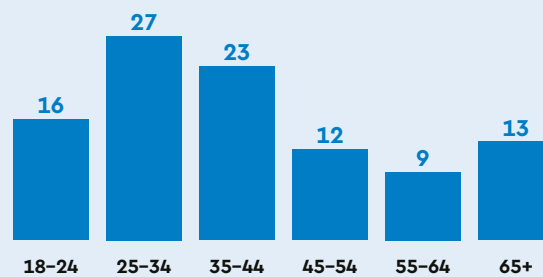
Zdroj: YouTube, 12. 5. – 4. 6. 2020

Vývoj denního počtu zobrazení přenosů na YouTube kanálu Pražského jara

Věk diváků přenosů na YouTube kanálu Pražského jara (v %)

Zdroj: YouTube, 12. 5. – 4. 6. 2020

Monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
1	01/11/2019	Klasicko-romantický repertoár už nestačí	Lidové noviny
2	12/11/2019	Pražské jaro 2020 zahájí Berlínští filharmonikové, před Mou vlastní zazní mimořádně Mahler	casopisharmonie.cz
3	12/11/2019	Jubilejní Pražské jaro zahájí Berlínští filharmonici	tyden.cz
4	12/11/2019	Pražské jaro 2020	classicpraha.cz
5	12/11/2019	Všechno nejlepší, popřeje festival Pražské jaro sobě i Beethovenovi	ceskatelevize.cz
6	12/11/2019	Pražské jaro neotevře Má vlast. Berlínští filharmonici uvedou Mahlera	idnes.cz
7	12/11/2019	75. Pražské jaro zahájí 7. 5. Berlínští filharmonikové	klasikaplus.cz
8	12/11/2019	Jubilejní Pražské jaro mimořádně zahájí Berlínská filharmonie s Kyrilem Petrenkem	operaplus.cz
9	12/11/2019	Události v kultuře, 12. 11. 2019	ČT D: / ČT Art
10	13/11/2019	Pražské jaro mimořádně zahájí Berlínští filharmonici	Hospodářské noviny
11	13/11/2019	Pražské jaro láká na hosty z Berlína	Metro
12	13/11/2019	Pražské jaro začne dříve a Mahlerem	Mladá fronta DNES
13	13/11/2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2020	operaplus.cz
14	13/11/2019	Pražské jaro 2020 ve znamení oslav: Program festivalu	operaplus.cz
15	15/11/2019	Soutěž Pražského jara zeštíhlí	klasikaplus.cz
16	18/11/2019	Pražské jaro 2020 ve znamení oslav	scena.cz
17	19/11/2019	Pražské jaro s Berlínskými filharmoniky	Lidové noviny
18	20/11/2019	Pražské jaro s Berlínskou filharmonií i Alem Di Meolou	Právo
19	20/11/2019	Pražské jaro s Berlínskou filharmonií i Alem Di Meolou	novinky.cz
20	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Pražský deník
21	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Hradecký deník
22	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Plzeňský deník
23	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Boleslavský deník
24	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Ústecký deník
25	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Moravskoslezský deník
26	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Havlíčkobrodský deník
27	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Olomoucký deník
28	21/11/2019	Pražské jaro v rytmu jazzu	Brněnský deník
29	25/11/2019	Dárek k narozeninám Pražského jara	Haló noviny
30	04/12/2019	Componere, čili dávat dohromady	hisvoice.cz
31	10/12/2019	Pražské jaro vydá archivní poklady	Lidové noviny
32	11/12/2019	Ponoření do hudby	iHNed.cz
33	11/12/2019	Vystoupat na violoncellový Everest	iHNed.cz
34	11/12/2019	Kremer zahraje Pärta i Weinberga	iHNed.cz
35	11/12/2019	Beethoven ani Bach se neomrzí	iHNed.cz
36	11/12/2019	Reflektovat tradici a žít současností	Hospodářské noviny
37	11/12/2019	Kouzlo vídeňského zvuku	Hospodářské noviny
38	11/12/2019	Kremer zahraje Pärta i Weinberga	Hospodářské noviny
39	11/12/2019	Ponoření do hudby	Hospodářské noviny
40	11/12/2019	Beethoven ani Bach se neomrzí	Hospodářské noviny
41	11/12/2019	Vystoupat na violoncellový Everest	Hospodářské noviny
42	12/12/2019	Předprodej vstupenek na Pražské jaro tradičně provází velký zájem	operaplus.cz
43	12/12/2019	Pražské jaro čekají k výročí velké změny. Festival nezahájí Má vlast, mění se i vizuální podoba	irozhlas.cz
44	12/12/2019	V 10 hodin dopoledne začal předprodej vstupenek na sedmdesátý pátý ročník festivalu Pražské jaro	ČRo Radiožurnál
45	12/12/2019	Dnes začal předprodej vstupenek na hudební festival Pražské jaro	ČRo Plzeň
46	12/12/2019	Dnes začal předprodej vstupenek na hudební festival Pražské jaro	ČRo Region, Středočeský kraj
47	13/12/2019	Lístky na Pražské jaro rychle mizí	Právo

#	datum	název článku	zdroj
48	13/12/2019	Pražské jaro čekají k výročí velké změny. Festival nezahájí Má Vlast, mění se i vizuální podoba	stalosed.cz
49	14/12/2019	O Pražské jaro je zájem	Hradecký deník
50	14/12/2019	O Pražské jaro je zájem	Pražský deník
51	14/12/2019	O Pražské jaro je zájem	Ústecký deník
52	14/12/2019	Dlouho budovaná tradice. Proč se Berlínští filharmonikové drží na špici popularity	aktualne.cz
53	14/12/2019	Dlouho budovaná tradice. Proč se Berlínští filharmonikové drží na špici popularity	stalosed.cz
54	16/12/2019	Dárkomat – Tipy na dárky na poslední chvíli	Týdeník Rozhlas
55	16/12/2019	Zahájen prodej vstupenek na Pražské jaro	scena.cz
56	17/12/2019	Před Vánoci jde Jaro na dračku	Lidové noviny
57	18/12/2019	Pohledem Petra Vebera (14)	klasikaplus.cz
58	18/12/2019	V květnu se na soutěž Pražského jara sjedou do Prahy hudebníci ze 42 zemí	casopisharmonie.cz
59	18/12/2019	Do soutěže Pražského jara přišlo téměř 400 přihlášek	klasikaplus.cz
60	19/12/2019	V květnu se do Prahy sjedou mladí hudebníci ze 42 zemí	operaplus.cz
61	21/12/2019	Téměř 400 přihlášek na Pražské jaro	Právo
62	22/12/2019	Houslista Kremer v Praze zahraje Pärta a Weinberga, politiku nevynechá	aktualne.cz
63	22/12/2019	Houslista Kremer v Praze zahraje Pärta a Weinberga, politiku nevynechá	stalosed.cz
64	23/12/2019	V květnu se do Prahy sjedou mladí hudebníci	scena.cz
65	25/12/2019	Komentář Jany Kunštekové: Odnárodňování začíná odbouráváním tradic	prima.iprima.cz
66	25/12/2019	Odnárodňování začíná odbouráváním tradic	pravyp prostor.cz
67	25/12/2019	Odnárodňování začíná odbouráváním tradic	pravdive.eu
68	25/12/2019	Václav Luks: Vznikla komunita zapříisáhlých milovníků Zelenkovy hudby	klasikaplus.cz
69	27/12/2019	Spojit dokonalost s dětskou nevinností. Na Pražském jaru vystoupí klavírista Schiff	aktualne.cz
70	27/12/2019	Spojit dokonalost s dětskou nevinností. Na Pražském jaru vystoupí klavírista Schiff	stalosed.cz
71	28/12/2019	Dorazí desperát Cave, něžná Dion a klasici Iron Maiden	Mladá fronta DNES
72	28/12/2019	Malí lidé s velkým talentem	Magazín Víkend DNES
73	29/12/2019	Vážná hudba 2020: Bude to rok ve znamení Beethovena a návštěvy z Berlína	idnes.cz
74	29/12/2019	Vystoupat na violoncellový Everest. Weilersteinová v Praze zahraje Bachovy suity	aktualne.cz
75	29/12/2019	Vystoupat na violoncellový Everest. Weilersteinová v Praze zahraje Bachovy suity	stalosed.cz
76	30/12/2019	Návraty i vytožené české debuty	Lidové noviny
77	31/12/2019	Rok 2020: Diáře hudebních fanoušků se plní. Čekají je návraty i vytožené české debuty	lidovky.cz
78	31/12/2019	Pražské jaro i Dvořákova Praha připomenou Beethovenovo výročí	tyden.cz
79	03/01/2020	Pohledem Petra Vebera (16)	klasikaplus.cz
80	07/01/2020	Přehled: Události, které lze v roce 2020 marketingově využít	mediaguru.cz
81	07/01/2020	Co přinese rok 2020: neočekávanější a nejvyhledávanější akce i festivaly	kudyznudy.cz
82	09/01/2020	Al Di Meola v květnu vystoupí na Pražském jaru	protisedi.cz
83	10/01/2020	Kouzlo vídeňského zvuku. Na Pražské jaro přijedou symfonikové z rakouské metropole	aktualne.cz
84	10/01/2020	Kouzlo vídeňského zvuku. Na Pražské jaro přijedou symfonikové z rakouské metropole	stalosed.cz
85	10/01/2020	Jakub Hrůša: Svými muzikanty jsem uchvácen	casopisharmonie.cz
86	15/01/2020	Al Di Meola vystoupil z jazzové ulity. Kytarový hrdina přijede do Prahy	aktualne.cz
87	16/01/2020	Al Di Meola vystoupí na Pražském jaru	fullmoonzine.cz
88	20/01/2020	Zaostřeno na Ludwiga van Beethovena	Týdeník Rozhlas
89	22/01/2020	Nadační fond Magdaleny Kožené zve potřetí do stipendijní akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	superrodina.cz
90	22/01/2020	Devět domácích želízek na Soutěži Pražského jara	klasikaplus.cz
91	22/01/2020	Na soutěž Pražského jara se opět sjedou mladí hudebníci z celého světa	operaplus.cz
92	23/01/2020	Nadační fond Magdaleny Kožené zve potřetí do stipendijní akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	cysnews.cz
93	23/01/2020	Soutěž Pražského jara 2020	classicpraha.cz
94	23/01/2020	Nadační fond Magdaleny Kožené zve potřetí do akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	operaplus.cz
95	23/01/2020	Stipendijní akademie MenART otevírá možnost přihlášek do dalšího ročníku	divadlo.cz
96	23/01/2020	Stipendijní akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ se otevírá potřetí	casopisharmonie.cz
97	24/01/2020	Na Pražské jaro přijede téměř stovka mladých hudebníků	tyden.cz
98	24/01/2020	Nadační fond Magdaleny Kožené zve potřetí do stipendijní akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	prazsky-zpravodaj.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
99	27/01/2020	Pražské jaro přiláká stovku soutěžících	Mladá fronta DNES
100	27/01/2020	Pražské jaro soutěží ve fagotu a klarinetu	proglas.cz
101	27/01/2020	Grammy 2020: překvapivé i nepřekvapivé výsledky cen v kategoriích klasické hudby a jazzu	ČRo – vltava.cz
102	27/01/2020	Do Prahy se sjedou mladí hudebníci z celého světa	scena.cz
103	27/01/2020	Harmonie 2/2020	muzikus.cz
104	28/01/2020	Upoutávka na únorové číslo	hudebnirozhledy.cz
105	29/01/2020	Harmonie 2/2020	casopisharmonie.cz
106	30/01/2020	Oktáva: Jiří Rožeň	proglas.cz
107	31/01/2020	Přihlášky – stipendijní akademie MenART	tanecnimagazin.cz
108	01/02/2020	Kožená nezištně podporuje ZUŠky!	divadelni-noviny.cz
109	02/02/2020	Hudební vzhledy 02/2020	scena.cz
110	06/01/2020	Hudební festival Pražské jaro představil program	Hudební rozhledy
111	06/01/2020	Pražské jaro 2020 ve znamení oslav	Hudební rozhledy
112	06/01/2020	Noví pěvci z Karlových varů	Hudební rozhledy
113	06/01/2020	Editorial	Hudební rozhledy
114	03/02/2020	Na MHS Pražské jaro se přihlásilo 384 hráčů	Hudební rozhledy
115	13/02/2020	Soutěž Pražské jaro nově udělí speciální cenu Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové pro nejúspěšnějšího laureáta	hudebnirozhledy.cz
116	14/02/2020	Cena Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové	classicpraha.cz
117	14/02/2020	Cena Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové	classicpraha.cz
118	17/02/2020	Lukáš Sommer na Classic Praha	classicpraha.cz
119	19/02/2020	Dirigent Robert Kružík v debutu se Slovenskou filharmonií	tojesenzace.cz
120	17/02/2020	Lukáš Sommer na Classic Praha	classicpraha.cz
121	20/02/2020	Obrovský úspěch! Mladý dirigent Robert Kružík v debutu se Slovenskou filharmonií	aplusin.cz
122	24/02/2020	Garrick Ohlsson exkluzivně na Classic Praha	classicpraha.cz
123	29/02/2020	Pět zimně-jarních výletů za hudbou: do Plzně, Pardubic či do Trutnova	kudyznudy.cz
124	01/03/2020	Novinkou soutěže Pražské jaro bude Cena Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové	klasikaplus.cz
125	02/03/2020	Zrušení Pražského jara je krajní varianta, říká ministr kultury Zaorálek	zpravy.iDNES.cz
126	04/03/2020	Pavel Šnajdr: Jako interpreti jsme vlastně takoví kurýři	hisvoice.cz
127	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 9
128	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 5
129	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 6
130	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha centrum
131	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 4
132	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 8
133	06/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	Naše Praha 10
134	05/03/2020	Bude Pražské jaro?	ČT 24
135	07/03/2020	Dívčí Mozart Nora Lubbadová: Doktoři bolí, ale hudba hladí!	nasepraha.cz
136	09/03/2020	Zítra začíná tříletý edukační projekt ČF	classicpraha.cz
137	09/03/2020	Hráči České filharmonie budou dávat v Londýně masterclass, studenti se pak připojí na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
138	09/03/2020	Čeští filharmonici povedou mistrovské kurzy na Královské hudební akademii v Londýně	operaplus.cz
139	10/03/2020	Na skvělém koncertu skvělý přírůstek	klasikaplus.cz
140	10/03/2020	Kvůli koronaviru se ruší a přesouvají kulturní akce v Česku. Podívejte se na aktualizovaný přehled	lidovky.cz
141	10/03/2020	Pořadatelé zrušili Febiofest a přerušili Jeden svět. Některá kina snižují kapacitu sálů na 99 míst	irozhlaz.cz
142	10/03/2020	Akce jenom pro 99 lidí, jinde kina a divadla ruší vše. Likvidace, kritizuje Hrušínský	aktualne.cz
143	10/03/2020	Ruší se premiéry filmů, zavírají divadla, jiné akce se přesouvají	halonoviny.cz
144	10/03/2020	Českým kinům hrozí kvůli koronaviru ztráta 100 milionů měsíčně	zlinsky.denik.cz
145	10/03/2020	Českým kinům hrozí kvůli koronaviru ztráta 100 milionů měsíčně	prostejovsky.denik.cz
146	10/03/2020	Českým kinům hrozí kvůli koronaviru ztráta 100 milionů měsíčně	slovacky.denik.cz
147	10/03/2020	Českým kinům hrozí kvůli koronaviru ztráta 100 milionů měsíčně	vyskovsky.denik.cz
148	11/03/2020	Měli raději zakázat všechno	Mladá fronta DNES
149	11/03/2020	Koronavirus zavírá i malé sály. Vstupné lidem vrátí	Metro

#	datum	název článku	zdroj
150	11/03/2020	Obnova dřevěné podlahy v Obecním domě, Smetanova síň	Domo
151	12/03/2020	Pořadatelé odkládají prezentace, utlumují reklamní kampaně	klasikaplus.cz
152	13/03/2020	Dobré věci si hýčkejme	Pátek Lidových novin
153	13/03/2020	Nemusí přežít ani velcí hráči, klubům hrozí likvidace. Umělci žádají pomoc, aby přečkali nouzový stav	denikn.cz
154	14/03/2020	Epidemie koronaviru dopadla na svět klasické hudby v Česku i v zahraničí	hudebnirozhledy.cz
155	16/03/2020	Roman Bělor na Classic Praha	classicpraha.cz
156	19/03/2020	Ženy se umí postavit i před velké orchestry	halonoviny.cz
157	20/03/2020	Důležitý je respekt, říká mladý dirigent Janáčkovy opery	Mladá fronta DNES
158	20/03/2020	Rušení festivalů	ČT 1
159	23/03/2020	Mezinárodní soutěž PJ se neuskuteční	classicpraha.cz
160	23/03/2020	Mezinárodní soutěž Pražského jara letos nebude	casopisharmonie.cz
161	23/03/2020	Soutěž Pražského jara se letos ruší, o festivalu se rozhodne	radio.cz
162	23/03/2020	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2020 odvolána	klasikaplus.cz
163	23/03/2020	Mezinárodní soutěž Pražského jara se neuskuteční	operaplus.cz
164	24/03/2020	Svatá Cecilie triumfuje nad virem	Lidové noviny
165	24/03/2020	Koronavirus v Česku: Kdy se opět povolí koncerty a otevrou kina?	eurozpravy.cz
166	24/03/2020	Umělci se bojí ozvat, potřebují pomoc jako všichni, říká dirigent Collegia 1704	aktualne.cz
167	24/03/2020	Upoutávka na dubnové číslo	hudebnirozhledy.cz
168	24/03/2020	Mezinárodní soutěž Pražského jara se neuskuteční	hudebnirozhledy.cz
169	24/03/2020	Mrazivé kouzlo spícího města. Podívejte se, jak vypadá Praha bez lidí	blesk.cz
170	26/03/2020	Nejisté festivalové léto. KVIFF či Colours ohrožují vládní opatření i zavřené hranice	echo24.cz
171	27/03/2020	Robert Kružík: Psychologie, pedagogika a empatie k hráčům	klasikaplus.cz
172	28/03/2020	Zelenka vám zatne osten přímo do srdce	Lidové noviny
173	29/03/2020	Zemřel polský skladatel Penderecki, šel od avantgardy k polyfonii	aktualne.cz
174	29/03/2020	Zemřel Krzysztof Penderecki. Skladatel, který vstřebal všechno, co se kdy v hudbě stalo	ČRo – vltava.cz
175	29/03/2020	Zemřel Krzysztof Penderecki	divadelni-noviny.cz
176	30/03/2020	Nekrolog: Penderecki byl samorost, jeho duchovní dramata nešlo sledovat nezúčastněně	aktualne.cz
177	30/03/2020	Velikán polské nové vlny	Lidové noviny
178	30/03/2020	Nekrolog: Penderecki byl samorost, jeho duchovní dramata nešlo sledovat nezúčastněně	stalosedet.cz
179	30/03/2020	Zemřel polský hudební skladatel Krzysztof Penderecki	divadlo.cz
180	29/03/2020	Odešel Krzysztof Penderecki. Skladatel, který vstřebal všechno, co se kdy v hudbě stalo	ČRo – vltava.cz
181	30/03/2020	Harmonie 4/2020	muzikus.cz
182	30/03/2020	Harmonie 4/2020	casopisharmonie.cz
183	30/03/2020	Zelenkova imaginární Missa 1724 ožívá na novém CD Collegia 1704	casopisharmonie.cz
184	30/03/2020	Soutěž Pražského jara se neuskuteční	scena.cz
185	30/03/2020	Hudební rozhledy 04/2020	scena.cz
186	30/03/2020	Dagmar Pecková: Praha je nejkrásnější město na světě	Vaše 6
187	31/03/2020	Penderecki byl avantgardista, kterého neznali jen znalci	Deník N
188	31/03/2020	Artalk.cz	artalk.cz
189	31/03/2020	Byl bych zdemoloval celý orchestr. Co říkal Penderecki o hudbě, stromech a Bohu	aktualne.cz
190	31/03/2020	Pražské jaro uspiší soutěž v oborech fagot a klarinet už na rok 2022	klasikaplus.cz
191	31/03/2020	Vždy věděl, kde má stát. Krzysztof Penderecki byl avantgardista, kterého neznají jen znalci	denikn.cz
192	01/04/2020	Tojesenzace.cz	tojesenzace.cz
193	02/04/2020	Stipendijní akademie MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele prodlužuje odevzdání přihlášek do 30. dubna	ceskenovinky1.eu
194	02/04/2020	Maestro Philippe Herreweghe na Pražském jaru	Hudební rozhledy
195	02/04/2020	Hudební svět zasáhla opatření proti šíření koronaviru	Hudební rozhledy
196	02/04/2020	Hudba v Praze	Hudební rozhledy
197	02/04/2020	Světověznámý belgický dirigent	Hudební rozhledy
198	05/04/2020	Festival Pražské jaro se kvůli opatřením proti šíření koronaviru letos uskuteční on-line. Organizátoři připravují desítku živě přenášených koncertů	aktualne.cz
199	05/04/2020	Pražské jaro se letos uskuteční on-line. Deset koncertů bude k dispozici zadarmo	lidovky.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
200	05/04/2020	Pražské jaro se letos uskuteční kvůli koronaviru on-line	operaplus.cz
201	05/04/2020	Pražské jaro bude. Ale alternativně	casopisharmonie.cz
202	05/04/2020	Pěťasedmdesátý ročník se kvůli pandemii uskuteční jen alternativně	klasikaplus.cz
203	05/04/2020	Festival Pražské jaro bude letos on-line, chystá se deset koncertů	eurozpravy.cz
204	05/04/2020	Pražské jaro 2020 – aktuálně	classicpraha.cz
205	05/04/2020	Pražské jaro bude letos kvůli koronaviru on-line. Zdarma nabídne desítku koncertů	ceskatelevize.cz
206	05/04/2020	Pražské jaro nebude. A co Vánoce ...?	klasikaplus.cz
207	05/04/2020	Pražské jaro bude letos kvůli koronaviru on-line. Zdarma nabídne desítku koncertů	ceskatelevize.cz
208	05/04/2020	Pražské jaro se letos uskuteční on-line. Živě se bude přenášet deset koncertů	aktualne.cz
209	05/04/2020	Pražské jaro letos proběhne v alternativní podobě. Plánuje deset živě přenášených koncertů	informuji.cz
210	05/04/2020	Zrušené akce	ČT 1
211	06/04/2020	Covid-19 aktuálně	Aha!
212	06/04/2020	Pražské jaro se letos uskuteční v online podobě	Mladá fronta DNES
213	06/04/2020	Pražské jaro bude	Metro
214	06/04/2020	Pražské jaro kvůli koronaviru nebude. Nahradí ho virtuální koncerty	kultura.iDNES.cz
215	06/04/2020	Festival Pražské jaro se letos uskuteční online. Deset koncertů diváci uvidí zdarma	prazskadrba.cz
216	06/04/2020	Pražské jaro bude jen na internetu	novinky.cz
217	06/04/2020	Pražské jaro 2020 se uskuteční v alternativní podobě	divadlo.cz
218	06/04/2020	Pražské jaro 2020 se letos uskuteční v alternativní podobě	kudyznudy.cz
219	06/04/2020	Roman Bělor: Nemůžu se bát něčeho, co nelze ovlivnit	casopisharmonie.cz
220	06/04/2020	Online Pražské jaro 2020	atlasceska.cz
221	06/04/2020	Umělci se z divadel a koncertních sálů přesunuli na internet	radio.cz
222	06/04/2020	MenART odevzdání přihlášek	scena.cz
223	06/04/2020	Roman Bělor: Pražské jaro se nevytratí z veřejného prostoru. Nechceme rezignovat.	klasikaplus.cz
224	06/04/2020	Pražské jaro 2020 se uskuteční v alternativní podobě	hudebnirozhledy.cz
225	06/04/2020	Informační servis	respekt.cz
226	06/04/2020	Mimořádná opatření dopadla tvrdě i na hudebníky, kteří se živí klasickou hudbou	ČRo Radiožurnál
227	07/04/2020	Festival Pražské jaro bude online	Právo
228	07/04/2020	Tipy klasická hudba	Xantypa
229	07/04/2020	Pražské jaro letos viruvzdorné	Lidové noviny
230	07/04/2020	Velký festival, či malý seriál? Co má teď přednost	Mladá fronta DNES
231	07/04/2020	Anna Paulová	Xantypa
232	07/04/2020	MenART prodlužuje odevzdání přihlášek	mistnikultura.cz
233	07/04/2020	Pražské jaro 2020 se uskuteční v alternativní podobě	play.cz
234	08/04/2020	Pražské jaro 2020 se uskuteční v alternativní podobě	ceskesbory.cz
235	08/04/2020	Pražské jaro 2020 se uskuteční v alternativní podobě	protisedi.cz
236	08/04/2020	Ze sbírky Radka Baboráka bylo mezi hudebníky na volné noze rozděleno už 440 tisíc korun	mistnikultura.cz
237	09/04/2020	Velký přehled kulturních akcí: festivaly zatím vyčkávají, filharmonie zahraje nejdřív v červnu	irozhlaz.cz
238	09/04/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: Cirk la Putyka v ulicích či online koncert Iva Kahánka	irozhlaz.cz
239	10/04/2020	David Mareček: Kultura teď prokazuje svoji životaschopnost i význam	klasikaplus.cz
240	10/04/2020	Ohrožené festivaly všech žánrů se spojily a založily internetové rádio	lidovky.cz
241	10/04/2020	České festivaly a pořadatelé koncertů v karanténě spustili internetové rádio	aktualne.cz
242	11/04/2020	Z Lysé nad Labem do Carnegie Hall	nymbursky.denik.cz
243	11/04/2020	Zpátky v koncertních sálích: Podzim s PKF – Prague Philharmonia	operaplus.cz
244	11/04/2020	Koronavirus zrušil spoustu sportovních i kulturních akcí	ČT 1
245	12/04/2020	Komentář: Velký festival, nebo malý seriál? Co má teď přednost	kultura.iDNES.cz
246	12/04/2020	Komentář: Velký festival, nebo malý seriál? Co má teď přednost	zpravy.iDNES.cz
247	14/04/2020	Pražské jaro v alternativní podobě	proglas.cz
248	14/04/2020	Agentura CzechTourism zveřejnila přehled kulturních eventů k jednání o partnerství na letošní rok	czechtourism.cz
249	14/04/2020	Velký přehled kulturních akcí: festivaly zatím vyčkávají, filharmonie zahraje nejdřív v červnu	irozhlaz.cz
250	14/04/2020	Jednou větou	Divadelní noviny
251	15/04/2020	Kupte si „nic“ a zachraňte tak svůj klub	Lidové noviny

#	datum	název článku	zdroj
252	15/04/2020	Velký přehled kulturních akcí: festivaly zatím vyčkávají, filharmonie zahraje nejdřív v červnu	irozhlaz.cz
253	15/04/2020	Kupte si vzduch a zachraňte tak svůj klub či divadlo. Češi mohou „zajít“ na neexistující vystoupení	lidovky.cz
254	16/04/2020	Festivaly a pořadatelé hudebních akcí se spojili v jedno rádio. Vysílá napříč žánry	kulturne.com
255	16/04/2020	Prahu rozezní koncerty ve vnitroblocích	praha.eu
256	16/04/2020	Pražské jaro online. Organizátoři připravují deset živě přenášovaných koncertů	Náš region
257	16/04/2020	Pražské jaro online. Organizátoři připravují deset živě přenášovaných koncertů	Náš region Příbramsko
258	17/04/2020	Rozhovor s Davidem Marečkem, generálním ředitelem České filharmonie	ČRo Dvojka
259	18/04/2020	Třeštková: Projekt Hrajeme do oken pomáhá umělcům, kteří přišli o výdělek	parlamentnilisty.cz
260	18/04/2020	Kultura v karanténě: Koncerty, čtení i duchovno on-line	prazskadrba.cz
261	19/04/2020	Pražské jaro on-line: Alternativní program zveřejněn	operaplus.cz
262	19/04/2020	On-line edice Pražského jara nabírá kontury, podívá se i do Brna	casopisharmonie.cz
263	19/04/2020	Alternativní Pražské jaro 2020	classicpraha.cz
264	19/04/2020	Pražské jaro online: živé koncerty i legendární záznamy	klasikaplus.cz
265	19/04/2020	Základní umělecké školy se přesunuly do online světa; ZUŠ Open přichází s otevřeným termínem až do podzimu	pardubice.cz
266	20/04/2020	Koronavirus na vážné notě	Marketing & Media
267	20/04/2020	Václav Luks živě na Classic Praha	classicpraha.cz
268	20/04/2020	Na programu Pražského jara je jedenáct koncertů	barrandov.tv
269	20/04/2020	Pražské jaro nabídne jedenáct koncertů	tyden.cz
270	20/04/2020	Pražské jaro on-line	scena.cz
271	20/04/2020	Alternative Prague Spring music festival will stream 11 concerts for free	allpraha.com
272	20/04/2020	Pražské jaro on-line	scena.cz
273	20/04/2020	Pražské jaro on-line	hudebnirozhledy.cz
274	20/04/2020	Pražské jaro nabídne alternativní program, všech jedenáct koncertů bude k vidění online	irozhlaz.cz
275	20/04/2020	Pražské jaro online. Organizátoři připravují deset živě přenášovaných koncertů	Vaše 1
276	20/04/2020	Pražské jaro se letos odehraje bez diváků v sálech	ČRo Radiožurnál
277	20/04/2020	Smetanova Má vlast už tři čtvrtě století rok co rok oznamuje zahájení Pražského jara	ČRo Radiožurnál
278	20/04/2020	Pražské jaro on-line	rozeniskoly.cz
279	21/04/2020	Pražské jaro online i z Brna	Lidové noviny
280	21/04/2020	Alternativní Pražské jaro	Právo
281	21/04/2020	Základem alternativního programu Pražského jara bude jedenáct online koncertů	divadlo.cz
282	21/04/2020	Za 3 týdny začne festival Pražské jaro	ČT 1
283	22/04/2020	Přihlášky do stipendijní akademie MenART jen do 30. dubna	divadlo.cz
284	22/04/2020	Zrušené výstavy i Pražské jaro: Obecní dům přijde kvůli koronavirovým opatřením o 20 milionů	blesk.cz
285	22/04/2020	Finalisté MenART na Pražském jaru a uzávěrka přihlášek na příští rok	klasikaplus.cz
286	22/04/2020	Festival Pražské jaro odvysílá 11 koncertů, vystoupí Česká filharmonie i Plachetka	aktualne.cz
287	22/04/2020	Do konce dubna se mohou žáci ZUŠ hlásit do MenARTu	casopisharmonie.cz
288	23/04/2020	Festival Pražské jaro bude letos on-line. Vltava nabídne sedm přímých přenosů zvukem i obrazem	ČRo – vltava.cz
289	23/04/2020	Anketa: Nikdo z kultury není zhýčkaný, ale potřebujeme záruku kontinuity a naději	respekt.cz
290	23/04/2020	Festival Pražské jaro bude letos on-line. Vltava nabídne sedm přímých přenosů zvukem i obrazem	ČRo – vltava.cz
291	24/04/2020	Hodně zvuku s málem muzikantů	Lidové noviny
292	24/04/2020	Martin Daněk: Od Malajsie po Island	casopisharmonie.cz
293	24/04/2020	Hodně zvuku s málem muzikantů. Kultura musí přežít, je přesvědčen ředitel České filharmonie Mareček	lidovky.cz
294	25/04/2020	Za necelé 3 týdny začne festival Pražské jaro	ČT 1
295	26/04/2020	United Live Radio, unikátní projekt hudebních promotérů, propojuje hudební komunitu	rave.cz
296	26/04/2020	Z první řady... Orchestre National du Capitole de Toulouse	scena.cz
297	27/04/2020	Unikátní projekt hudebních promotérů propojuje hudební komunitu	fullmoonzine.cz
298	27/04/2020	Vážná hudba – Alternativní Pražské jaro	Respekt
299	27/04/2020	Nejsme rozmazlení. Jsme důležití! promluvíli umělci. Řekli, jak jim Babiš pomáhá	parlamentnilisty.cz
300	28/04/2020	Upoutávka na květnové číslo	hudebnirozhledy.cz
301	28/04/2020	Pražské jaro on-line	proglas.cz
302	28/04/2020	Harmonie 5/2020	casopisharmonie.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
303	28/04/2020	Harmonie 5/2020	muzikus.cz
304	29/04/2020	Pražské jaro bude online	City DNES
305	29/04/2020	Na festival do Varů až příští rok	Lidové noviny
306	02/05/2020	Zažilo už vrtochy i kolapsy, teď Pražské jaro čelí koronaviru	Mladá fronta DNES
307	03/05/2020	Serge Grimaux, světoznámý hudební promotér, uvádí na United Live Radio nejen hity, ale vypráví i příběhy	hudebniknihovna.cz
308	03/05/2020	Zažilo už vrtochy i kolapsy, teď Pražské jaro čelí koronaviru	kultura.iDNES.cz
309	03/05/2020	Orchestre National du Capitole de Toulouse na festivalu Pražské jaro 2019	ceskatelevize.cz
310	04/05/2020	Týden s hudbou: Koncerty a představení streamované online	operaplus.cz
311	04/05/2020	Telegraficky: Do online prostředí se přesunul letošní festival Pražské jaro	Týdeník Rozhlas
312	04/05/2020	Dobře se bavte!	TV magazín
313	04/05/2020	Krátšsky: Pražské jaro se letos poprvé za sedmdesát pět let trvání akce neuskuteční.	Týdeník Rozhlas
314	04/05/2020	Hudební rozhledy 05/20	scena.cz
315	04/05/2020	Prague Spring – Nothing Can Stand in Its Way!	ČRo – prso.czechradio.eu
316	04/05/2020	United Live Radio propojuje hudební komunitu	scena.cz
317	04/05/2020	Sledujete živě: Orchestre National du Capitole de Toulouse na festivalu Pražské jaro 2019	ceskatelevize.cz
318	04/05/2020	Portréty velkých dirigentů od 19. století po současnost	Hudební rozhledy
319	04/05/2020	Vítěz Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro	Hudební rozhledy
320	04/05/2020	Kultura je středobod našich životů	Hudební rozhledy
321	05/05/2020	Český rozhlas přinese sedm přenosů z Pražského jara	tyden.cz
322	05/05/2020	Český rozhlas: 7 přenosů z festivalu Pražské jaro	parabola.cz
323	05/05/2020	Český rozhlas přinese sedm přímých přenosů z festivalu Pražské jaro	ČRo – informace.cz
324	05/05/2020	ČRo přinese sedm přímých přenosů z festivalu Pražské jaro. Letos probíhá online	MaM.cz
325	05/05/2020	Český rozhlas přinese sedm přenosů z Pražského jara	tyden.cz
326	05/05/2020	Český rozhlas přinese sedm přímých přenosů z festivalu Pražské jaro	literarky.cz
327	05/05/2020	Kovářová (STAN): Festivaly a velké kulturní akce jsou připravovány celý rok	parlamentnilisty.cz
328	05/05/2020	Jakub Hrůša a Bamberští symfonikové	ceskatelevize.cz
329	05/05/2020	Hudba přináší naději	Xantypa
330	06/05/2020	Změna ve vysílání ČT art v sobotu 23. 5. (ČF: Mozart gala)	satcentrum.com
331	06/05/2020	Český rozhlas nabídne sedm přímých přenosů z Pražského jara	operaplus.cz
332	06/05/2020	Dobré zprávy z izolace	Vlasta
333	06/05/2020	Lyský skladatel na Pražském jaru	Nymburský deník
334	06/05/2020	Český rozhlas přinese sedm přímých přenosů z festivalu Pražské jaro	cysnews.cz
335	06/05/2020	Český rozhlas odvysílá sedm přímých přenosů z Pražského jara	zpravy.iDNES.cz
336	06/05/2020	Pražské jaro letos bude. Na ČT art	parabola.cz
337	06/05/2020	Pražské jaro na ČRo	radiotv.cz
338	06/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	celebritytime.cz
339	06/05/2020	Pražské jaro letos bude. Na ČT art s Mozartem, Smetanou i Beethovenem	cysnews.cz
340	06/05/2020	Salon ZUŠ součástí online programu Pražského jara	klasikaplus.cz
341	07/05/2020	#KulturaOnline / Pražské jaro 2020 – online	eprogram.cz
342	07/05/2020	Václav Luks: Z pohledu dějin je pandemie bezvýznamnou epizodou	iHNed.cz
343	07/05/2020	Pražské jaro letos bude – na ČT art s Mozartem, Smetanou i Beethovenem dnes	satcentrum.com
344	07/05/2020	Z pohledu dějin je pandemie bezvýznamnou epizodou	ego!
345	07/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	tojesenzace.cz
346	07/05/2020	Pražské jaro 2020 bude online. Má vlast tradičně 12. 5., přímé přenosy od 18. 5. na ČRo Vltava	otevrenenoviny.cz
347	07/05/2020	Bamberští a Hrůša a jejich německá a česká vlast	klasikaplus.cz
348	07/05/2020	Oktáva: Pražské jaro 2020	proglas.cz
349	07/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara	vecerni-praha.cz
350	07/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	rizeniskoly.cz
351	07/05/2020	Pražské jaro bude letos on-line	kudyznudy.cz

#	datum	název článku	zdroj
352	07/05/2020	Má vlast pod taktovkou Jiřího Bělohlávky	scena.cz
353	07/05/2020	Dokument Barenboim: Smetana – Má vlast	scena.cz
354	07/05/2020	Host: Roman Bělor, ředitel Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro	ČRo – plus.cz
355	07/05/2020	Pražské jaro ve vašem obýváku	Listy Prahy 1
356	07/05/2020	James Ehnes zahraje pražskojarní koncert z Floridy	Listy Prahy 1
357	08/05/2020	Lyský skladatel na Pražském jaru	nymbursky.denik.cz
358	08/05/2020	Kam ve volnu za zážitky? Kultura v Praze ožívá, ale mnoho se toho děje stále on-line	aktualne.cz
359	08/05/2020	V kratasech na festival Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival	soutezmania.cz
360	08/05/2020	Oktáva – host Pavel Trojan	proglas.cz
361	09/05/2020	MZV podpoří on-line vysílání koncertů festivalu Pražské jaro	roklen24.cz
362	10/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara	nasregion.cz
363	10/05/2020	Tipy k poslechu rádia – Bedřich Smetana: Má vlast	nekultura.cz
364	10/05/2020	Pražské jaro letos předznamená televizní záznam starších zahájení	operaplus.cz
365	10/05/2020	Zvukem i obrazem u vás doma. Pražské jaro láká na koncerty online, z USA zahraje houslista Ehnes	irozhlas.cz
366	10/05/2020	Operní panorama Heleny Havlíkové (271)	operaplus.cz
367	10/05/2020	Pražské jaro u vás doma	scena.cz
368	10/05/2020	Začne jubilejní 75. ročník festivalu. V mnoha ohledech jiný.	klasikaplus.cz
369	10/05/2020	Bedřich Smetana: Má vlast	ceskatelevize.cz
370	10/05/2020	Festival Pražské jaro bude letos on-line. Vltava nabídne sedm přímých přenosů zvukem i obrazem	ČRo – vltava.cz
371	11/05/2020	Týden s hudbou: Koncerty a představení streamované online	operaplus.cz
372	11/05/2020	Koronavirus ovlivnil kulturní akce	Haló noviny
373	11/05/2020	Začalo Pražské jaro	Právo
374	11/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	ceskenovinky1.eu
375	11/05/2020	Josef Třeštlík živě na Classic Praha	classicpraha.cz
376	11/05/2020	James Ehnes zahraje pražskojarní koncert z Floridy	mistnikultura.cz
377	11/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	mistnikultura.cz
378	11/05/2020	Pražské jaro u vás doma	classicpraha.cz
379	11/05/2020	I orchestry čekají na lepší časy	casopisharmonie.cz
380	11/05/2020	Sledujte živě: Bedřich Smetana: Má vlast	ceskatelevize.cz
381	11/05/2020	Dnes začíná jubilejní 75. ročník hudebního festivalu Pražské jaro	Seznam.cz TV
382	11/05/2020	Předvečer zahájení Pražského jara	ČT 1
383	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Pražský deník
384	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Hradecký deník
385	12/05/2020	Má vlast jako křest ohněm	Lidové noviny
386	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Plzeňský deník
387	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Ústecký deník
388	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Moravskoslezský deník
389	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Havlíčkobrodský deník
390	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Olomoucký deník
391	12/05/2020	Sledujte Pražské jaro online	Brněnský deník
392	12/05/2020	Simona Tydlitátová: Baví mě hrát druhé housle	Styl pro ženy
393	12/05/2020	Bez koncertů je hudba mrtvá	Lidové noviny
394	12/05/2020	Není to jen zlé, ale i inspirativní. Roman Bělor představuje novou virtuální podobu festivalu Pražské jaro	ČRo – vltava.cz
395	12/05/2020	Začíná Pražské jaro	proglas.cz
396	12/05/2020	Začíná Pražské jaro. K 75. narozeninám on-line. Nenechte si ho ujít!	otevrenenoviny.cz
397	12/05/2020	Pražské jaro místo Mé vlasti nabídne on-line koncert k pětasedmdesátému výročí	prazskadrbna.cz
398	12/05/2020	Pražské jaro místo Mé vlasti nabídne on-line koncert k 75. výročí	aktualne.cz
399	12/05/2020	Není to jen zlé, ale i inspirativní. Roman Bělor představuje novou virtuální podobu festivalu Pražské jaro	ČRo – vltava.cz
400	12/05/2020	Začíná Pražské jaro. Proběhne v on-line podobě a koncerty budou přenášet i ambasády a Česká centra	radio.cz
401	12/05/2020	Pražské jaro u vás doma	hudebnirozhledy.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
402	12/05/2020	Fanfára pro Havla a nekonečný potlesk. Pražské jaro 1990 bylo magické	ČRo – vltava.cz
403	12/05/2020	Má vlast jako křest ohněm. Pražské jaro nabídne milovníkům vážné hudby náhradní program	lidovky.cz
404	12/05/2020	Kulturní tipy: znovuotevřené Muzeum hlavního města Prahy nebo online koncert Lenky Dusilové	irozhlas.cz
405	12/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
406	12/05/2020	Pražské jaro u vás doma	protisedi.cz
407	12/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Pražské jaro – ředitel festivalu Roman Bělor, album dne – Prague Spring Festival – Gold Edition I.	ČRo – vltava.cz
408	12/05/2020	Video: Narozeninový koncert Pražského jara na Opeře PLUS	operaplus.cz
409	12/05/2020	Live stream: Prague Spring 2020: Opening Concert	mzv.cz
410	12/05/2020	Pražské jaro na TV Noe	Katolický týdeník
411	12/05/2020	Žádost o nižší DPH	Prima
412	13/05/2020	Galerie a muzeum. Lákají na nové výstavy	Metro
413	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online	Pražský deník
414	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Českobudějovický deník
415	12/05/2020	Narozeninovým koncertem dnes večer začne 75. ročník festivalu Pražské jaro	ČRo Radiožurnál
416	12/05/2020	Pražské jaro on-line	ČT 24
417	12/05/2020	Pražské jaro on-line	ČT 24
418	12/05/2020	Narozeninovým koncertem dnes večer začne sedmdesátý pátý ročník festivalu Pražské jaro	ČRo Hradec Králové
419	12/05/2020	Narozeninovým koncertem dnes večer začne sedmdesátý pátý ročník festivalu Pražské jaro	ČRo Sever
420	12/05/2020	Fanfára pro Havla a nekonečný potlesk. Pražské jaro 1990 bylo magické	ČRo – vltava.cz
421	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Hradecký deník
422	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Plzeňský deník
423	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Ústecký deník
424	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo on-line	Moravskoslezský deník
425	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Havlíčkobrodský deník
426	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online. Festival kombinuje současné s minulým	Olomoucký deník
427	13/05/2020	Pražské jaro rozkvetlo online	Brněnský deník
428	13/05/2020	Jubilejní Pražské jaro probíhá po internetu	Pražský deník
429	13/05/2020	Absolventi stipendijní akademie MenART připravují online koncert do programu Pražského jara na 15. května	kultura21.cz
430	13/05/2020	Všechno nejlepší – Feliz cumpleaños – Vse najboljšje – Alles Gute, Pražské jaro!	klasikaplus.cz
431	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	denik.cz
432	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	prazsky.denik.cz
433	13/05/2020	Jubilejní Pražské jaro probíhá v on-line podobě. Koncerty budou přenášet i ambasády a Česká centra	radio.cz
434	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	prazsky.denik.cz
435	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	podoli.cz
436	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	nusle.cz
437	13/05/2020	Praha 2 podpořila koncert v rámci projektu „Hrajeme do oken“	praha2.cz
438	13/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie festivalu Pražské jaro – interpretační soutěž od roku 1947	ČRo – vltava.cz
439	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	michle.cz
440	13/05/2020	Jedinečný experiment. Pražské jaro nikdy nebylo blíž – rozkvetlo online	hradcany.cz
441	13/05/2020	Zuzana Havlíková z Valašských Klobouk vystoupí na festivalu Pražské jaro	regionvalassko.cz
442	13/05/2020	Ministr Zaorálek: Krize ukazuje, že není dobré dělat čáru mezi komerční kulturou, jenom neziskovou	parlamentnilisty.cz
443	14/05/2020	Na střeše i ve starých záznamech	Lidové noviny
444	13/05/2020	Pražské jaro on-line právě začíná. Sledujte přenosy s námi	casopisharmonie.cz
445	14/05/2020	Live stream: Martin Daněk – Finals of IMC Prague Spring 2019	mzv.cz
446	14/05/2020	Číslo dne 15. 5. – Pražské jaro	Metro
447	14/05/2020	Soutěž. Víte, kdy byl první ročník Pražského jara	soutezmania.cz
448	14/05/2020	Pohledem Petra Vebera	klasikaplus.cz
449	14/05/2020	Online koncerty festivalu Pražské jaro	kurzy.cz
450	15/05/2020	Tipy na víkend – Leif Ove Andsnes	Hospodářské noviny
451	15/05/2020	Prahu čekají Svatojánské slavnosti Navalís, v Rakousku se znovu otevřou restaurace	lidovky.cz
452	14/05/2020	Live stream: Chaeyeon You – Finals of IMC Prague Spring 2019	mzv.cz

#	datum	název článku	zdroj
453	15/05/2020	Salon ZUŠ jako první z jedenácti programů Pražského jara	klasikaplus.cz
454	15/05/2020	Pražské jaro online a zdarma startuje dnes. Diváky čeká celkem jedenáct koncertů	prazskadrbna.cz
455	15/05/2020	MenART na Pražském jaru	classicpraha.cz
456	15/05/2020	Žáci ZUŠek se představí v rámci Pražského jara	novinky.cz
457	15/05/2020	Česká centra a Pražské jaro: Collegium 1704 – živě z Pražské křižovatky do světa	czechcentres.cz
458	15/05/2020	Jediná letošní premiéra Pražského jara: Hudebníci budou šeptat slovo sen	aktualne.cz
459	15/05/2020	Na střeše i ve starých záznamech. Pražské jaro má důkladně promyšlený náhradní program	lidovky.cz
460	15/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie festivalu Pražské jaro – pěvci a pěvkyně	ČRo – vltava.cz
461	15/05/2020	Video: Pražské jaro uvádí živě Salon ZUŠ	operaplus.cz
462	15/05/2020	Koncert mladých talentů	ČT 1
463	16/05/2020	Salon ZUŠ a MenART na Pražském jaru	klasikaplus.cz
464	16/05/2020	United Live Radio má za sebou první měsíc vysílání a chystá další hudební zážitky	musicserver.cz
465	16/05/2020	Přehledně: Koronavirus zrušil řadu akcí, nový termín mají jen některé	kultura.iDNES.cz
466	16/05/2020	Přehledně: Koronavirus zrušil řadu akcí, nový termín mají jen některé	zpravy.iDNES.cz
467	16/05/2020	Live stream: Leif Ove Andsnes at Prague Spring Festival 1993	mzv.cz
468	17/05/2020	Video: Pražské jaro vysílá BBC Proms přímo k vám domů	operaplus.cz
469	17/05/2020	Tipy k poslechu rádia – Sonáta pro Stalina	nekultura.cz
470	17/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: koncert Chinaski nebo online ročník Pražského jara	irozhlaz.cz
471	17/05/2020	Live stream: BBC Symphony Orchestra – Last Night of the Proms 2019	mzv.cz
472	17/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: Mucha, koncert Chinaski nebo online ročník Pražského jara	irozhlaz.cz
473	17/05/2020	András Schiff: Svět hudby marketingem zpovrchněl	casopisharmonie.cz
474	17/05/2020	Události v kultuře, 17. 5. 2020	ČT D: / ČT Art
475	18/05/2020	Festival v Tanglewoodu poprvé od války zrušen, přechází však na online vysílání	operaplus.cz
476	18/05/2020	Vytipováno: Alternativní jaro	Týdeník Rozhlas
477	18/05/2020	Debut na třetí	Týdeník Rozhlas
478	18/05/2020	Pražské jaro nabídne stream Collegia 1704 a Collegia Vocale 1704	radio.cz
479	18/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: Národní muzeum zdarma, americká premiéra Bez vědomí i Pražské jaro	irozhlaz.cz
480	18/05/2020	Česká centra a Pražské jaro	czechcentres.cz
481	18/05/2020	Collegium 1704 na Pražském jaru	classicpraha.cz
482	18/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: Národní muzeum zdarma, americká premiéra Bez vědomí i Pražské jaro	irozhlaz.cz
483	18/05/2020	Pražské jaro dnes nabídne Collegium 1704	klasikaplus.cz
484	18/05/2020	Salon ZUŠ: nikoli školní besídka, ale profesionální výkony	casopisharmonie.cz
485	18/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie Pražského jara – současná hudba	ČRo – vltava.cz
486	19/05/2020	Nedotujme napříště nesmysly	Lidové noviny
487	19/05/2020	Soutěž. Víte, proč se Pražské jaro koná každoročně 12. května?	soutezmania.cz
488	19/05/2020	Oči zpěváků	klasikaplus.cz
489	19/05/2020	Pražské jaro poprvé z Brna	casopisharmonie.cz
490	20/05/2020	Domažlický rodák zpíval mezi elitou	Domažlický deník
491	19/05/2020	Proč bychom to netočili? Ohlédnutí za mezinárodním hudebním festivalem Pražské jaro 2011	ČRo – vltava.cz
492	20/05/2020	O hudbě s Davidem Švecem	classicpraha.cz
493	20/05/2020	Pražské jaro nabídne stream Brno Contemporary Orchestra	radio.cz
494	20/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
495	20/05/2020	Kulturní tipy: Pražské jaro v Brně, studentské filmy nebo divadelní hry o světové pandemii	irozhlaz.cz
496	20/05/2020	Video: Pražské jaro vysílá živě z Brna koncert BCO	operaplus.cz
497	20/05/2020	Pražské jaro poprvé v Brně	klasikaplus.cz
498	20/05/2020	Patrik Hradecký vystoupil na prestižním festivalu	domazlicky.denik.cz
499	20/05/2020	Brno Contemporary Orchestra: sledujte 20. 5. od 20:00 koncert s Českými centry	czechcentres.cz
500	20/05/2020	K další benefici se spojí Pražské jaro s Českou filharmonií, Mozartem a Člověkem v tísní	casopisharmonie.cz
501	20/05/2020	Mozartovský galakonzert	classicpraha.cz
502	20/05/2020	Za hudbou i na přednášku. K čemu slouží pražské odsvěcené kostely?	banger.cz
503	20/05/2020	Mozartovský galakonzert	scena.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
504	20/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Festival Pražské jaro – poprvé v Brně, Album dne – Prague Spring Festival – Gold Edition I. (Radioservis, 2019)	ČRo – vltava.cz
505	20/05/2020	Rozhovor s Jiřím Hlaváčem, klarinetistou a pedagogem	ČRo Dvojka
506	20/05/2020	Alternativní program Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro dnes nabídne stream	ČRo Region, Středočeský kraj
507	21/05/2020	Kam se poděly festivaly?	proglas.cz
508	21/05/2020	Mladí hudebníci na Pražském jaru: sledujte 22. 5. od 20:00 koncert s Českými centry	czechcentres.cz
509	21/05/2020	Objevte historii Pražského jara v Poledních koncertech	ČRo – vltava.cz
510	21/05/2020	Brno Contemporary Spring	klasikaplus.cz
511	21/05/2020	Mozartovský galakonzert podpoří sbírku SOS Česko	clovekvtsni.cz
512	21/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie Pražského jara – rok 1991 a návrat violoncellisty a dirigenta Mstislava Rostropoviče	ČRo – vltava.cz
513	21/05/2020	Lekce z koronaviru	vogue.cz
514	21/05/2020	Dopoledne s Proglasem – 21. května 2020	proglas.cz
515	21/05/2020	Klasické hudební tipy 22. týden	scena.cz
516	22/05/2020	Tipy pro volný čas	E15
517	21/05/2020	Znovu na place: Česká filharmonie	ČRo Radiožurnál
518	21/05/2020	Mladí na Pražském jaru zahrají klasiky i novinku od Hurníka	klasikaplus.cz
519	22/05/2020	Filip Štoviček zpíval v Praze	jicinsky.denik.cz
520	22/05/2020	Filip Štoviček zpíval v Praze	Jičínský deník
521	22/05/2020	Čtyři talenty on-line. Pražské jaro v pátek vysílá z HAMU	aktualne.cz
522	22/05/2020	Čtyři talenty on-line. Pražské jaro v pátek vysílá z HAMU	czpravy.cz
523	22/05/2020	Video: Mladí hudebníci na Pražském jaru hrají živě z HAMU	operaplus.cz
524	22/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: koncert J.A.R. nebo ‚Sraz českých autobohémů‘ kapely Wohnout	irozhlas.cz
525	22/05/2020	Mozartovský galakonzert Pražského jara pro SOS Česko	klasikaplus.cz
526	22/05/2020	Víkend: Burger fest, letní kino & autokino, portugalský brunch, nábřeží bez aut ZÁBAVA & AKCE VENKU Kam v pátek Kam v sobotu Kam v neděli 4 tipy, kam	citybee.cz
527	22/05/2020	Kulturní tipy v době koronaviru: koncert J.A.R. nebo ‚Sraz českých autobohémů‘ kapely Wohnout	irozhlas.cz
528	22/05/2020	Exkluzivní rozhovor Ondřeje Černého s ředitelem festivalu Pražské jaro Romanem Bělorem	czechcentres.cz
529	22/05/2020	Filip Štoviček zpíval v Praze	jicinsky.denik.cz
530	22/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie festivalu Pražské jaro – rok 1992 a znovuotevření koncertní síně Rudolfinum. Klarinetistka Anna Paulová – online koncert Pražské jaro.	ČRo – vltava.cz
531	22/05/2020	Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií: Mozart gala	ceskatelevize.cz
532	23/05/2020	Video: Pražské jaro dnes nabídne živé vysílání České filharmonie	operaplus.cz
533	23/05/2020	Skladatel a kytarista Lukáš Sommer představí na Pražském jaru ojedinělý koncert	tojesenzace.cz
534	23/05/2020	Pražské jaro dnes nabídne živé vysílání České filharmonie	radio.cz
535	23/05/2020	James Ehnes zahraje na Pražském jaru z Floridy	klasikaplus.cz
536	23/05/2020	Kulturní tipy: Hanebný pancharti z auta a nahrávka z premiéry Libuše v Národním divadle	irozhlas.cz
537	23/05/2020	Tomáš Netopil: Po odluce a půstu návrat k tomu, co člověk dělá nejraději	klasikaplus.cz
538	23/05/2020	Živě: Poslouchejte Mozarta a pomáhejte s Pražským jarem	ceskatelevize.cz
539	23/05/2020	Pomáháme s Pražským jarem a Českou filharmonií: Mozart gala	ceskatelevize.cz
540	23/05/2020	On-line koncert alternativního programu Pražského jara	Regina DAB Praha
541	24/05/2020	Pražské jaro dnes nabídne online recitál Jamese Ehnese z Floridy	radio.cz
542	24/05/2020	Tipy k poslechu rádia – Josef Topol: Kočka na kolejkách	nekultura.cz
543	24/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
544	24/05/2020	Video: Pražské jaro streamuje recitál Jamese Ehnese z Floridy	operaplus.cz
545	24/05/2020	Kulturní tipy: Pražské jaro online z Floridy, činohra v Pražské tržnici nebo facebookové divadlo	irozhlas.cz
546	24/05/2020	Mladí hudebníci patří k Pražskému jaru	klasikaplus.cz
547	24/05/2020	Jako když se střílí. V Praze žijící hudebník Mahan Esfahani učinil z cembala nástroj pro 21. století	iHNed.cz
548	25/05/2020	Týden s hudbou: Koncerty a představení streamované online	operaplus.cz
549	24/05/2020	Události v kultuře 24. 5. 2020	ČT D: / ČT Art
550	25/05/2020	Beethoven bude!	Týdeník Rozhlas
551	24/05/2020	Echo Pražského jara 2020	ceskatelevize.cz

#	datum	název článku	zdroj
552	25/05/2020	Video: Zimní cestu Adama Plachetky bude živě vysílat Pražské jaro	operaplus.cz
553	23/05/2020	Živé: Poslouchejte Mozarta a pomáhejte s Pražským jarem	czpravy.cz
554	25/05/2020	Festival Pražské jaro uvede Adama Plachetku živě z Rudolfiny	radio.cz
555	25/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
556	25/05/2020	Jak se tvoří živý přenos? Pod pokličkou třetího benefičního koncertu z Rudolfiny	klasikaplus.cz
557	25/05/2020	Dirigent Robert Kružík bude mít premiéru na festivalu Pražské jaro	tojesenzace.cz
558	25/05/2020	Zimní cesta Adama Plachetky	czechcentres.cz
559	25/05/2020	Symfonický orchestr Českého rozhlasu & Robert Kružík živě ze Studia 1: sledujte koncert 27.5. od 20:00 s Českými centry!	czechcentres.cz
560	25/05/2020	Kulturní tipy: znovuotevření divadel a kin, Pražské jaro nebo koncert filharmonie v centru Brna.	irozhlas.cz
561	25/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie festivalu Pražské jaro – Smetanova Má vlast v rukou cizinců.	ČRo – vltava.cz
562	25/05/2020	Adam Plachetka podesáté na Pražském jaru	klasikaplus.cz
563	25/05/2020	Letošní ročník festivalu Pražské jaro bude jiný	prazskypatriot.cz
564	25/05/2020	Kultura je zpět, poslechněte si koncert nebo navštivte festival	Vaše 7
565	26/05/2020	Esfahani posouvá cembalo do mainstreamu. V pátek zažije debut na Pražském jaru	aktualne.cz
566	26/05/2020	Esfahani posouvá cembalo do mainstreamu. V pátek zažije debut na Pražském jaru	czpravy.cz
567	26/05/2020	Video: Garrick Ohlsson hraje Chopina v rámci Pražského jara	operaplus.cz
568	26/05/2020	Pražskojarní debut dirigenta Kružíka a vzpomínka na Pendereckého	klasikaplus.cz
569	26/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie Pražského jara – rok 2000 a Praha jako evropské hlavní město kultury, koronavirová omezení – filmová společnost Mimesis Films	ČRo – vltava.cz
570	26/05/2020	Zimní cesta k jarnímu festivalu	klasikaplus.cz
571	26/05/2020	Vzpomínka na Krzysztofa Pendereckého	hudebnirozhledy.cz
572	26/05/2020	Upoutávka na červnové číslo	hudebnirozhledy.cz
573	26/05/2020	Koncert pražské filharmonie v Obecním domě	ČT 1
574	27/05/2020	Patrik Hradecký vystoupil na prestižním festivalu	Týdeník Domažlicko
575	27/05/2020	Na festivalu Pražské jaro dnes nabídne on-line koncert SOČR	radio.cz
576	27/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
577	27/05/2020	Kulturní tipy: Jatka78 jsou zpět a Symfonický orchestr Českého rozhlasu zahraje online	irozhlas.cz
578	27/05/2020	Pavel Šnajdr: Prima vista nejde postihnout úplně všechno	klasikaplus.cz
579	27/05/2020	Benefice České televize přinesly neziskovým organizacím a nemocnicím přes 19 milionů korun	casopisharmonie.cz
580	27/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Dirigent Robert Kružík – debut na festivalu Pražské jaro	ČRo – vltava.cz
581	27/05/2020	Pražské jaro připomíná Krzysztofa Pendereckého	ČT 1
582	27/05/2020	Festival Pražské jaro 2020	Žena a život
583	28/05/2020	Obrázky ze zákulisí. Na vystoupení se chystá česká operní star	seznamzpravy.cz
584	28/05/2020	Mladí muzikanti bez manýr na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
585	28/05/2020	MHF Pražské jaro 2020 závěrečný koncert	scena.cz
586	28/05/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Historie festivalu Pražské jaro – rok české hudby 2014.	ČRo – vltava.cz
587	28/05/2020	Záznam recitálu Jana Bartoše a program Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného zveřejněn	klasikaplus.cz
588	28/05/2020	Mahan Esfahani a PKF – Prague Philharmonia na Pražském jaru 2020	ceskatelevize.cz
589	29/05/2020	Tipy na víkend – Mahan Esfahani	iHNed.cz
590	29/05/2020	Tipy na víkend – Mahan Esfahani	Hospodářské noviny
591	29/05/2020	Retro zážitky v technologickém věku	Lidové noviny
592	29/05/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
593	29/05/2020	Na Pražském jaru zahraje PKF s Jiřím Rožněm živě z Rudolfiny	radio.cz
594	29/05/2020	Česká premiéra Nymanova koncertu	czechcentres.cz
595	29/05/2020	Pro Pražské jaro dnes vystoupí PKF, Rožně a Esfahani	klasikaplus.cz
596	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	kladensky.denik.cz
597	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	kolinsky.denik.cz
598	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	kutnohorsky.denik.cz
599	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	melnický.denik.cz
600	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	nymbursky.denik.cz
601	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	pribramsky.denik.cz

Webové statistiky a monitoring médií

#	datum	název článku	zdroj
602	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	rakovnický.denik.cz
603	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	boleslavsky.denik.cz
604	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	benesovsky.denik.cz
605	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	berounsky.denik.cz
606	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	prazsky.denik.cz
607	29/05/2020	Kulturní tipy: divadelní premiéra v Brně, cembalový koncert Pražského jara nebo slovenský víkend	irozhlaz.cz
608	29/05/2020	Česká filharmonie & Jakub Hrůša 4. 6. od 20:00 živě z Rudolfiny: sledujte koncert s Českými centry!	czechcentres.cz
609	29/05/2020	Kulturní tipy: divadelní premiéra v Brně, cembalový koncert Pražského jara nebo slovenský víkend	irozhlaz.cz
610	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	melnický.denik.cz
611	29/05/2020	Retro zážitky v technologickém věku. Pražské jaro ukázalo, že digitalizace nemůže nahradit skutečná lidská setkání	lidovky.cz
612	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	podoli.cz
613	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	nusle.cz
614	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	michle.cz
615	29/05/2020	Mahan Esfahani a PKF – Prague Philharmonia na Pražském jaru 2020	ceskatelevize.cz
616	29/05/2020	Pokračuje hudební festival Pražské jaro	ČT 1
617	30/05/2020	Žákyně Základní umělecké školy V. Talicha se představila na Pražském jaru	berounsky.denik.cz
618	30/05/2020	Lukáš Sommer zahraje na osm nástrojů	Benešovský deník
619	29/05/2020	Hudebník a skladatel Lukáš Sommer zahraje na Pražském jaru na osm nástrojů	hradcany.cz
620	29/05/2020	Skutečná souhra týmu je víc než součet dovedností jednotlivců	Age Management
621	30/05/2020	Žákyně Základní umělecké školy V. Talicha se představila na Pražském jaru	berounsky.denik.cz
622	30/05/2020	Rožeň, PKF a Esfahani – trojice, která na Pražském jaru rozezněla Rudolfinum	klasikaplus.cz
623	30/05/2020	Janáček, Firkušný, Beethoven. Festivaly to nevzdávají	denik.cz
624	31/05/2020	Video: Lukáš Sommer představí svoji tvorbu z Národního technického muzea	operaplus.cz
625	30/05/2020	Po víc než dvouměsíční pauze se do Obecního domu vrátila hudba	ČT 1
626	30/05/2020	Žákyně Základní umělecké školy V. Talicha se představila na Pražském jaru	berounsky.denik.cz
627	31/05/2020	Tipy k poslechu rádia – Miloš Štědroň: Justýna aneb Maléry ctnosti	nekultura.cz
628	31/05/2020	Slavné pěvkyně na Pražském jaru	ČRo – vltava.cz
629	31/05/2020	Kulturní tipy: Pražské jaro z Národního technického muzea nebo benefice Police symphony orchestra	irozhlaz.cz
630	31/05/2020	Týden s hudbou: Koncerty a představení streamované online	operaplus.cz
631	31/05/2020	Lukáš Sommer pro Pražské jaro	klasikaplus.cz
632	01/06/2020	Na Pražském jaru on-line zahraje FOK s šéfdirigentem Braunerem	radio.cz
633	01/06/2020	Denní souhrn zpráv	radio.cz
634	01/06/2020	Poslední dva přenosy pro Pražské jaro	klasikaplus.cz
635	01/06/2020	Video: FOK s šéfdirigentem Braunerem hrají na Pražském jaru online	operaplus.cz
636	01/06/2020	Rozjasnění na Pražském jaru	czechcentres.cz
637	01/06/2020	Kulturní tipy: návrat České filharmonie, otevření Švandova divadla nebo Mezinárodní den dětí	irozhlaz.cz
638	01/06/2020	Rozjasnění na Pražském jaru	classicpraha.cz
639	01/06/2020	Již podeváté se v Dopravní hale Národního technického muzea uskutečnil koncert mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro	mkcr.cz
640	01/06/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Dirigent Tomáš Brauner – FOK – on-line koncert z Pražského jara. Opera H. Havlíková – vokální koncerty koronavirové verze Pražského jara.	ČRo – vltava.cz
641	01/06/2020	Za kulisami: Pražské jaro na síti bojovalo s roboty, ale získalo statisíce diváků	aktualne.cz
642	01/06/2020	Za kulisami: Pražské jaro na síti bojovalo s roboty, ale získalo statisíce diváků	czpravy.cz
643	02/06/2020	Video: Budapest Festival Orchestra & András Schiff na Pražském jaru 2008	operaplus.cz
644	01/06/2020	Dopravní hala Národního technického muzea se stala koncertní síní hudebního festivalu Pražské jaro	vecerni-praha.cz
645	02/06/2020	Kytara Lukáše Sommera aneb Technický pokrok nezastaví	operaplus.cz
646	02/06/2020	Finále Pražského jara, Dalí i Banksy. Kulturní tipy na týden od 1. do 7. června	informuji.cz
647	02/06/2020	Hřímavá Zimní cesta Adama Plachetky na Pražském jaru	operaplus.cz
648	03/06/2020	Končí Pražské jaro	Právo
649	03/06/2020	Video: Pražské jaro vysílá legendární Bernsteinovo provedení Beethovenovy Deváté	operaplus.cz
650	03/06/2020	Kulturní tipy: koncert Kapitána Dema, pocta Zuzaně Navarové a společná výstava Suchého a Homoly	irozhlaz.cz
651	03/06/2020	Zimní cesta na Pražském jaru aneb Rychlá poznámka k pomalému umění	casopisharmonie.cz

#	datum	název článku	zdroj
652	03/06/2020	Meditativní pražskojarní zastaveníčko v Obecním domě	operaplus.cz
653	04/06/2020	Video: Závěr Pražského jara ve znamení Beethovena	operaplus.cz
654	04/06/2020	Pražské jaro ve finále	classicpraha.cz
655	04/06/2020	Kulturní tipy: premiéra filmu Můj otec Antonín Kratochvíl nebo poslední livestream Pražského jara	irozhlas.cz
656	04/06/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Festival Pražské jaro – dirigent Jakub Hrůša	ČRo – vltava.cz
657	04/06/2020	Premiéra: 4. 6. 2020 20:00 na ČT art sledujete živě: MHF Pražské jaro 2020 závěrečný koncert	ceskatelevize.cz
658	04/06/2020	Hrůšova laboratoř aneb Už je po Pražském jaru	klasikaplus.cz
659	05/06/2020	Cesta Pražského jara do světa sci-fi fantazií a zase zpět	Mladá fronta DNES
660	05/06/2020	Pražské jaro on-line. Podívejte se na záznamy koncertů Adama Plachetky, Mahana Esfahaniho a dalších	ČRo – vltava.cz
661	05/06/2020	Komentář: Cesta Pražského jara do světa sci-fi fantazií a zase zpět	kultura.iDNES.cz
662	05/06/2020	Komentář: Cesta Pražského jara do světa sci-fi fantazií a zase zpět	zpravy.iDNES.cz
663	05/06/2020	Ohlédnutí za neobvyklým ročníkem Pražského jara	operaplus.cz
664	01/06/2020	Celuloidová hudba V	Hudební rozhledy
665	06/06/2020	Konečně zase živě...!	klasikaplus.cz
666	06/06/2020	Koncerty Pražského jara po internetu zhlédlo 1,2 milionu diváků	barrandov.tv
667	06/06/2020	On-line koncerty Pražského jara zaznamenaly 1,2 milionu zhlédnutí	radio.cz
668	06/06/2020	Závěr Pražského jara s „mahlerovským“ pozdním Beethovenem	operaplus.cz
669	06/06/2020	Operní panorama Heleny Havlíkové (274)	operaplus.cz
670	07/06/2020	Ohlédnutí za neobvyklým ročníkem Pražského jara	scena.cz
671	07/06/2020	Princezna českého klarinetu	klasikaplus.cz
672	06/06/2020	Zprávy / Z archivu rubriky	radio.cz
673	07/06/2020	Brno Contemporary Orchestra na Pražském jaru	operaplus.cz
674	08/06/2020	Důstojná náhrada za festival	Lidové noviny
675	08/06/2020	Talentovaná Adéla Řehořová zpívala na Pražském jaru	Berounský deník
676	08/06/2020	Ohlédnutí za neobvyklým ročníkem Pražského jara	czechcentres.cz
677	09/06/2020	Koronakrize v člověku zapíná kreativitu	Mladá fronta DNES
678	09/06/2020	Koronakrize člověka nutí zapnout kreativitu, říká pianista Ivo Kahánek	kultura.iDNES.cz
679	09/06/2020	Jakub Hrůša: Ten můj New York je až na jaře příštího roku, tak stále doufám...	klasikaplus.cz
680	09/06/2020	Poslechněte si záznam Mozaiky: Festival Pražské jaro – filmový režisér Petr Václav.	ČRo – vltava.cz
681	14/06/2020	Důstojná náhrada za festival. Nikdy se ale nedozvíme, kdo si koncert vyslechl od začátku do konce	lidovky.cz
682	15/06/2020	Praha vnímá úbytek turistů jako problém i příležitost	Metro
683	19/06/2020	Do pražských ulic se znovu vrátí hudba	5plus2
684	25/06/2020	Upoutávka na červencové číslo	hudebnirozhledy.cz
685	01/07/2020	Pražské jaro přesun do on-line prostoru přežilo	Hudební rozhledy
686	01/07/2020	Netradiční zahájení	Hudební rozhledy
687	01/07/2020	Koronavirové kontexty pražskojarního Collegia 1704	Hudební rozhledy
688	01/07/2020	Brno Contemporary Orchestra	Hudební rozhledy
689	01/07/2020	Konfrontace mladých hudebníků	Hudební rozhledy
690	01/07/2020	Mozartovský galakonzert	Hudební rozhledy
691	01/07/2020	Recitál Jamese Ehnese: Cit, respekt a brilantní řemeslo	Hudební rozhledy
692	01/07/2020	Niterné drama Schubertovy Zimní cesty s Adamem Plachetkou	Hudební rozhledy
693	01/07/2020	Rozhlasová symfoniková z Pražského jara na Vltavě i online	Hudební rozhledy
694	01/07/2020	Esfahaniho cembalo v Rudolfinu	Hudební rozhledy
695	01/07/2020	Kytarista Lukáš Sommer a osm krásných nástrojů	Hudební rozhledy
696	01/07/2020	FOK a Tomáš Brauner živě z Obecního domu	Hudební rozhledy
697	01/07/2020	Finále jako pocta Beethovenovi	Hudební rozhledy

Echo Pražského jara na obrazovkách ČT art a ivysilani.cz

10/5

Neděle

Přípravy alternativního programu Pražského jara 2020, unikátní setkání dirigentů Tomáše Netopila, Jakuba Hrůši a muzikologa Aleše Březiny ve Smetanově síni Obecního domu. Pozdrav ministra kultury Lubomíra Zaorálka a primátora hl. m. Prahy Zdeňka Hřiba.

17/5

Neděle

Narozeninový koncert Pražského jara na zahájení 75. ročníku. Rozhovory se skladatelem Petrem Wajsarem, autorem narozeninového Happy Birthday Prague Spring Festival a spoluúčinkujícími: operní pěvkyní Dagmar Peckovou a hornistou Radkem Baborákem. O přípravě nejmenších umělců v rámci Salonu ZUŠ hovořili klavírista Ivo Kahánek, operní pěvkyně Kateřina Kněžíková a koncertní mistr PKF – Prague Philharmonia, houslista Jan Fišer. Rozhovor s moderátorem online přenosů alternativního festivalu Ondřejem Havelkou.

24/5

Neděle

Reflexe z příprav koncertu Brno Contemporary Orchestra z foyer Janáčkova divadla v Brně – rozhovor s dirigentem a uměleckým vedoucím tělesa Pavlem Šnajdrem a autorem skladby na objednávku festivalu Janem Ryantem Dřízalem. O koncertu souboru Collegium 1704 mluvili dirigent a umělecký vedoucí Václav Luks a pěvkyně Hana Blažíková.

31/5

Neděle

Spolupráce basbarytonisty Adama Plachetky a dirigenta Davida Švece na uvedení Schubertova cyklu *Zimní cesta*. Dirigent a debutant Pražského jara Robert Kružík představil program koncertu se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu.

7/6

Neděle

Národní technické muzeum ovládla kytara v interpretaci skladatele a instrumentalisty Lukáše Sommera, který ke spolupráci přizval i kontratenoristu Jana Mikuška. Rozhovor s designovaným šéfdirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK Tomášem Braunerem představil program pražskojarního koncertu ze Smetanovy síně Obecního domu.

Polední koncerty Českého rozhlasu Vltava

V době konání festivalu Český rozhlas přinesl desítky archivních rozhlasových snímků z celé historie Pražského jara. Časy vysílání: pondělí–sobota 12.05, neděle 12.20

11/5

Pondělí

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Hraje Claudio Arrau. Fryderyk Chopin: *Dvacet čtyři preludií pro klavír* (PJ 1960). – Robert Schumann: *Fantazie pro klavír C dur* (PJ 1967). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

12/5

Úterý

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Erwin Schulhoff: *Sonáta pro klavír č. 2*. Hraje Pavel Štěpán (PJ 1981). Ludwig van Beethoven: *Symfonie č. 6 F dur „Pastorální“*. Hraje Česká filharmonie, řídí Erich Kleiber (PJ 1955). – Johannes Brahms: *Tři intermezza pro klavír*. Hraje Pavel Štěpán (PJ 1981). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

13/5

Středa

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Claude Debussy: *Jaro, svita pro orchestr*. Hraje Bělehradská filharmonie, řídí Anton Kolar (PJ 1980). – Johannes Brahms: *Sonáta pro klavír f moll. – Intermezzo Es dur*. Hraje Radu Lupu (PJ 1977). – Vasilije Mokranjac: *Lyrická poéma pro orchestr*. Hraje Bělehradská filharmonie, řídí Anton Kolar (PJ 1980). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

14/5

Čtvrtek

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Ludwig van Beethoven: *Ah, perfido! Scéna a árie pro soprán s průvodem orchestru*. Zpívá Magdaléna Hajóssyová, Slovenskou filharmonii řídí Hans Graf (PJ 1984). – Johannes Brahms: *Koncert pro klavír a orchestr č. 1 d moll*. Hrají Claudio Arrau a Česká filharmonie, řídí Serge Baudo (PJ 1976). – Wolfgang Amadeus Mozart: *Bella mia fiamma, addio. Resta, o cara*. Scéna a árie pro soprán a orchestr. Zpívá Magdaléna Hajóssyová, Dvořákův komorní orchestr řídí Libor Pešek (PJ 1987). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

15/5

Pátek

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Ludwig van Beethoven: *Ah, perfido! Scéna a árie pro soprán s průvodem orchestru*. Zpívá Magdaléna Hajóssyová, Slovenskou filharmonii řídí Hans Graf (PJ 1984). – Johannes Brahms: *Koncert pro klavír a orchestr č. 1 d moll*. Hrají Claudio Arrau a Česká filharmonie, řídí Serge Baudo (PJ 1976). – Wolfgang Amadeus Mozart: *Bella mia fiamma, addio. Resta, o cara*. Scéna a árie pro soprán a orchestr. Zpívá Magdaléna Hajóssyová, Dvořákův komorní orchestr řídí Libor Pešek (PJ 1987). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

16/5

Sobota

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Gustav Mahler: *Symfonie č. 9 D dur*. Hraje Královský orchestr Concertgebouw, řídí Bernard Haitink (PJ 1968). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

17/5

Neděle

Vybíráme unikátní rozhlasové snímky z historie festivalu Pražské jaro. Ferenc Liszt: *Sonáta pro klavír h moll*. Hraje Lazar Berman (PJ 1982). – Franz Schubert: *Písně* (výběr). Zpívá Tom Krause, hraje Irwin Gage (PJ 1971). – Dmitrij Šostakovič: *Preludia pro klavír* (výběr). Hraje Lazar Berman (PJ 1982). Připravil a uvádí Vojtěch Babka.

18/5

Pondělí

Jiří Bělohlávek na Pražském jaru 2005. Česká klasika, Schulhoffův *Klavírní koncert* a ruští skladatelé. Bedřich Smetana: *Prodaná nevěsta. Předehra k opeře*. – Erwin Schulhoff: *Koncert pro klavír a orchestr č. 1 op. 11*. – Igor Stravinskij: *Symfonie dechových nástrojů*. – Sergej Prokofjev: *Symfonie č. 1 D dur op. 25 „Klasická“*. Sólista Jan Simon (klavír). Hraje Pražská komorní filharmonie, řídí Jiří Bělohlávek. Připravila Dita Hradecká.

19/5

Úterý

Česká hudba na Pražském jaru. Josef Suk: *Fantastické scherzo*. Hraje Česká filharmonie, řídí Charles Mackerras. – Otakar Ostrčil: *Léto*. Hraje Symfonický orchestr Československého rozhlasu, řídí Jakub Hrůša. – Antonín Dvořák: *Symfonie č. 8*. Hraje Symfonický orchestr Bavorského rozhlasu, řídí Mariss Jansons. Připravila Dita Hradecká.

20/5

Středa

Orchestr Tonhalle Curych a Joshua Bell na Pražském jaru 2003. Jeden z nejlepších houslistů své generace uvedl málo hraný koncert Karla Goldmarka. Antonín Dvořák: *Karneval op. 92*. – Karl Goldmark: *Koncert pro housle a orchestr č. 1 a moll op. 28*. – Ludwig van Beethoven: *Symfonie č. 7 A dur*. Hraje Joshua Bell (housle) a Tonhalle-Orchester Zürich, řídí David Zinman. Připravila Dita Hradecká.

21/5

Čtvrtek

Neeme Järvi a Česká filharmonie na Pražském jaru 2003. Neznámý estonský autor a revoluční symfonické dílo. Eduard Tubin: *Koncert pro housle a orchestr č. 1 D dur*. – Hector Berlioz: *Fantastická symfonie. Epizoda ze života umělce op. 14*. Hraje Xiang Gao (housle) a Česká filharmonie, řídí Neeme Järvi. Připravila Dita Hradecká.

22/5

Pátek

Komorní filharmonie Pardubice na Pražském jaru 2007. Franz Schubert: *Symfonie č. 3 D dur D 200*. – E. W. Korngold: *Koncert pro violoncello a orchestr op. 37*. – Jan Novák: *Capriccio pro violoncello a malý orchestr*. – Bohuslav Martinů: *Toccata e Due Canzoni*. Hraje Petr Nouzovský (violoncello) a Komorní filharmonie Pardubice, řídí Leoš Svárovský. Připravila Dita Hradecká.

23/5

Sobota

Koncerty pro netradiční nástroje na Pražském jaru. Astor Piazzolla: *Koncert pro bandoneon a orchestr*. Sólista René Marino Rivero, řídí Roberto Montenegro. – Ravi Shankar: *Koncert pro sitár a orchestr č. 1*. Hraje Anoushka Shankar a Symfonický orchestr Českého rozhlasu, řídí Jakub Hrůša. Připravila Dita Hradecká.

24/5

Neděle

Zelenkova imaginární mše. Nejnovější album souboru Collegium 1704, Collegium Vocale 1704 a Václava Lukse. Připravila Dita Hradecká.

25/5

Pondělí

Legendy Pražského jara I. Pianista Svjatoslav Richter.
W. A. Mozart: *Sonáta pro klavír č. 8 a moll KV 310*. – L. van Beethoven: *Klavírní koncert č. 1*. Hraje Česká filharmonie, řídí Karel Ančerl. Záznam z PJ 1956. – L. van Beethoven: *Klavírní sonáta č. 28*. Záznam z PJ 1986. Připravila Dita Hradecká.

26/5

Úterý

Legendy Pražského jara II. Dirigent Jevgenij Mravinskij.
M. P. Mussorgskij: *Chovanština – Svítání na řece Moskvě*. – P. I. Čajkovskij: *Symfonie č. 4*. Hraje Česká filharmonie. Záznam z PJ 1957. – Arthur Honegger: *Symfonie Liturgická*. Hraje Leningradská filharmonie. Záznam z PJ 1967. Připravila Dita Hradecká.

27/5

Středa

Legendy Pražského jara III. Pianista Leif Ove Andsnes a jeho Cesta s Beethovenem. Připravila Dita Hradecká.

28/5

Čtvrtek

Legendy Pražského jara IV. Houslista David Oistrach. Připravila Dita Hradecká.

29/5

Pátek

Legendy Pražského jara V. Violoncellista André Navarra. Připravila Dita Hradecká.

30/5

Sobota

Legendy Pražského jara VI. Houslista Josef Suk. Připravila Dita Hradecká.

31/5

Neděle

Klavírní koncerty W. A. Mozarta hraje Alfred Brendel. Připravila a uvádí Dita Hradecká. *Klavírní koncert Es dur KV 482*. *Klavírní koncert B dur KV 595*. Scottish Chamber Orchestra řídí Charles Mackerras.

1/6

Pondělí

Klavíristé Pražských jar I. – Garrick Ohlsson. Výběr z festivalových nahrávek amerického klavíristy, který je jedním z interpretů Pražského jara i v letošním roce. Fryderyk Chopin: *Balada As dur op. 47*, *Polonéza fis moll op. 44* (PJ 1973) a *Fantazie f moll op. 49* (PJ 2010). – Johannes Brahms: *Koncert pro klavír a orchestr č. 2 B dur op. 83*. Hraje Garrick Ohlsson a Česká filharmonie, řídí Gaetano Delogu (PJ 1978). Připravila a uvádí Kristýna Šrámková.

2/6

Úterý

Nová Zlatá edice Pražského jara vydaná k 75. ročníku festivalu. Výběr z dvojalba archivních rozhlasových nahrávek Pražského jara z let 1946–1958, které festival vydal ve spolupráci s Radioservisem k letošnímu jubilejnímu ročníku festivalu. Odstartoval tak novou pražskojarní edici „Prague Spring Festival – Gold Edition“. Připravila a uvádí Kristýna Šrámková.

3/6

Středa

Klavíristé Pražských jar II. – Arturo Benedetti Michelangeli: Výběr z archivních nahrávek festivalových koncertů legendárního italského klavíristy. Fryderyk Chopin: *Ballada pro klavír č. 1 g moll op. 23* (PJ 1957) a *Sonáta pro klavír b moll op. 35* (PJ 1960). – Muzio Clementi: *Sonáta pro klavír B dur op. 12 č. 1* (PJ 1960). – Robert Schumann: *Faschingsschwank aus Wien op. 26* (PJ 1957). Připravila a uvádí Kristýna Šrámková.

4/6

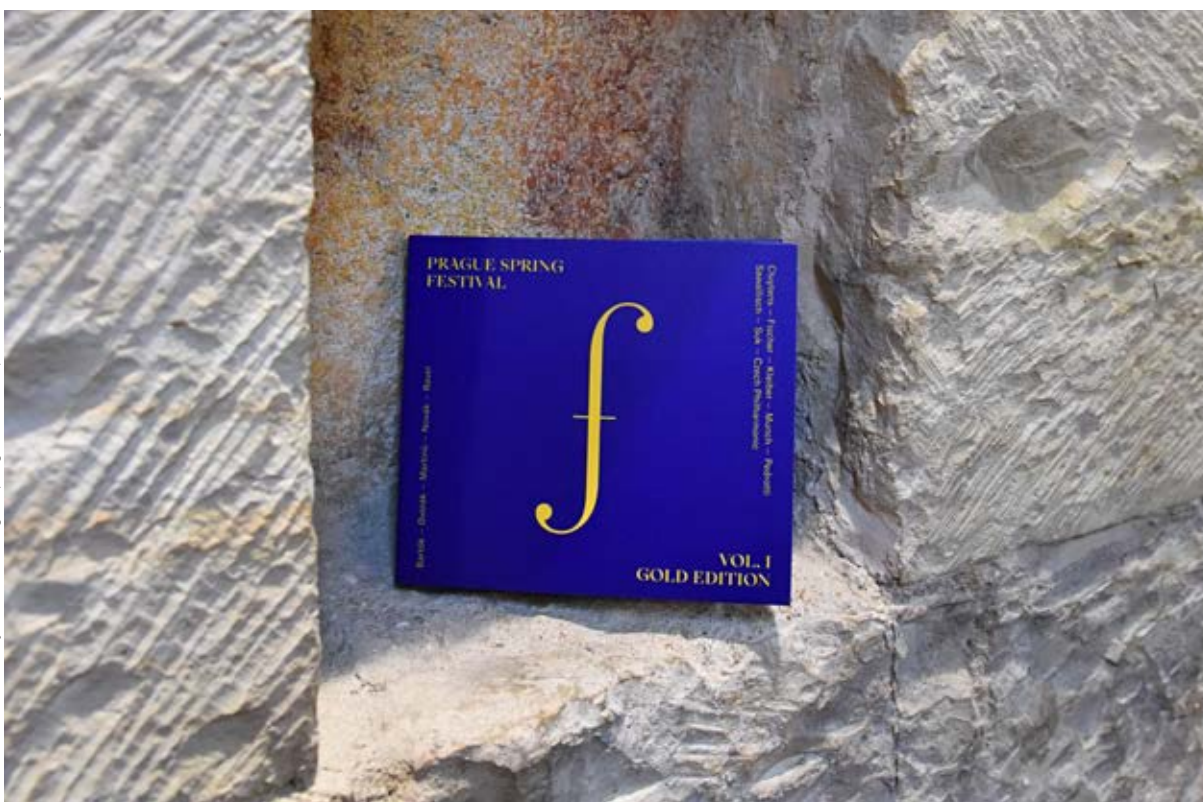
Čtvrtek

Pražské jaro 2020: Autorský večer Lukáše Sommera. Záznam koncertu z 31. 5. 2020 z Národního technického muzea. Hraje Lukáš Sommer (kytara), zpívá Jan Mikušek (kontratenor). Připravila Kristýna Šrámková.

5/6

Pátek

Klavíristé Pražských jar III. – Svjatoslav Richter. Výběr z archivních rozhlasových nahrávek festivalových koncertů legendárního ruského klavíristy. Ludwig van Beethoven: *Sonáta pro klavír č. 3 C dur op. 2, č. 3* (PJ 1975). – S. V. Rachmaninov: *Etudy-obrazy op. 39 a 33*. Výběr (PJ 1984). – P. I. Čajkovskij: *Koncert pro klavír a orchestr č. 1 b moll op. 23*. Hrají Svjatoslav Richter a Česká filharmonie, řídí Karel Ančerl (PJ 1954). Připravila a uvádí Kristýna Šrámková.

© Pražské jaro – Petra Hajsá

A surreal image featuring a person in a red suit running across a textured, reddish-brown floor. Instead of a head, the person has a large, light-colored drum. Their arms are outstretched in a running motion. Two mallets with light-colored heads and dark handles lie on the floor to the right of the runner. The background is a solid, textured reddish-brown color.

prestissimo

Tým Pražského jara

Správní rada

Adriana Krnáčová

Předsedkyně

Jan Bondy

František Dostálek

Michal Frankl

Jiří Hlaváč

Martin Chalupský

Kateřina Kalistová

Helena Koenigsmarková

Ivan Kusnjer

Miroslav Lukeš

Antonín Staněk

Hana Třeštíková

Dozorčí rada

Ondřej Fuchs

Ladislav Chvátal

Umělecká rada

Tomáš Hanus

Clemens Hellsberg

Jakub Hrůša

Marko Ivanović

Ivo Kahánek

Michal Kaňka

Adam Plachetka

Jana Semerádová

Miroslav Srnka

Josef Třeštík

Stálá soutěžní komise

Michal Kaňka

Předseda

Vladislav Borovka

Jiří Gemrot

Martin Kasík

Stanislava Střelcová

Tým Pražského jara

Roman Bělor

Ředitel festivalu

Kateřina Bačová

Tajemnice umělecké rady

Lucie Balharová

Office manager

Petra Drtinová

Produkce

Juraj Gerbery

PR, marketing

Jacqueline Kohoutová

Ekonom, prodej vstupenek

Jiří Konopásek

Produkce

Veronika Koubová

Produkce, soutěž

Jarmila Nedvědová

Soutěž

Magdalena Nováčková

Partnerské vztahy a mecenáši

Pavel Trojan

Zástupce ředitele, tiskový mluvčí

Josef Třeštlík

Dramaturg

Michal Vencel

Tajemník soutěže

Ondřej Zelenka

Produkce

Poznámka: V uvedeném výčtu představitelů řídících a poradních orgánů festivalu i jeho managementu neuvádíme pro přehlednost akademické a funkční tituly jmenovaných.

Stojící zleva: Ondřej Zelenka, Juraj Gerbery, Roman Bělor, Magdalena Nováčková, Josef Třeštlík, Jacqueline Kohoutová, Kateřina Bačová, Petra Drtinová, Michal Vencel, Lucie Balharová

Sedící zleva: Veronika Koubová, Jiří Konopásek, Pavel Trojan Jr., Katarína Fišerová

Partner festivalu / Festival Partner

Partner koncertu / Concert Partner

Technologický partner / Technology Partner

Generální mediální partner / General Media Partner

Hlavní mediální partner / Main Media Partner

Mediální partner / Media Partner

Oficiální automobil / Official Car

festival.cz